

319

a

O. L. VROUW VAN HET H. HART.

De Hoop
der
Hopeloozen.

Vak 48

VAK 48. No. 319^a

ONZE LIEVE VROUW
VAN HET HEILIG HART.

Bibliotheek
Minderbroeders
Weert

BUILDING IN KLEUR
PICTURE IN COLOR

De Hoop
der
Hopeloozen
of
Onze Lieve Vrouw
van het
Heilig Hart,
vereerd in hare
Basiliek
te
Sittard

LEO XIII, PAUS.

TER EEUWIGER GEDACHTENIS. Het is de gewoonte en tevens een stelregel der Roomsche Pausen, kerken, vermaard door de godsvrucht der geloovigen en door den roem van kunstwerken, met bijzondere titels en gunsten te verrijken. Zoo hebben Wij, in navolging van Onze voorgangers, zoodra Wij vernomen hadden, dat in de stad Sittard, binnen het diocees van Roermond, door de zorgen der religieusen Ursulinen, eene buitengewoon schoone kerk, onder den roemrijken titel van ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART was gebouwd, waar, uit alle oorden van Holland, pelgrims heen stroomden, om er de beeltenis van O. L. VR. VAN HET H. HART, aldaar gekroond op uitdrukkelijke order en namens Z. H. Pius IX, zaliger gedachtenis, te vereeren, op het verzoek dat ons door onzen eerbiedwaardigen broeder Joannes Aug. Paredis, Bisschop van Roermond, zoo in zijnen naam als in naam van gezegde religieusen, gedaan was, om genoemde Kerk tot Basiliek minor te verheffen, goedgevonden, op dat verlangen goedgegunstig te beschikken, in zoover Wij dat in naam van God doen kunnen. Uit dien hoofde, na een rijp overleg, dat Wij betreffende deze zaak met Onzen dierbaren zoon den Heer Kardinaal Bartoloni, Prefect van de Congregatie der riten, gehad hebben, en nadat Wij allen tot wier voordeel deze brieven uitgevaardigd zijn, alleen in zoover het deze zaak

betreft, ontheffen en als ontheven verklaren van elke excommunicatie en schorsing, van alle kerkelijke vonnissen, censuren en straffen, hoe ook en om welke reden toegepast en ingeloopt, begiftigen Wij, krachtens Onze Apostolische Macht, de Kerk ter eere van O. L. Vr. te Sittard in het Diocees van Roermond met de waardigheid en gunst van Basiliek minor. Wij bepalen, dat deze Onze brieven geldig, wettig, werkdadig zijn en blijven, hunne volle en ongeschonden kracht bekomen en behouden, en dit voor immer en altijd aan gemelde Kerk gewaarborgd blijve. In dien zin moet de inhoud van voorgeschreven brieven verklaard en uitgelegd worden door alle rechters, zoowel gewone als gedelegeerde, ook door de auditores voor de zaken van het Apostolisch Huis, door de Nuntiussen van den H. Stoel, door de Kardinalen der Roomsche Kerk, door de legaten a latere, hun ontzeggende alle gezag en macht om het anders te verklaren en uit te leggen, te niet doende en onwettig houdende, zoo dit wetens of onbewust, onder welk voorwendsel ook, soms ooit mocht plaats hebben, ongeacht de Apostolische Constitutiën en verordeningen en alle andere stukken, eene bijzondere melding of uitzondering waardig, in tegenovergestelden zin luidende.

Gegeven te Rome bij S. Petrus, onder den Visschers-ring, 12 Juni 1883, het zesde jaar van Ons Pontificaat.

TH. CARD. MERTEL.

DE DAGERAAD VAN ONZE LIEVE
VROUW VAN HET HEILIG HART.

GELIJK de zon in 't rijk der natuur, zoo schittert in 't rijk der genade Jesus' van liefde vlam-mend Hart, als de *Zon van gerechtigheid*, verlichtend, verwarmend en koesterend, alwie zich niet vrijwillig aan die zegenrijke werking onttrekt.

MAAR die Zon van gerechtigheid heeft ook een dageraad, en die Dageraad is het onbevleete Hart van Maria. Dit moederlijk Hart verzuchtte onophoudelijk met naamloos verlangen naar de komst van Jesus' Goddelijk Hart in deze wereld en in de harten der menschen; dit moederlijk Hart heeft de wegen bereid tot de neêrdaling van den lang verbeiden Heiland in dit dal van tranen. In de stille eenzaamheid volbracht de Bevoor-rechte onder de dochters van Sion deze verheven liefdetraag, zonder dat zij zelve aanvankelijk wist, welk eene hemelsche zending zij te vervullen had.

OOK thans nog bereidt zij den weg ter verwezen-lijking van Gods liefdeplannen: waar Jesus' Hart zijn liefdetroon wil vestigen, daar zendt Hij zijne Moeder vooruit, om zijn rijk in bezit te nemen

en den weg tot zijne komst te bereiden. Deze Apostolische taak van Maria is dikwijls voor onze sterfelijke blikken niet gemakkelijk te zien, ja wordt soms in 't geheel niet bemerkt, maar toch heeft hare werking ter voorbereiding steeds en overal plaats. Even als eenmaal in het stalletje van Bethlehem, zoo wordt ook in onze heilighdommen en in onze harten het Hart van het Goddelijk Kind ons aangeboden door zijne Moeder.

WIJ, bewoners van Limburg, hebben bijgevolg alle reden, om met gevoelens van warme erkentelijkheid ten Hemel op te zien. Maria immers heeft in ons midden haar genadetroon gevestigd en alzoo bij voorkeur aan ons gedacht; en is dit geen duidelijk bewijs, dat Jesus onze Koning wil zijn, dat onze namen in zijn liefdevol Hart geschreven zijn?

DOVEN het Huis der Ursulinen te Sittard bleef de liefdester van Jesus' Harte staan: daar ving het werk van de Hoop der hopeloozen, van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart aan. 't Was aanvankelijk een mosterdzaadje, zich van lieverlede en ongemerkt ontwikkelend tot een krachtigen en hoogen boom. 't Was als een klein kind, liefelijk opgroeiend en dagelijks in behagelijkheid winnend, of liever nog als de eerste stralen van den dageraad, die langzamerhand den vollen glans der middagzon aanbrengen.

De Hoop

DER

HOPELOOZEN.

I.

IN Maart 1866 woedde de cholera in België en sleepte die vreeselijke ziekte tal van slachtoffers ten grave. In dezen nood wendden zich de vrome Katholieken vertrouwwol tot MARIA, de Behoudenis der zieken, opdat door hare alvermogende tusschenkomst de besmetting mocht ophouden.

EENE dame uit Luik, Mevrouw de Wede J. Demarseau-Lochmans, zond alsdan aan hare dochters, die in 't Pensionaat der Ursulinen te Sittard hare opleiding genoten, drie kleine medailjes van O. L. VR. VAN HET H. HART.

DEZE medailjes, teedere blijken van echt christelijke liefde en bezorgdheid eener moeder, trokken al aanstonds in hooge mate de aandacht der Religieusen. Zij gaven aan de haar toevertrouwde lievelingen te verstaan, dat Maria aan hare moederhand ons zachtjes en zeker leidt tot het Hart van haren Jesus. Gods genade blies over die jeugdige harten; iets heel aantrekkelijks vonden zij in die zoete devotie, en weldra werd het hemelsche opschrift der medailje: *„Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons”* om strijd door de pensionairen herhaald. In alle aangelegenheden wendden zij zich tot O. L. Vrouw van het H. Hart. Nu eens klonk het schietgebeedje vertrouwvol van aller lippen ten Hemel, om schoon weêr te krijgen voor eene flinke wandeling; dan weêr greep men, ter verkrijging eener bijzondere gunst, geestdriftig naar den Rozenkrans, terwijl telkens bij het voortglijden der kraaltjes de zoete hartebede ruischte: *„Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.”* —

IN Juni 1866 had eene der pensionairen het ongeluk, door onbezonnenheid eene fijne naainaald door te zwelgen. Anstonds werden de geneesheeren ontboden, maar — o wee! — alle middelen der kunst bleken vruchteloos. Toen dacht men aan de kleine medailje van O. L. Vr. van het H. Hart; met het grootste vertrouwen hing men deze om den hals der jeugdige lijderes, wier

felle smarten en hopelooze toestand allen tot het innigste medelijden bewogen. Met hartroerende devotie smeekten hare mede-pensionairen den Hemel om uitkomst, door 33 maal het opschrift der medailje: „O. L. Vr. van het H. Hart, bid voor ons” met kinderlijk vertrouwen tot den genadetroon van de Hoop der hopeloozen te stieren. En zie, o wonder! nauwelijks is de medailje omgehangen, of het arme kind liet een zachten hoest hooren, en — o vreugde! — zonder eenige smart, is de gevreesde naald, welke den spot gedreven had met de beste en doelmatigste pogingen der geneesheeren, door de smeevende almacht van O. L. Vrouw van het H. Hart, te voorschijn gekomen.

’t Laat zich begrijpen, dat men, na dit schitterend wonder, zich nog meer dan te voren beijverde, om in alle omstandigheden, in alle moeielijkheden, zoowel kleine als groote, Maria, onder den honigzoeten titel: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” aan te roepen. Zoo was dan ook zonneklaar gebleken, dat het 33 maal aanroepen van Maria, als Lieve Vrouw van Jesus’ Hart, den Hemel hoogst aangenaam is en krachtig werkt, om uit de peillooze Bron van alle ontferming een rijken stroom van zegen te doen vloeien.

DIT was dan ook de oorsprong van het Rozenkransje van O. L. Vr. van het H. Hart, dat

van Sittard uit allerwege over het wijde wereldrond is verspreid geworden en thans met heiligen jubel door duizenden van allerlei rang en stand, door oud en jong wordt ter hand genomen, als een heilzaam middel om in allen nood redding en uitkomst te erlangen.

HET schietgebedje: "Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons", waaraan 100 dagen aflat verbonden zijn, wordt 33 maal opgezegd ter herinnering aan de 33 jaren, gedurende welke Jesus' Hart hier op aarde geklopt heeft in zoete afhankelijkheid van het Hart zijner Gezegende Moedermaagd Maria.

DOOR het Rozenkransje te bidden, herinneren wij als het ware Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat zij in het Hofje van Gethsemani, op eenigen afstand van haren diepbedroefden Zoon staande, Hem in zijn doodstrijd door hare teedere moederblikken troostte en zijn Goddelijk Hart te meer bewoog, om den bitteren lijdenskelk te aanvaarden; dat Jesus, aan den lijdensbalk geklonken, niet zonder de toestemming zijner Moeder voor den zondigen mensch wilde sterven.

AAN dit alles herinneren wij Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, als wij haar Rozenkransje bidden, en wij smeeken Haar met zoeten aandrang, in naam van die almacht, welke Zij aan hare liefde tot Jesus ontleent,

dat Zij de ontfermende blikken des Heilands naar ons gelieve te richten.

II.

DE Pensionaire was volkomen genezen, en de kleine medailje, welke haar aan een wissen dood ontrukkt had, werd als een kostbaar kleinood beschouwd. Allen wenschten vurig zulk eene medailje te bezitten, waarop de beeltenis stond van die goede Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, met het hartroerend gebedje: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.” —

MAAR waar vandaan moesten die medailjes komen? — Vroeg men naar den oorsprong der devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart, naar het heiligdom, waar die zoete, die beminnelijke naam het eerst ruischte, naar de kapel of de kerk, waar O. L. Vr. van het H. Hart haar zetel had gevestigd, — dan bleef men op al deze vragen het antwoord schuldig; niemand wist die heilige nieuwsgierigheid ook slechts eenigermate te bevredigen, zoodat ons niets te doen overbleef dan te bidden, dan onophoudelijk te bidden, opdat de Hemel onze onkunde verhelpen en ons eerlang onze onbekende Weldoenster goed zou leeren kennen. —

EN als men ons dan weder vroeg: „Maar waartoe zou die devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart toch eigenlijk wel dienen?“, dan dachten wij wel, dat de teedere liefde eener moeder aan hare bedc eene kracht bijzet, waaraan het hart eens zoons geen weêrstand kan bieden; dat, daar Jesus geheel liefde, geheel hart is, men niet tot Hem kan geraken, dan door zich te wenden tot zijn Goddelijk Hart, en dat wij, door onze zwakke beden te laten gaan door het onbevleete Hart onzer Hemelsche Moeder, eenig deel krijgen aan haar smeekend alvermogen; — maar welk de oorsprong was dier zoete devotie, daar wisten wij letterlijk niets van.

IN het volste vertrouwen, dat de Hemel ons verder zou voorlichten, ontstaken wij lichtjes voor het beeld der Moeder Gods, ter eere van het Heilig Hart, en hoopvol neêrgeknielt, herhaalden wij onvermoeid de eenige aanroeping, die wij kenden, de teedere aanroeping, welke de kleine medailje ons geleerd had: „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.“ —

ZOO verliepen nog zes lange maanden. Eindelijk in de heugelijke maand December 1866 bracht eene Religieuse van de Orde der H. Ursula, uit Engeland naar Sittard gekomen, de blijde, de lang verbeide tijding, dat zich in Frankrijk, te Issoudun, eene „Vereeniging“ gevestigd had, onder den titel

van *"Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart"*, ter verkrijging van uitkomst in hopeloze zaken.

III.

ZOO was ons dan toch eindelijk de naam van het Genadeoord bekend, van waar onze Hemelsche Weldoenster, door de kleine medailjes, tot ons gekomen was. Onverwijld schreven wij naar Issoudun, hoe Onze Lieve Vrouw van het H. Hart zich in Nederland had leeren kennen als de Hoop der hopeloozen, en welk een zegen ons pensionaat door de kleine medailjes was toegevloed. Spoedig mochten wij ons verblijden in een antwoord van den ZeerEerw. Pater Chevalier, Overste der Missionarissen van Issoudun, wiens schrijven onder andere deze woorden bevatte: *"Niet de hand van een mensch, maar de hand Gods heeft dit werk te Sittard gevestigd; de H. Maagd zelve heeft uw huis verkoren, om er haar genadetroon op te richten."* — En inderdaad deze opwekkende woorden van den ZeerEerw. Pater Chevalier drukten de zuivere waarheid uit. Maria zelve heeft Sittard uitgekozen als hoofdzetel der Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart in Nederland, gelijk zij te Issoudun haar zetel vestigde, om over Frankrijk

en andere streken schatten van zegen en genade te verspreiden. —

DE 6e Januari 1867 was voor ons huis een ware jubeldag, die telken jare met zalige vreugde en zoete erkentelijkheid wordt herdacht. 't Was op dien gedenkwaardigen Driekoningendag, dat onze dierbare Overste zaliger, Mère Marie Thérèse, aan de pensionairen, die vóór het altaar der H. Maagd waren neêrgeknield, de zoo vurig afgebeden medailjes, benevens de eerste werkjes der „Vereeniging te Issoudun”, met moederlijke teederheid uitdeelde.

ZOO waren onze kinderen als de eerstelingen van O. L. Vr. van het H. Hart in Nederland. Zoo toonde O. L. Vr. van het H. Hart, dat zij, even als haar Jesus, die met zooveel liefde de kleinen tot zich deed komen, eene bijzondere voorliefde heeft tot kinderen, wier eenvoud en onschuld Haar zoo dierbaar zijn.

HOE ontwikkelde zich nu het kleine mosterdzaad? Wij konden nog slechts over eenige gebeden, in het Fransch opgesteld, beschikken; want de Vereeniging, te Issoudun ten jare 1864 gevestigd, was nog slechts in hare geboorte. Gelijk de ZeerEerw. Pater Chevalier zelf aan ons schreef, werkte de H. Maagd op geheimzinnige wijze in Nederland, even als zij op hetzelfde tijdstip geheimzinnig werkte te Issoudun.

Den 23 Januari 1867 werden de Fransche

werkjes aan het Bisschoppelijk Seminarie van Roermond in de Nederlandsche taal overgebracht en hechtte er Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, Bisschop van Roermond, de volle goedkeuring aan, terwijl die Bisschop van Maria tevens de Vereeniging van O. L. Vr. van het H. Hart kerkwettelijk in de kleine kapel van het Instituut der Ursulinen te Sittard oprichtte.

DEN 27 Januari 1867 vereerde Z. D. H. Mgr. J. Swijzen, Bisschop van 's Hertogenbosch, het ontloken werk met zijne hooge goedkeuring. Den 11 Februari van datzelfde jaar richtte de Zeer-Eerw. Pater Chevalier zijne hartelijke gelukwenschen aan de Vereeniging van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard, waarin Z. Z. Eerw. toen reeds den hoofdzetel zag der Broederschap voor Nederland.

IV.

SNEL en met den dag groeide het aantal ingeschrevenen der Broederschap aan. 't Deed zich aanzien, dat dit kleine beekje, van stad tot stad, van streek tot streek voortkronkelende, eenmaal een breede, een heerlijke stroom zou worden. — **M**ET de eerste medailjes uit Issoudun, hadden wij ook de eerste afbeelding van O. L. Vr.

van het H. Hart ontvangen. Met deze schilderij werd de Recreatiezaal der Pensionairen versierd, die als om strijd ijverden, O. L. Vr. van het H. Hart in hare afbeelding te vereeren, en er het grootste genoegen in vonden, deze met lichtjes te omringen. Vindingrijk is de liefde van een kind, niet slechts in de orde der natuur, maar ook in die der genade. Onder de dierbare schilderij hingen twee doozen, waarvan de eene bestemd was voor de briefjes, welke men tot O. L. Vr. van het H. Hart richtte, en de andere diende voor de geestelijke bloempjes, waarmede men die goede Hemelsche Moeder vereerde. Dikwerf vond men onder de briefjes hartelijke ontboezemingen, teedere, recht kinderlijke verzuchtingen om moederlijken bijstand. Nu eens gaven zij te lezen: "o Beste der moeders. leer mij goed bidden, leer mij gehoorzaam te zijn!"; dan weêr: "O. L. Vr. van het H. Hart, ondersteun mij in mijne pogingen, om mijne fouten en gebreken te verminderen!"; of "Verkrijg voor mij een leerzaam hart!"; of "Leer mij Jesus zoeken en Hem alleen beminnen!" — Zoo begrepen die dierbare kinderen, onder den invloed der genade, dat aan O. L. Vr. van het H. Hart door den Barmhartigen God de zegenrijke taak is opgedragen, om het hart harer kinderen tot godsvrucht en deugd te vormen; dat wij van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart de taal van het gebed moeten leeren, de taal die gesproken

wordt in de familie van onzen Hemelschen Vader; dat, zoo Jesus' Hart zich in de vervulling zijner zending hier op aarde aan Maria heeft willen onderwerpen, wij voorzeker ons door hare moederhand moeten laten geleiden op den engen weg, die ten hemel voert.

BIJ het verzamelen van de geestelijke bloempjes tot een ruiker, vond men deze of dergelijke geurige offertjes: „Moeder, U ter eere heb ik het stilzwijgen onderhouden; om U genoeg te doen, heb ik vlijtig gestudeerd en mijn werk netjes afgemaakt; voor U, Moeder, heb ik mij bedwongen, om kalm en vroolijk te blijven, toen mij iets tegenstond!” —

ONGETWIJFELD moeten deze hartelijke uitingen van kinderlijke godsvrucht zeer welgevallig geweest zijn aan O. L. Vr. van het H. Hart; want die goede Moeder liet niet na, deze schietgebedjes en geestelijke bloempjes door allerlei gunsten te beloonen.

O ja, dankbaar moeten wij het erkennen, dat die afbeelding van O. L. Vr. van het H. Hart, in de Rekreatiezaal der pensionairen, een rijke bron van zegen werd voor ons huis. En geen wonder; immers de Heiland zelf heeft aan Zijne teêrbe-minde Dienares, de Gelukzalige Margareta, veropenbaard: „Ik zal de huizen zegenen, waar het beeld van mijn Hart zal geplaatst en vereerd zijn.” — Welnu, deelen de afbeeldingen van O. L.

Vr. van het H. Hart niet in deze heerlijke beloften? Immers ja; want zij zijn tegelijkertijd afbeeldingen van Jesus' Hart, dat heenwijst naar zijne Moeder, opdat wij aan hare hand tot de Bron van alle ontferming geraken. —

ONLANGS legde eene onzer religieusen, die zich thans nog in het klooster der Ursulinen te Sittard bevindt, dan ook deze schitterende getuigenis af: „Aan die briefjes, welke ik zoo vaak in de doos onder de eerste afbeelding van O. L. Vr. van het H. Hart neêrlegde, heb ik het onwaardeerbaar geluk te danken, dat ik het protestantismus heb afgezworen, om mij onder de banier der Katholieke, der alleen zaligmakende Kerk te scharen! Doch niet slechts ik, maar ook verscheidene leden mijner familie hebben hierdoor de genade der bekeering van den goeden God ontvangen. Zoo vroeg ik onder andere de bekeering mijner twee broeders, en O. L. Vr. van het H. Hart heeft deze dubbele genade van haren Goddelijken Zoon verkregen.” —

DE 13 April 1867 werd in ons Pensionaat een waarlijk hemelsch feest gevierd. Men zag de pensionairen vol heilige bedrijvigheid in de weer, om eene groote schoone zaal, ter ontvangst van een doorluchtig persoon, in gereedheid te brengen. Ven waar die zalige feestvreugde, welke van aller gelaat, uit aller blikken straalt? Zie maar eens! De deur opent zich. Op een prachtig versierd en

verlicht trapje wordt, onder het zingen van een heerlijk lied, tot overgroote vreugde van geheel het pensionaat, in de feestzaal als in triomf gedragen

**Het eerste Beeldje van Onze Lieve Vrouw
van het H. Hart.**

Uit dat witte beeldje, met zijn sierlijken mantel, welks boorden de hand eens kunstenaars smaakvol verguld had, sprak hemelsche zedigheid.

DAT beeldje, waaraan zich de zoetste en treffendste herinneringen vastknoopen, wordt, zooals zich laat begrijpen, voortdurend in groote eer gehouden. Reeds zestien jaren zijn verstreken, sedert het eene plaats inneemt bij den ingang van het Instituut, en nog niets heeft het van zijne frissche blankheid verloren. Met steeds hooger aandrifft schijnt het aan de voorbijgangers te zeggen: „Hier heb ik mijn zetel gevestigd, hier in dit geliefkoosd oord wil ik regeeren. Maar niet slechts in dit huis, maar vooral in uw hart wil ik verblijven, om daar mijn geloof, mijne hoop en mijne liefde te doen herleven, en het alzoo te vormen naar het beeld van het hart mijns Zoons, opdat het voor Zijn Goddelijk aanschijn in behagelijkheid toeneme en Hem hierdoor een lusthof naar Zijn Hart bereid worde!” —

V.

TERWIJL alzoo in ons Instituut de teedere devotie tot de Schatbewaarster van Jesus' Hart zich meer en meer ontwikkelde, en dagelijks met zoe-teren aandrang en voller vertrouwen vóór hare schilderij en vóór haar beeldje aan haar rozenkransje gebeden werd, breidde zich het zegenrijk werk buiten het klooster in steeds ruimere kringen uit en werd de voorspelling, dat het beekje een vruchtbare stroom zou worden, in hooge mate werkelijkheid. — O. L. Vr. van het H. Hart deed zich niet slechts in geheel Nederland, maar ook in de aangrenzende landen meer en meer kennen; allerwege werd hare teedere uitnoodiging om tot hare broederschap toe te treden met jubel vernomen, met vaardigheid en heilige gretigheid aanvaard.

DUIZENDEN, ook uit België en Duitschland, zonden om strijd hunne namen naar Sittard ter inschrijving, en weldra vond men onder de talrijke brieven, naar Maria's bevoorrechte Stede gericht, er zelfs, die uit Amerika en Azië kwamen. —

IN ons Pensionaat was de devotie niet langer meer tevreden met het bezit van eene schilderij en van een beeldje van O. L. Vr. van het H. Hart. Men wilde een groot schoon beeld hebben van de Hemelsche Koningin, wier komst te Sittard zich door zoo heerlijke gunsten had gekenmerkt. Vooral

was dit het zielsverlangen onzer onvergetelijke Overste zaliger.

DEN 6 December 1868 werd het zilveren jubel-feest van die waardige dochter en navolgstster van St. Angela gevierd. Op dien heugelijken dag, waarop men den jubelstond herdacht harer professie, sinds welken reeds 25 jaren verstreken waren, noodigde men haar uit, om zich, aan de spits harer religieusen, naar eene groote zaal te begeven, terwijl de pensionairen den trein zouden sluiten. De gelukkige moeder van zoo vele geestelijke kinderen treedt, jubelende van zalige hemelweelde, de feestzaal binnen. — Met den eersten oogopslag ziet zij het ideaal harer wenschen vervuld. Haar blik ontmoet den teederen moederblik van O. L. Vr. van het H. Hart: in het midden der zaal staat een prachtig Beeld van de Hoop der hopeloozen, vol hemelsche schoonheid en teederheid, als door Engelenhanden vervaardigd! — Zonder een woord te uiten, valt de gelukkige, de jubelende moeder op hare knieën, en allen volgen haar voorbeeld. Die plechtige stilte, waarin het juichende hart de juiste uitdrukking vond van zijne bewondering en vreugde, was welsprekender dan de heerlijkste tonen, waarin de kunst hare begeestering giet. —

DAAR stond Zij dan met haar zoeten moederblik, de goede O. L. Vr. van het H. Hart! Ja, daar stond Zij, als eene Moeder in het midden harer

jubelende kinderen, en van hare moederlippen scheen deze honigzoete taal te vloeien: „Gij hebt mij zoolang gezocht, niet waar? Ziet, nu ben ik bij u! Nu ga ik nooit meer van u heen! Verheugt en verblijdt u; want die mij vindt, vindt het leven en zal zich mogen verzadigen aan de Bron van het levende water, aan het Hart van mijn Jesus! *Qui invenerit me, inveniet vitam et hauriet salutem a Domino!*”

EN die Moeder der schoone liefde, Zij glimlachte, en die glimlach vervulde aller hart met blijdschap en scheen tot allen te zeggen:

„Ik ben de Hoop der hopeloozen!”

Gegroet, o Moeder van Jesus! Gegroet, o dierbare O. L. Vr. van het H. Hart! Uw Beeld, stralende van bovenaardsche schoonheid, zal steeds onder ons het zoete voorwerp onzer vereering blijven, omdat wij in dit beeld U, o goede, o teederhartige Moeder, eer en hulde willen brengen! Nu, o Hemelkoningin, moet Gij nog een troon, moet Gij nog een altaar hebben, waarop onder uwe oogen uw Goddelijke Zoon zich voor ons zal offeren! Gelijk Gij op Golgotha, onder den lijdensbalk staande, het bloedig offer van Jesus' Hart hebt opgedragen, zoo is het uw zielsgenoegeen op onzichtbare wijze in onze kerken neêr te dalen, om het onbloedig Offer der nieuwe wet bij te wonen, den Priester ter zijde te staan en zijne

armen te ondersteunen, als hij de Heilige Hostie en den Kelk des heils ter aanbidding in de hoogte heft! —

DIT was aller groet, dit was aller bede op den gedenkwaardigen 6 December 1868, en reeds den 8 Mei 1869 had O. L. Vr. van het H. Hart een altaar, waarop den 9 Mei de eerste H. Mis, ter eere van de Hoop der hopeloozen, met alle mogelijke plechtigheid, den driewerf Heilige werd opgedragen.

Scharen van Heiligen, Hemelsche Geesten,
Komt en vereenigt u bij ons in koor;
Viert in uw zangen op 't schoonste der feesten
Haar die bij Jesus' Hart steeds vindt gehoor! —

Deze en dergelijke jubeltonen vulden de kleine kapel, waar voor de eerste maal het H. Misoffer aan Jesus' Hart was opgedragen, onder aanroeping van Haar, die door hare moederbede alles vermag op het Hart van haren Goddelijken Zoon.

HET kleine altaar, waarop toen het geheim van liefde voltrokken was, wordt als eene kostbare relikwie door ons bewaard. Immers van 1869 tot 1879 werden meer dan 25,410 H. Missen op dit altaartje den Heere opgedragen. Tal van hooggeplaatste Geestelijken, ja zelfs Doorluchtige Prelaten, benuttigden zich hunne aanwezigheid te Sittard, door aan dit kleine altaar de H. Mis te lezen of te zingen. —

In 1869 schonk Z. D. H. Mgr. P. Vrancken

zijne hooge goedkeuring aan het werk van O. L. Vr. van het H. Hart. Zijne Eminentie, de Kardinaal Victor Auguste Deschamps, keurde de Broederschap den 21 Januari goed, terwijl den 27 Januari diezelfde gunst aan de heilrijke vereeniging gegeven werd door Z. D. H. Mgr. Van Genk, Bisschop van Breda.

VI.

HET jaar 1870 was rijk aan allerlei soort van zegeningen. Z. D. H. Mgr. P. Melchers, Aartsbisschop van Keulen, richtte in een brief, waardoor hij verzocht, als lid in de Broederschap te worden ingeschreven, een hartelijk woord tot de Ursulinen, haar gelukwenschende, dat zij door de H. Maagd waren uitgekozen, om de devotie tot de Sleuteldraagster van Jesus' Hart zoowel in Duitschland als in Nederland te verbreiden. — Ten slotte beval de Doorluchtige Prelaat zich met geheel zijn aartsdiocees in de godvruchtige beden der Broederschap aan. Ongetwijfeld zag de gevierde Kerkvoogd in de verte donkere wolken aandrijven, die zich boven zijn hoofd zouden samenpakken, en had hij een voorgevoel van de vervolgingen, waaraan hij weldra zou blootstaan, van de ballingschap, welke om zijne

getrouwheid aan de Bruid van Jesus, zijn deel zou worden.

IN datzelfde jaar gewerd der Broederschap eene nieuwe aanmoediging door de hooge goedkeuring van de navolgende Prinsen der Kerk:

Mgr. A. I. Schaepman, Aartsbisschop van Utrecht (17 April);

Mgr. P. Wilmer, Bisschop van Haarlem (19 Oktober);

Mgr. De Montpelier, Bisschop van Luik (3 Mei).
De HoogEerwaarde Heer F. de Molder, alsdan kanunnik te Mechelen en Visitator van de Kongregatie der Ursulinen, betoonde zich in alle opzichten steeds en allerwege een ijverig beschermmer der Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart, waaraan hij in korten tijd door eigen bemoeiing meer dan 1500 nieuwe leden verschaftte.

ZIJNE Excellentie Mgr. Angelus Bianchi, Apostolisch Internuntius te 's Hage, richtte het volgend schrijven tot de Direktie der Broederschap:

„Met de meeste belangstelling heb ik vernomen, hoe wonderbaar zich de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart in Nederland uitbreidt. Ik voldoe aan een zoeten aandrang mijns harten, met u te verzoeken, mijnen naam te voegen bij die der Hoogwaardige Bisschoppen van Nederland, terwijl ik u van harte gelukwensch met de miljoenen leden, welke gij in uw klooster hebt ingeschreven, dat de hoofdzetel dezer schoone

Broederschap voor Nederland en Duitschland is geworden. Moge deze hartverteederende devotie meer en meer in groei en bloei toenemen! Dit is de vurige wensch mijns harten.

ANGELUS BIANCHI,
Apostolisch Internuntius.

's Hage, 11 Augustus 1873."

DEN 8 September 1873 had van Sittard uit een pelgrimstocht naar Issoudun plaats. De Zeer Eerwaarde Heer J. Rijkers, alsdan Directeur van het Bisschoppelijk Kollege te Roermond, sprak er eene schitterende feestrede uit, waarvan een afschrift, bij ons berustende, met alle zorg bewaard blijft.

DEN 27 Juli 1873 kwam de eerste processie ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard aan. Het waren de pelgrims van Aken, die, onder leiding der vurige zelateurs W. Göbbels en J. Horst, te voet de bedevaart van Aken naar Sittard hadden ondernomen.

DEN 21 Maart 1873 liet Mgr. H. J. Van Ewijk, Bisschop van Camaco en Apostolisch Vikaris te Curaçao, zich in de Broederschap inschrijven, welke hij met zijne hooge goedkeuring vereerde.

IN 1873 telde de Broederschap reeds 3.400.000 leden, 'tgeen den lezer niet verwonderen mag, als hij slechts bedenkt, dat niet slechts Nederland, België en Duitschland zich als om strijd aan dit werk wijdde, maar men van alle oorden der

wereld lange lijsten ter inschrijving naar Sittard opzond.

DE ZeerEerwaarde Overste zaliger van het pensionaat te Dongen, de onvergetelijke Moeder Theresia, alsmede de Eerwaarde Zuster Stanislaus, waren de twee eerste zelatrices van O. L. Vr. van het H. Hart in Noord-Brabant. Door den boven allen lof verheven ijver dezer dienaressen van Maria is menige glorieparel aan de kroon van de Hoop der hopeloozen gehecht.

MOEDER Theresia vond te Curaçao in de religieusen harer Kongregatie ijverige medewerksters ter uitbreiding der zegenrijke devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart.

EN de Ursulinen van Sittard, uit wier huis de eerste religieusen naar Batavia vertrokken, waren niet minder verheugd, te mogen vernemen, dat hare geliefde medezusters, vooral te Soerabaya, er eene eer in stelden, den naam van en de devotie tot de Sleuteldraagster van Jesus' Hart in het verre Indië te verbreiden.

ZOO waren er nog slechts 7 jaren verlopen, sedert het mosterdzaadje in vruchtbare aarde viel, en reeds werd in alle werelddeelen Jesus' Moeder, onder den zoeten titel „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” aangeroepen en vereerd. Een bewijs te meer was geleverd, dat Zij

allerwege het rijk van het Hart haars Zoons wil vestigen, dat zij met eene gelijke liefde al hare kinderen, ook in de verst verwijderde streken, bemint, en dat zij slechts wacht op liefdevolle harten, vast besloten om zich aan dit apostolaat van liefde te wijden.

DE EERSTE TRIOMF

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART

I.

OP den reeds zoo heerlijken dageraad van O. L. Vr. van het H. Hart volgde een nog heerlijker dag, een dag van zegepraal en triomf, een dag van hooger blijheid voor Hemel en aarde.

DEN 11 December 1873 was Sittard, de bevoorrechte stede van Maria, door den godsdienstigen ijver en jubel harer ingezetenen in feestdos gehuld. Duizenden pelgrims waren geestdriftig aangesneld, om den triomfdag hunner Hemelsche Moeder te vieren. De kleine kapel van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart was aller vereenigingspunt, doch verreweg de meesten moesten zich tevreden stellen, in de nabijheid van dit genadeoord te ver-

toeven, dat veel te beperkt was, om al die pelgrims op te nemen. — Daar hoort men eensklaps een wegslepend, een verrukkelijk gezang.

Gross ist der Herr!

Groot is de Heer!

ZOO klonk het in steeds hoogere, in steeds forscheren tonen. Het waren de pelgrims van Aken, die de indrukwekkende en hartverteederende plechtigheid door hunne tegenwoordigheid en heilige geestdrift, zich uitende in hemelsche liederen, kwamen opluisteren. Nog eenige oogeblikken, en Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, de veelbeminde Kerkvoogd van Roermond, de Bisschop van Maria, zal Sittards veste binnentreden, om namens Z. H. Pius IX, den Paus van Maria, het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart op plechtige wijze te kronen. — 't Was een hemelsche dag, en schoon December reeds 11 schreef, mocht men zich in eene aangename en zachte temperatuur verheugen, zoodat hemel en aarde samenspannden, om dien gulden kroningsdag den hoogst mogelijken luister bij te zetten.

TREFFEND vooral was het Apostolisch woord van den gevierden Kerkvoogd, vooraleer zijne opperpriesterlijke hand de kroon ging drukken op het Beeld van Haar, die door hare moederbede alles vermag op het Goddelijk Hart van haren Jesus. Dat liefdewoord van Maria's Kerkprelaat drong diep in het hart der talrijke pelgrims

door, en ongetwijfeld droegen Gods Engelen in blijde vlucht zijn hartewensch, om het werk van O. L. Vr. van het H. Hart meer en meer te zien bloeien, naar den troon van Hem, die door Maria als Redder van het menschdom aan de aarde wilde geschonken worden. O, wat stemden alle pelgrims, toen Kind en Moeder gekroond waren, éen van hart en zin, blijvol in met deze jubelklanken!

Verheug u, dierbre Vest, uw hoogste glorie daagt;
Juich, Sittard, oord van heil, bekoorlijk, zalig Eden;
Gekroond is 't Goddlijk Kind, gekroond de Moedermaagd,
Wier teedre blik Zijn Hart ontsluit voor 's menschen beden!

Thans straalt Gij, Lieve Vrouw van Jesus' Goddlijk Hart,
Gelijk de dageraad van 't puik der zomerdagen;
Laat ons, o Moeder lief, hier in dit dal van smart
Onz' kronen tot uw troon, als pand van liefde, dragen!

ZOO had dan de Paus van Maria, de groote, de onvergetelijke Pius IX, zijne eerste hulde gebracht aan O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard; zoo ving de lange reeks van gunsten aan, waarmede die gevierde Plaatsbekleeder van Jesus Christus het zegenrijk werk van de Hoop der hopeloozen te Sittard verrijkte. Hij, de vurige Vereerder van Jesus' Aanbiddelijk Hart, van wiens lippen het eenmaal de wereld doorklonk, dat er voor de tegenwoordige maatschappij nog slechts hoop op redding bestaat in Jesus' Hart,

begreep ten volle de waarheid, dat Maria het Kanaal is, waardoor uit Jesus' Hart de stroomen Zijner barmhartigheid het arme en hulpbehoevende menschdom moeten toevloeien. Door Gods Geest verlicht, bevroedde die Opperpriester naar Gods hart, dat, gelijk Jesus' Hart alleen op waardige wijze de beleedigingen, Zijnen hemelschen Vader aangedaan, kan herstellen, zoo ook Maria alleen, door hare medelijdende liefde, de wonden kan heelen, welke de ondankbaarheid der menschen Jesus' Hart toebrenge, en door alzoo het Hart Haars Goddelijken Zoons te troosten, zich van hare verheven taak van Eerherstelster kwijt.

II.

SEDERT dien triomfdag nam de Broederschap S verbazend toe; het liefelijk beekje werd een breede stroom. Van alle kanten kwamen vrome pelgrims naar Maria's Stede gesneld, om vóór het gekroonde Genadebeeld van de Sleuteldraagster van Jesus' Hart vertrouwwol neêr te knielen, en dáár troost en opbeuring, kracht en sterkte te vinden in den strijd des levens, en genezing van lichaamskwalen af te smeeken.

EN terwijl men zich zoo om strijd beijverde, E O. L. Vr. van het H. Hart hulde te brengen

in het door Haar zelve uitverkoren Oord, hoorde men allerwege spreken over eene wonderbare genezing, welke niet weinig bijdroeg om het zoete vertrouwen op de smeevende almacht van de Hoop der hopeloozen te versterken.

ZUSTER Chrysostoma, eene religieuse te Oudenbosch, was reeds sinds het jaar 1866 bedlegerig. Zij leed aan drie doodelijke kwalen, onder andere aan den vreeselijken beeneter; haar ruggegraat was in een zoo deerniswaardigen toestand, dat de arme lijderes, telkenmale als zij zich moest bewegen, meende, dat haar lichaam in stukken ging vallen.

IN 1871 kreeg zij het Maandboekje van O. L. Vr. van het H. Hart, dat men in de wandeling het "Blauwe Boekje" pleegt te noemen, in handen. Een glimlach van zoete hoop plooit zich om hare lippen. O. L. Vr. van het H. Hart" — zoo trilde een vreugdekreet — "de Hoop der hopeloozen, zal mij genezen!" —

INTUSSCHEN woekerde hare kwaal op onrustbarende wijze vreeselijk voort. Aan het felste lijden ten prooi, was zuster Chrysostoma bij wijlen zes dagen achtereen niet in staat, eenig voedsel door te krijgen. Zij had flauwte op flauwte, en verwachtte nog slechts twee zaken: of het sterfens- of het bevrijdingsuur.

HARE laatste levenskrachten verzamelende, vroeg zij met aandrang, dat men toch voor

haar naar Sittard zou schrijven. "Vraag voor mij" — zei ze — "in Maria's Genadeoord eene noveen aan ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart; ik zal gedurende die negen dagen mijne gebeden met die der Ursulinen vereenigen, en, gij zult het zien" — zoo voegde zij er met stervende stem bij — "O. L. Vr. van het H. Hart zal mij tijdens de noveen of de hemelpoort ontsluiten of de gezondheid terugschenken." —

DEEN achtsten dag der noveen ontvingen wij bericht, dat zuster Chrysostoma in doodstrijd lag. Den negenden dag, op een Zondag, terwijl hare medezusters het H. Misoffer bijwoonden, steeg het laatste gebed der noveen van haar veege lippen tot den liefdetroon van de Hoop der hopeloozen. Eensklaps gevoelt zij in haar rug een gekraak; de ruggegraat, die verrot was, geraakt in gezonden toestand, ja wordt sterker dan ooit te voren. Een oogenblik daarna richt de stervende zich genezen van haar lijdensbed op.

EEN telegram naar Sittard gaf deze jubelwoorden te lezen: "*Zuster Chrysostoma genezen.*" — Het verhaal dezer wonderbare genezing is aldus geteekend:

DE RAM (Bergen-op-Zoom),

DE KLIJN (Oudenbosch),

doctoren in de geneeskunde.

III.

OP den heugelijken dag der kroning van 't Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, uitten de geestdriftige scharen als uit éenen mond den vurigen hartewensch, van spoedig eene ruime, eene prachtige kerk, de Hoop der hopeloozen ter eere, in Neêrlands bevoorrecht Stadje te zien verrijzen.

NOG dienzelfden dag, tijdens het plechtige Lof, deed Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, die in deze algemeene uiting de stem Gods en de stem van O. L. Vr. van het H. Hart erkende, de blijde mare afkondigen, dat te Sittard eene kerk ter eere van de Hoop der hopeloozen zou gebouwd worden.

GEHEEL Neêrland juichte dit heerlijk plan toe; de talrijke zelateurs en zelatrices der zegenrijke Broederschap vingen deze jubeltijding met zalige geestdrift als een echo des Hemels op en sloegen onmiddellijk, ter verwezenlijking van dit door den Hemel ingegeven plan, met heilige gretigheid de handen wakker aan het werk. 't Was een lust om te zien, met welke offervaardigheid men zich als om strijd beijverde, een steentje aan te dragen tot opbouw van Maria's nieuwen tempel.

DE twee ijvervolle Hoofdzelatrices, de Eerwaarde Moeder Veronica, Overste der Religieusen Franciskanessen te Wijk-Maastricht, en Zuster

Seraphina, van hetzelfde Gesticht, waren de eersten, die ons eene rijke bijdrage toezonden. Sedert dien stond stroomden van alle kanten de mildste offers toe. —

REEDS een jaar voordat de openlijke aankondiging van het hemelsche plan plaats had, schreef een waardig Priester van Noord-Holland, de ZeerEerw. Heer F. Masker, Pastoor van Zwaag, bij Hoorn, naar Sittard: „t Ligt in de plannen van Gods Voorzienigheid, dat te Sittard ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart eene kerk gebouwd worde. Ik zend u den eersten steen.” —

IN het midden nu van de rijke zegeningen van allerlei aard, welke de H. Maagd over de nieuwe onderneming deed neêrdauwen, vertoonde zich een donkere wolk aan onzen zoo helderen hemel. —

DE Broederschap had het smartelijk verlies te betreuren van een harer Doorluchtigste leden, van een harer machtigste Beschermers. Den 10 Maart 1874 werd Mgr. v. Genk, Bisschop van Breda, door den dood aan de liefde zijner diocesanen ontruikt. „Kort vóór zijn verscheiden” — zoo schreef ons de Z.Eerw. Heer Sekretaris van den Doorluchtigen overledene — „verzocht mij Monseigneur, eene noveen te Sittard aan te vragen ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart en zijne intenties in de gebeden der Broederschapsleden aan te bevelen.” —

WEELDRA werd de Broederschap met eene nieuwe bisschoppelijke goedkeuring vereerd, namelijk

met die van Z. D. H. Mgr. H. VAN BEEK, Bisschop van Breda.

DE nieuwe Kerkvoogd, niet tevreden met zijn naam ter inschrijving in de Broederschap op te geven, vereerde ons met een bemoedigend en recht vaderlijk schrijven, dat wij als een kostbaar kleinood bewaren. — Het luisterrijk voetspoor van zijn Doorluchtigen Voorganger drukkende, blijft het Monseigneurs edel streven, de teedere devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart door woord en voorbeeld bevorderlijk te wezen.

IV.

DE liefdevolle Schatbewaarster van Jesus' minlijk Hart putte dan met meer dan moederlijke mildheid aan de Bron van alle genaden, om gunst op gunst over hare uitverkoren stad Sittard en over Limburg uit te storten. Het volgend feit, onder vele andere, is er een sprekend bewijs van.

„Maastricht, 12 Mei 1875.

„Eene keelontsteking van den ergsten aard bracht mijn zoon aan den rand van 't graf. De middelen der kunst bleven zonder uitwerking. 't Was hem niet meer mogelijk eenig voedsel te nemen, waardoor zijne zwakte dermate toenam,

haar naar Sittard zou schrijven. "Vraag voor mij" — zei ze — "in Maria's Genadeoord eene noveen aan ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart; ik zal gedurende die negen dagen mijne gebeden met die der Ursulinen vereenigen, en, gij zult het zien" — zoo voegde zij er met stervende stem bij — "O. L. Vr. van het H. Hart zal mij tijdens de noveen of de hemelpoort ontsluiten of de gezondheid terugschenken." —

DEEN achtsten dag der noveen ontvingen wij bericht, dat zuster Chrysostoma in doodstrijd lag. Den negenden dag, op een Zondag, terwijl hare medezusters het H. Misoffer bijwoonden, steeg het laatste gebed der noveen van haar veege lippen tot den liefdetroon van de Hoop der hopeloozen. Eensklaps gevoelt zij in haar rug een gekraak; de ruggegraat, die verrot was, geraakt in gezonden toestand, ja wordt sterker dan ooit te voren. Een oogenblik daarna richt de stervende zich genezen van haar lijdensbed op.

EEN telegram naar Sittard gaf deze jubelwoorden te lezen: "*Zuster Chrysostoma genezen.*" — Het verhaal dezer wonderbare genezing is aldus geteekend:

DE RAM (Bergen-op-Zoom),
DE KLIJN (Oudenbosch),
doctoren in de geneeskunde.

III.

OP den heugelijken dag der kroning van 't Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, uitten de geestdriftige scharen als uit éenen mond den vurigen hartewensch, van spoedig eene ruime, eene prachtige kerk, de Hoop der hopeloozen ter eere, in Neêrlands bevoorrecht Stadje te zien verrijzen.

NOG dienzelfden dag, tijdens het plechtige Lof, deed Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, die in deze algemeene uiting de stem Gods en de stem van O. L. Vr. van het H. Hart erkende, de blijde mare afkondigen, dat te Sittard eene kerk ter eere van de Hoop der hopeloozen zou gebouwd worden.

GEHEEL Neêrland juichte dit heerlijk plan toe; de talrijke zelateurs en zelatricen der zegenrijke Broederschap vingen deze jubeltijding met zalige geestdrift als een echo des Hemels op en sloegen onmiddellijk, ter verwezenlijking van dit door den Hemel ingegeven plan, met heilige gretigheid de handen wakker aan het werk. 't Was een lust om te zien, met welke offervaardigheid men zich als om strijd beijverde, een steentje aan te dragen tot opbouwing van Maria's nieuwen tempel.

DE twee ijvervolle Hoofdzelatricen, de Eerwaarde Moeder Veronica, Overste der Religieusen Franciskanessen te Wijk-Maastricht, en Zuster

Seraphina, van hetzelfde Gesticht, waren de eersten, die ons eene rijke bijdrage toezonden. Sedert dien stond stroomden van alle kanten de mildste offers toe. —

REEDS een jaar voordat de openlijke aankondiging van het hemelsche plan plaats had, schreef een waardig Priester van Noord-Holland, de ZeerEerw. Heer F. Masker, Pastoor van Zwaag, bij Hoorn, naar Sittard: „t Ligt in de plannen van Gods Voorzienigheid, dat te Sittard ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart eene kerk gebouwd worde. Ik zend u den eersten steen.” —

IN het midden nu van de rijke zegeningen van allerlei aard, welke de H. Maagd over de nieuwe onderneming deed neêrdauwen, vertoonde zich een donkere wolk aan onzen zoo helderen hemel. —

DE Broederschap had het smartelijk verlies te betreuren van een harer Doorluchtigste leden, van een harer machtigste Beschermers. Den 10 Maart 1874 werd Mgr. v. Genk, Bisschop van Breda, door den dood aan de liefde zijner diocesanen ontruikt. „Kort vóór zijn verscheiden” — zoo schreef ons de Z.Eerw. Heer Sekretaris van den Doorluchtigen overledene — „verzocht mij Monseigneur, eene noveen te Sittard aan te vragen ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart en zijne intenties in de gebeden der Broederschapsleden aan te bevelen.” —

WELDRA werd de Broederschap met eene nieuwe bisschoppelijke goedkeuring vereerd, namelijk

met die van Z. D. H. Mgr. H. VAN BEEK, Bisschop van Breda.

DE nieuwe Kerkvoogd, niet tevreden met zijn naam ter inschrijving in de Broederschap op te geven, vereerde ons met een bemoedigend en recht vaderlijk schrijven, dat wij als een kostbaar kleinood bewaren. — Het luisterrijk voetspoor van zijn Doorluchtigen Voorganger drukkende, blijft het Monseigneurs edel streven, de teedere devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart door woord en voorbeeld bevorderlijk te wezen.

IV.

DE liefdevolle Schatbewaarster van Jesus' minlijk Hart putte dan met meer dan moederlijke mildheid aan de Bron van alle genaden, om gunst op gunst over hare uitverkoren stad Sittard en over Limburg uit te storten. Het volgend feit, onder vele andere, is er een sprekend bewijs van.

„Maastricht, 12 Mei 1875.

„Eene keelontsteking van den ergsten aard bracht mijn zoon aan den rand van 't graf. De middelen der kunst bleven zonder uitwerking. 't Was hem niet meer mogelijk eenig voedsel te nemen, waardoor zijne zwakte dermate toenam,

dat de doodstrijd niet lang meer kon uitblijven. Men beloofde, naar Sittard te schrijven om eene noveen, ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart. Op het oogenblik dat wij den stervende een scapulier omhingen, was hij eensklaps en volkomen genezen.

J. PERSOONS"

DOCH niet slechts uit Limburg, maar uit geheel Nederland vloeiden ons tal van berichten toe over de heerlijkste gunsten, door tusschenkomst van de Hoop der hopeloozen over de lijdende menschheid uitgestort.

Wij kiezen uit de vele slechts één uit.

"De laatste noveen, welke ik u voor J. Van Gennep, die op het punt was zijn gezicht te verliezen, heb aangevraagd, is met den meest gewenschten uitslag bekreond.

A. J. v. D. DRIFT,
Pastoor te Moordrecht, bij Gouda."

V.

GELIJK een schoone dageraad van lieverlede aan den blauwen hemel opstijgt, zoo steeg ook O. L. Vr. van het H. Hart trapsgewijze op den heerlijken troon, welken Haar de offervaardige

liefde harer kinderen bereidde. De offers voor de te bouwen Maria-kerk vielen als een gulden regen in het Genadeoord neder, waar zich de triomfboog, voor de Koningin des Hemels bestemd, als een smeevende arm verhief. — Op de inschrijvingslijsten, die men in de kerk bewaart, prijken de namen van meer dan 710 Katholieke militairen, van meer dan 2040 weesjongens en weesmeisjes, die ook hun spaarpenningen volgaarne samenbrachten voor den tempel, waar hunne Hemelkoningin een Haar waardig verblijf zou vinden.

TREFFEND waren de berichten van zelateurs en zelatrices, hoe de naam alleen van O. L. Vr. van het H. Hart allerwege in Nederland de geloovigen aanzette, om in heilige offervaardigheid te wedijveren. Meer dan 1400 votiefsteen en werden in den tijd van drie jaren geofferd, om de muren der kerk te versieren. Kerkramen, altaars, remonstransen, cibories, kelken, alles werd met zalige geestdrift als ex-voto's aangeboden of toegezegd; niets scheen te kostbaar, als het tot sieraad moest strekken voor het nieuwe heiligdom te Sittard.

DE 18 Augustus 1875 snelde de eerste processie uit Noord-Holland naar Sittard; 't waren de pelgrims van Zwaag. Bij het verlaten der stad, stelde ons de Z.Eerw. Heer J. Mascher, pastoor van Zwaag, een briefje ter hand, inhoudende de heugelijke tijding, dat Z.Eerw. als ex-voto aan

O. L. Vr. van het H. Hart het hogaltaar met zijn gulden zegeboog, zijne prachtige schilderstukken en zijn sierlijk tabernakel beloofd had.

VI.

DE Religieusen Ursulinen, niet slechts van Nederland en België, maar ook van Engeland, van Frankrijk en zelfs van Amerika, van Azië en van Oceanië, zonden votiefsteen en naar Sittard. Bij het bezoeken der kerk, kan de pelgrim de namen lezen dier ver van elkander verwijderde kloosters, welke de liefde zoo innig aldaar verbonden heeft. En onwillekeurig trilt hem dan de jubelkreet op de lippen: „Wat een heerlijk schouwspel, de Dochters van St. Angela hier vereenigd te zien vóór den troon van O. L. Vr. van het H. Hart!” —

DE goede Moeder toonde zich hoogst gevoelig voor zoo vele blijken van kinderlijke toegenegenheid en offervaardige liefde. Elke post bracht nieuwe dankbetuigingen aan voor verkregen weldaden, voortdurend kwamen nieuwe berichten in over merkwaardige genezingen, over bekeeringen van verstokte zondaars, over allerlei soort van bekomen gunsten.

Zoo schreef ons onder andere een Priester:

„Ik werd bij een stervende geroepen, die, gelijk hij zeide, de eeuwigheid wilde intreden, zonder zich met God te hebben verzoend. Ik ging den diep beklagenswaardigen verloren zoon opzoeken en bad onderweg voor zijne bekeering het Rozenkransje van O. L. Vr. van het Hart. Helaas! zijn geest was zoo verblind, zijn hart zoo verstokt geworden door de zonde. — Nauwelijks was ik het vertrek van den stervende binnengetreden, of ik hoor van zijne veege lippen deze woorden, die mij als jubeltonen in het oor klonken: „Mijnheer Pastoor, ik verlang vurig mijne biecht te spreken, vooraleer de eeuwigheid in te gaan.” — Voorts zijne bleeke handen eerbiedig vouwende, hief hij zijne betraande oogen tot den God van barmhartigheid en verzuchtte hij al snikkende: „Mijn God, 't is mij van harte leed, dat ik U vergramd heb, niet omdat ik daardoor de straffen der hel verdiend heb, maar omdat ik Uwe eindelooze goedheid heb beleedigd. Barmhartigheid, barmhartigheid, mijn God!” — Zijne twee zusters, getuigen van dit hartroerend schouwspel, wezen mij, met vreugdetranen in de oogen, na zijn hoofdkussen ietwat te hebben opgelicht, op een scapulier en eene medailje van O. L. Vr. van het H. Hart. „Zie, Eerwaarde”, zoo spraken zij op zegevierenden toon, „dit heeft men uit Sittard voor onzen broeder gezonden.” — Toen haalde ik op mijne beurt het rozenkransje van de Hoop der

hopeloozen voor den dag en zeide op niet minder zegevierenden toon: „Ziet, dit is het wapen, waarvan ik mij bediend heb, om uwen broeder voor God te winnen!” Spoedig waren scapulier, medailje en rozenkransje in handen van den stervende; aandoenlijk drukte hij die zegenrijke voorwerpen aan het hart. Vervolgens bereidde hij zich met zaligen ijver tot het ontvangen der laatste heilmiddelen en gaf hij vertrouwvol zijne door het berouw gezuiverde ziel in handen van den God van barmhartigheid.

AUGUSTE CREVEL,
Pastoor.”

„T Behoeft geen betoog, dat O. L. Vr. van het H. Hart het meest behagen vindt in onze gebeden voor de bekeering der zondaars, vooral van die, welke vóór de poort der eeuwigheid, beladen met het pak hunner ongerechtigheden, met den dood worstelen. Jesus immers, wiens liefdevol Hart niets vuriger verlangt dan de bekeering en de zaligheid der ongelukkige zondaars, gaf hun zelf, toen Hij aan 't kruisbed was vastgeklonken, Maria, die aan den voet van 't kruis stond, tot Moeder.

„Vrouw, ziehier uw zoon” — zei de stervende Heiland aan Zijne Moeder, terwijl Hij Haar in Joannes op ons allen wees. Wie meet, wie peilt de diepte van dit liefdewoord, waardoor de Verlosser aan Zijne Moeder Zijn laatsten wil te kennen

gaf en Haar op het hart drukte, dat Zij den zondigen mensch zou liefhebben, gelijk Zij Hem had liefgehad! — Neen, 't is geen overdrijving, te beweren, dat de liefde van Maria's Hart voor de zondaars zegevierde over hare natuurlijke genegeheid jegens haren Zoon. En wat zou de minlijke Verlosser gedaan hebben, zoo Maria niet had toegestemd in het offer van Zijn liefdevol Hart? O, dan ware Jesus, hoezeer Hij ook verlangde Zijn leven te laten voor het heil van den mensch, in Zijne teedere liefde tot Zijne Moeder, van het kruis afgedaald. Maar de Zoon, welken Maria zag sterven, was Haar een beeld van de ongelukkige menschen, die den schat der heiligmakende genade verloren hebben en daardoor dood zijn voor God. Zeker, de dood van den Godmensch was een groot verlies, waarover de geheele natuur treurde; maar toch is eene enkele dagelijksche zonde een veel grootere ramp, daar de kleinste dagelijksche zonde ook dan nog ongeoorloofd blijft, als men ze zou begaan, om de zwaarste onheilen, die men zich bedenken kan, te voorkomen. Maria heeft alzoo meer geweend over onzen geestelijken dood dan over den dood haars Zoons; en de bekeering van een zondaar baart Haar meer vreugde, dan de opstanding van Jesus uit het graf. O! wat een zoete prikkel is deze gedachte voor ons, om veel en vurig en met een onbegrensd vertrouwen te bidden voor de bekeering der zondaars!

DE TWEEDE TRIOMF

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

I.

WEDEROM heerscht er hooggestemde feestvreugde in Limburgs bevoorrechte Stede. Vroolijk wappert de nationale driekleur van alle huizen, en de straat, welke naar Maria's Heiligdom leidt, is als in een heerlijk bosschage her- schapen. Duizenden pelgrims zijn, met jubeltonen op de lippen en hemelvreugde in het hart, naar Sittard gesneld, om de schoone en indrukwekkende plechtigheid bij te wonen van de

EERSTE STEENLEGGING

DER KERK VAN O. L. VR. VAN HET H. HART

EN VAN

DE INZEGENING HARER FONDAMENTEN,

NAMENS PIUS IX,

DEN 2 JUNI 1875,

DOOR Z. D. H. MGR. J. A. PAREDIS,

BISSCHOP VAN ROERMOND.

DEN 17 April 1875 had Z. H. Pius IX, de Paus van Maria, aan Z. E. den Kardinaal Franchi een steen van grieksch marmer uit de Katakomben van den H. Calixtus aangeboden, met deze opdracht: „Wees zoo goed, Heer Kardinaal, namens mij dezen steen te zenden aan de kerk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard, in het diocees van Roermond.” — Aanstonds kweet zich de Kardinaal van de hem opgedragen taak en richtte Z. E. de volgende letteren tot de Eerwaarde Overste van het klooster der Ursulinen te Sittard.

„Z. H. Pius IX, vernomen hebbende, dat den 2 Juni e. k. de eerste steenlegging zal plaats hebben aan de kerk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard, verzoekt Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, Bisschop van Roermond, niet slechts dezen steen namens Z. H. te leggen, maar ook de fondamenten van voornoemde kerk in naam van Pius IX te zegenen en den pelgrims den Pauselijken Zegen te geven.

Kardinaal FRANCHI.”

II.

WAS dit geen schitterende, geen heerlijke triomf voor onze Hemelsche Moeder, dat de Plaats-bekleeder van Jesus Christus, den aandrang zijns harten volgende, Sittard, Maria's Stede, met zoo ondubbelzinnige blijken van teedere welwillendheid vereerde? —

INTUSSCHEN zet de zegestoet zich in beweging: de metalen stem der gewijde klokken laat zich feestelijk hooren; om de muren, die zich beginnen te verheffen, dreunen de salvo's van het geschut; de zoete tonen der Harmonie kondigen den verrukten pelgrims aan, dat de Processie de parochiekerk verlaten heeft, om zich in zegetocht te begeven naar het terrein, waar de hartverheffende plechtigheid zou plaats grijpen.

EEN prachtig vaandel van O. L. Vr. opent den trein.

Dan volgt de Harmonie;

Voorts de Broederschap van den H. Joannes Nepomucenus,

De Broederschap van den H. Naam van Maria,

De Broederschap van den H. Franciscus Xaverius,

De Fanfare van den H. Franciscus Xaverius,

Het koor van jeugdige kinderen,

De Eerewacht van O. L. Vr. van het H. Hart,

Het Beeld van O. L. Vr. van het H. Hart,

Een lange rij Priesters,

De Hoogwaardige Kanunniken van 't Kapittel,
H. D. H. de Bisschoppen,

De burgerlijke Autoriteiten.

DE trein van den langen feeststoet werd gesloten door de studenten van het Kollege, die, twee aan twee, op schoone draagbaren de prachtige votiefsteen en droegen, waarop de wapens van Z. H. den Paus en van onze Doorluchtige Prelaten kunstig gegraveerd en heerlijk gepolychromeerd waren. Deze steenen waren der nieuwe kerk geschenken:

Door Z. H. Paus Pius IX,

Door Mgr. Paredis, Bisschop van Roermond,

Door Mgr. A. I. Schaepman, Aartsbisschop van Utrecht,

Door Mgr. H. Van Beek, Bisschop van Breda,

Door Mgr. P. Wilmer, Bisschop van Haarlem,

Door Mgr. Swijssen, Aartsbisschop-Bisschop van 's Bosch,

Door Mgr. P. Vrancken, Aartsbisschop van Attalia *i. p. i.*,

Door Mgr. Ch. Claessens, Bisschop van Trianopolis en Apostolisch Vikaris van Batavia,

Door Mgr. Van Ewijk, Bisschop van Curaçao,

Door Z. E. den Kardinaal-Aartsbisschop van Mechelen,

Door Mgr. den Aartsbisschop van Keulen,

Door Mgr. de la Geneste,!

Door Mgr. Theodorus de Montpellier.

Z Exc. Mgr. J. Capri, alsdan Apostolisch Internuntius aan ons Hof, vereerde ons met de volgende letteren:

„Met onuitsprekelijk genoegen heb ik den wonderbaren voortgang vernomen der Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart, welke gevestigd is in het klooster der Religieusen Ursulinen te Sittard, als centralen zetel voor Nederland en de aangrenzende landen.

„Ik reken mij gelukkig, mij onder de banier der Hemelkoningin als Lieve Vrouw van Jesus' Hart te mogen scharen, en zegen met vollen jubel des harten den steen, dien ik U toezend voor de nieuwe kerk van O. L. Vr. van het H. Hart.

„Met een zoet vertrouwen beveel ik het Doorluchtig Opperhoofd der Kerk, den Paus-Martelaar, in de gebeden dezer bewonderenswaardige Broederschap aan. En U duizend zegeningen toewenshende voor de in aanbouw zijnde nieuwe kerk, beveel ik ook mij aan in uwe godvruchtige gebeden aan de voeten van O. L. Vr. van het H. Hart.

JEAN CAPRI,
Apostolisch Internuntius.

III.

OP het terrein der nieuwe kerk aangekomen, ging
Z. D. H. Mgr. Parcdis aanstonds over tot de

inzegening der fondamenten namens Z. H. den Paus. Alsdan werd door het beieren der klokken, door de salvo's van 't geschut en door de welluidende tonen der Harmonie op indrukwekkende wijze aangekondigd, dat het plechtige, het lang verbeide oogenblik eindelijk was aangebroken.

GEASSISTEERD door Z. D. H. Mgr. P. Vrancken, Aartsbisschop van Attalia, door Mgr. Claessens, alsdan Bisschop van Trianopolis, thans Aartsbisschop van Sirace, en door Mgr. de la Geneste, Kamerheer van Z. H., ving onze beminde Bisschop de legging aan van den steen, waarmede Z. H. Pius IX de nieuwe kerk vereerd had. Voorts legde men de 16 votiefsteen, door Aartsbisschoppen en Bisschoppen aan het nieuwe Heiligdom geschonken. Men maakte er twee kruisen van, die de kapel van den H. Augustinus versieren. Met zalige aandoening blijft de pelgrim zijne blikken vermeiden in de beschouwing van al het schoone, dat deze kapel in Maria's Baziliek aanbiedt, en niet zonder ontroering leest hij op het prachtige kerkraam dit opschrift:

"O. L. Vr. van het H. Hart, bescherm Mgr. J. A. PAREDIS, Bisschop van Roermond!"

En O. L. Vr. van het H. Hart, die zoo menigwerf deze zoete bede hoort herhalen, heeft tot den huidigen dag toe onze innige hartewensen verhoord.

IV.

GEEN rozen zonder doornen, zegt het spreekwoord. Onvermengde vreugde is ons deel niet hier op aarde; dit moest ook de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart ondervinden.

VOOR wien is het een geheim, wat onrustige dagen Frankrijk sedert 1870 beleefd heeft? Wie huilt niet bij de gedachte aan al die omwentelingen en vervolgingen, welke dat schoone land tot in zijn hartader getroffen en wreedelijk verscheurd hebben? Wie herinnert zich niet de laatste woorden van een Aartsbisschop, die als offer der revolutie viel? Wien staan de weeën en de hongersnood van het omsingelde Parijs, de doodelijke angsten van het overmeesterde Frankrijk nog niet levendig voor den geest? Wie denkt niet, met een traan in 't oog, aan die angstvolle dagen, toen de Fransche families, die naar Nederlandsch grondgebied geweken waren, slechts nu en dan door een ballon of door postduiven mochten vernemen, of hare achtergelaten betrekkingen en vrienden nog leefden? —

DIT alles nu kon niet zonder invloed blijven op onzen werkkring. Tot dan toe hadden wij steeds dubbel kopie gehouden van de namen der broederschapsleden; eene lijst was bestemd voor onze registers, de andere voor die van Issoudun. Maar de oorlog van 1870—1871 had onze betrekkingen

met Frankrijk zeer bemoeielijkt; lange lijsten met namen waren niet ter bestemde plaatse aangekomen, hetgeen veel werk veroorzaakte, waarmede men telkens weêr opnieuw moest beginnen. Paus Pius IX, zich die moeielijkheden, door die ongelukkige tijden in 't leven geroepen, herinnerende, gewaardigde zich, ons een meer onafhankelijken en tegen wisselvalligheden meer gevrijwaarden toestand te bezorgen. In eene audiëntie van den 5 Maart 1875 verleende Z. H. rijke aflaten aan de geloovigen, die zich te Sittard in de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart lieten inschrijven.

IN 1876 telde de Broederschap dan ook reeds **6,940,000** leden. Naarmate de Hoop der hopeloozen hare gunsten vermenigvuldigde, namen ook de offers der Katholieken toe voor Maria's nieuw Heiligdom; uit alle oorden van Nederland werden ex-voto's gezonden, en de nieuwe Kerk begon zich al meer en meer te verheffen.

DEN 3 Januari 1876 vereerde Z. D. H. Mgr. Ch. Claessens, Bisschop van Trianopolis, Maria's Heiligdom met een groot kerkraam. Die Doorluchtige Dienaar van Maria stelde zich niet tevreden, met zijn naam en goedkeuring aan de Broederschap te geven, maar wilde door dit ex-voto de machtige bescherming der Hemelkoningin afsmeeken voor de missie der Indische gewesten, en wel bijzonder voor Batavia, van welke streek Monseigneur Apostolisch Vikaris is.

DEN 4 Juni 1876 werd het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart op zeer plechtige wijze gevierd. Z. D. H. Mgr. Paredis, Hoofd-Direkteur der Broederschap, had beloofd, dat, alhoewel de Kerk nog niet gewijd was, eene plechtige Hoogmis zou gezongen worden, en de gevierde Kerkvoogd droeg er zelf te 8½ uur het H. Misoffer op. Dit was de eerste Mis, welke in dit genadeoord werd opgedragen. En wie twijfelt er aan, of O. L. Vr. van het Hart heeft op dien jubelstond met meer dan moederlijke mildheid de rijkste schatten van zegeningen uitgestort over Haren Joannes Augustinus, die zoo onnoemelijk veel voor de glorie van de Hoop der hopeloozen gedaan heeft? —

EENIGE dagen daarna kwam te Sittard de eerste Broederschaps-Processie aan. Het waren de ijvervolle pelgrims van Rotterdam. De ZeerEerw. Pater Van der Hage, onder wiens hooggewaarde directie deze schoone Vereeniging staat, heeft zeker alsdan mogen ondervinden, tot loon van zijn brandenden ijver, dat O. L. Vr. van het H. Hart zich niet in edelmoedigheid laat overwinnen, maar alles, Haar ter eere gedaan, rijkelijk weet te vergelden. Reeds eenige jaren te voren had een volijverig Zelateur van Rotterdam een twintigtal pelgrims naar Sittard begeleid, om Haar hulde te brengen, die in 1878 eene zoo talrijke, eene zoo spoedig en schoon georganiseerde Processie tot Haar Heiligdom wist te lokken. —

V.

ZOO was dan de hartewensch, het ideaal van Maria's kinderen in vervulling getreden, nu zich hun oog mocht verlustigen in de voltrekking van Haar nieuwen Tempel, die wat het uiterlijke betreft voltooid was. 't Behoeft niet gezegd, dat wij, bij het aanschouwen van dit heerlijk monument, opgetrokken door de offervaardige liefde van Maria's kinderen, dankbare blikken hieven tot God en Zijne Heilige Moeder, voor de zichtbare bescherming des Hemels, die er in zoo rijke mate op was neêrgedauid.

MAAR ook de edele, de milde weldoeners zweefden ons bij dit prachtig gezicht voor den geest, en hunne namen, in steen vereeuwigd, zullen ook steeds in dankbare herinnering bij ons blijven voortleven. Bijzonder erkentelijk zal ons het hart voortdurend kloppen jegens Mgr. X. Rutten, Kunnik en Deken van de St. Servaas-kerk te Maastricht, die zijn vruchtbaar talent en kostbaren tijd met heilige geestdrift wijdde aan het scheppen van het bewonderenswaardige plan dezer schoone kerk. Eer ook aan den Architect J. Kaiser, van Venloo, die geene moeite spaarde om deze onderneming, aan zijne zorgen toevertrouwd, met den meest gewenschten uitslag te bekronen.

EEN woord van diep gevoelde erkentelijkheid ook brengen wij hier jegens onzen grooten

weldoener, den HoogWelGeboren Heer L. De Maret, die maar al te spoedig aan deze aarde werd ontruikt, waar zijn edel hart zooveel goeds stichtte. — Bij het lezen van zijn naam op de talrijke ex-voto's in de Kerk van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, zal de pelgrim zeker niet verzuimen een hartelijk schietgebedje tot Jesus' Hart op te zenden, opdat zijne ziel in vrede ruste. —

DE GROOTE TRIOMF

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

I.

't Is middernacht. Een der zalen van het Instituut der Ursulinen is prachtig en smaakvol verlicht. Duizenden pelgrims bewegen zich door de rijk versierde straten van Neêrlands bevoorrecht Stadje; het licht der toortsen helpt het heldere gaslicht de nachtelijke duisternis verwin-
nen, ja den nacht omkeeren in een schoonen lentedag. De pelgrims bidden in stilte, terwijl hooge feestvreugde op hun gelaat te lezen staat en heilig ongeduld uit hunne blikken straalt. Eindelijk gaat de poort open en mogen zij de feestzaal binnentreden. Wat komt men daar doen? Waarom knielt die menigte om het altaar neder, het hart uitstortende in beden en tranen? —

't Is het altaar van O. L. Vr. van het H. Hart.

Vijf jaren lang heeft Jesus' Moeder in die zaal verblijf gehouden, den tijd afwachtende, dat men haar Heiligdom zou hebben voltooid. Maar zij was daar niet eenzaam en verlaten geweest; tal van pelgrims wisten daar hunne Moeder wonen en kwamen Haar in Haar nederig verblijf geestdriftig den tol hunner kinderlijke genegenheid en hulde brengen. De Doorluchtigste Prelaten hadden er met zoeten jubel des harten het H. Misoffer opgedragen. Men had er den veelgeliefden Kerkvoogd van Roermond, Mgr. Paredis, men had er Mgr. H. Van Beek, Bisschop van Breda, Mgr. P. Vrancken, Aartsbisschop van Attalia, Mgr. Claessens, Bisschop van Trianopolis en Apostolisch Vikaris van Batavia, Mgr. Van Ewijk, Apostolisch Vikaris van Curaçao en Mgr. de la Geneste aan Maria's altaar zien staan, om aan den voet van haar Genadebeeld het onbloedige Offer der nieuwe wet te voltrekken. Herhaaldelijk had Z. Exc. Mgr. Capri, Apostolisch Internuntius aan ons Hof, aldaar, onder Maria's teedere moederblikken, de H. Mis opgedragen.

WAT kwam men dan tijdens de plechtige stilte van den nacht doen in die zaal, waaraan zich zoo vele, zoo zoete en zalige herinneringen vastknoopten? O, de kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart kwamen, zoodra omstreeks middernacht de toegang tot de feestzaal was geopend, aldaar hunne Hemelsche Moeder geluk wenschen met

den grooten triomf, welke Haar, als de nacht zou plaats gemaakt hebben voor den dag, met zooveel luister zou ten deel vallen. Door heilig ongeduld vervoerd, voorkwamen zij den liefelijken dageraad van den grooten triomfdag, den 5 Juni 1879, waarop Z. D. H. Mgr. Paredis de nieuwe Kerk van O. L. Vr. van het H. Hart tot een Huis van God zou komen wijden en het Genadebeeld van de Hoop der hopeloozen in vollen triomf uit haar nederig verblijf in haar prachtig Heiligdom zou overgebracht worden.

II.

DE dag, de lang en vurig afgebeden dag is dan eindelijk aangebroken. De feesttonen der Harmonie, zich huwende aan het indrukwekkend klokkenspel, kondigen ten 7½ uur de komst van Roermonds grijzen Kerkprelaat bij Maria's Kerke aan.

DE groote Paus, Pius IX, had den talrijken broederschapsleden de heugelijke tijding uit Rome doen klinken, dat de overbrenging van het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart naar de nieuwe Kerk in Zijnen naam op plechtige wijze zou plaats hebben.

Niet lang na het verleenen dezer schitterende

gunst, verliet de Paus van Maria dit dal van tranen. Maar zeker heeft O. L. Vr. van het H. Hart, terwijl Zij haar heerlijken troon besteeg, een liefdevollen blik doen vallen op de graftombe, waar het dierbaar overschot rust van haren onsterfelijken Pius. En uit dien teederen moederblik sprak een woord van innigen dank, en 't was alsof van hare maagdelijke lippen de jubeltoon golfde: „Dank, duizendmaal dank, mijn veelgeliefde, mijn innig beminde zoon!” —

III.

DE klok slaat 11½ uur. Roermonds Bisschop heeft, in weerwil van zijne hooge jaren, de lange en treffende ceremoniën der kerkwijding volbracht, met eene waardigheid, die eerbied afperste en de bewondering der menigte opwekte.

OP dien jubelstond wedijveren de klokken der omliggende dorpen met die van Sittard, om den grooten triomf van de Hoop der hopeloozen in forsche klanken te verkondigen.

DE zegetocht vangt aan. Gods Engelen dalen in blijde vlucht op het aardrijk neder, om den luisterrijken zegepraal van Haar, die alles vermag op het Hart van Emmanuël, te Sittard bij te wonen. Die Hemelsche Geesten smaakten een on-

gekend genot in de beschouwing van dien heerlijken zegestoet, bij den aanblik van de Broederschappen, van de Eerewachten, van de liefelijke scharen van Bruidjes, met bloemen en zinnebeelden in de handen, van de Harmonie, van de burgerlijke Autoriteiten van Sittard, van de twee lange rijen Priesters, die in feestgewaad gehuld, onmiddellijk vóór het Genadebeeld van O. L. Vr. van 't H. Hart, dat op een troon van leliën en rozen rustte, plechtstatig voorttraden, terwijl de trein gesloten werd door de drie Kerkprelaten: Mgr. J. A. Paredis, Mgr. P. Vrancken en Mgr. Ch. Claessens.

OM de poort der kerk te genaken, moest de zegestoet een eindje weegs over de straat trekken. Nauwelijks was het zoete Genadebeeld van de Hoop der hopeloozen op straat gezien, of de vrome scharen knielen stil en eerbiedig neêr, terwijl de klokken hare metalen stemmen luider doen klinken en de Harmonie hare vreugdetonen verdubbelt, om de Koningin des Hemels met haren grooten triomf geluk te wenschen. Eenieder beijverde zich een voorwerp te bezitten, dat het gevierde Genadebeeld had aangeraakt: de mannen naderden met eerbied, om er hunne foulards of rottingen mede in aanraking te brengen; de vrouwen streken er geestdriftig hare handschoenen of zakdoeken aan; tot de kleine kinderen toe, die hunne handjes aan den mond brachten en alzoo

hunne Hemelsche Moeder eerbiedig een kushandje toereikten, waren allen als om strijd in de weer, om zich die onmiddellijke nabijheid van het Genadebeeld te benuttigen en O. L. Vr. van het H. Hart in haar zegenrijk Beeld hulde en eerbied te betoonen. —

DAN snellen de pelgrims als op vleugels van heilige geestdrift de kerk binnen, om hunne Hemelvorstin, die bezit gaat nemen van haar Heiligdom, haar glorietroon te zien bestijgen. En terwijl de begeesterde menigte als uit éenen mond met zalige geestvervoering het hartverheffende "*Magnificat*" zingt en ieder zijne jubelende vreugde in steeds voller juichtonen lucht geeft, beklimt O. L. Vr. van het H. Hart, in al haren luister moederlijk glimlachende, langzaam den glorietroon, welken Haar de geestdrift harer kinderen bereid heeft.

O, wie op dien jubelstond haar teederen, haar overzoeten moederblik mocht vangen, genoot ongekende hemelweelde en richtte tot de Esther van het Nieuwe Verbond dezen jubeltoon, deze hartebede:

Tot U, o Parel van de vrouwen,
Verheffen wij met zoet vertrouwen
Onze oogen, hart en geest
Op dit verruk'lijk feest; —

Verkwik ons door uw moederzegen,
Hij is ons hart een malsche regen;

Uw naam slechts, ons zoo zoet,
Verrukt den Eng'lenstoet! —

OP het oogenblik dat de pelgrims de kerk verlieten, bemerkte men onder de menigte eene dame, die weende. Op de vraag, wat haar deerde, zeide zij op blijden toon: "t Zijn vreugdetranen; lees slechts dit telegram: *Moeder, gij hebt goed gebeden, uw zoon is genezen.*" — En zij had wel reden zich te verheugen; haar zoon, haar eenige steun, die 3 jaren lang tengevolge van verlamming aan het ziekbed was gekluisterd, had door de voorbede van O. L. Vr. van het H. Hart het gebruik zijner leden terugbekomen. De naam dier gelukkige moeder, tevens weduwe, was J. Van der Wezel.

OK wij mogen de woorden van het telegram tot de onze maken, en ze tot de Hoop der hopeloozen richten. Ja, O. L. Vr. van het H. Hart, Gij hebt goed gebeden! Gij hebt door uwe alvermogende tusschenkomst tal van ziels- en lichaamskwalen genezen; — Gij hebt stervenden aan het koude graf en verstokte zondaars aan den gapenden afgrond der hel ontrukkt! Gij hebt goed gebeden, o minnelijke Moeder, daar Gij millioenen kinderen door uwe bekoorlijkheid tot U hebt getrokken, wier namen Jesus in Zijn Goddelijk Hart heeft geschreven, omdat Hij ze in uw minnelijk Hart zag opgeteekend. Gij hebt goed gebeden, o teedere, o nimmer volprezen O. L. Vr. van het

H. Hart, en Gij zult niet ophouden door uwe moederbeden voor ons allen ten beste te spreken bij uwen dierbaren Zoon! Uwe gebeden, o Hoop der hopeloozen, worden nimmer afgewezen; Jesus' Hart, de Bron van alle genaden, doet ons door uw Hart, als door een kanaal, alle geestelijke en tijdelijke gunsten toevloeien! —

WANNEER een witte lichtbundel uit de zon op een kristallen prisma valt, treedt het licht uit het prisma in stralen van verschillende kleuren, gelijk aan die van den regenboog, welke aan de voorwerpen alle nuanceeringen mededeelen, van het roode af, tot de violetkleur toe.

DITZELFDE verschijnsel doet zich voor in de bovennatuurlijke wereld, in 't rijk der genade. Daar is ook een zon, namelijk Jesus' Hart, waaruit ons alle licht, alle warmte, alle leven, alle deugd toevloeit. Maar al de stralen, die uit dat Goddelijk Hart schieten, dringen, voordat zij tot ons komen, eerst bundelsgewijze in Maria's Hart, dat de volheid van alle genade en alle deugd in zich besluit. Maria nu deelt aan de heiligen en aan alle geloovigen, aan ieder volgens zijne roeping, verschillende stralen, verschillende genaden, verschillende deugden mede. En daar het Hart van Jesus en het Hart van Maria, wier leven liefde was, ons deze genaden bekomen hebben, door handelingen te stellen gelijk aan de onze, zoo is elk dezer genaden als eene klopping van

Jesus' Hart, welke aan ons hart wordt medegedeeld, na eerst door Maria's Hart te zijn gegaan.

IV.

HET jaar 1879 was voor de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart niet slechts een jaar van waren triomf, maar eveneens een tijdperk, rijk aan allerlei zegeningen en gunsten.

DEN 1 Januari schonk Z. D. H. Mgr. Petrus Mathæus Snickers, alsdan Bisschop van Haarlem, thans Aartsbisschop van Utrecht, zijne hooge goedkeuring aan de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart en vereerde hij tevens de nieuwe kerk van de Hoop der hopeloozen met een votiefsteen. Den 7 Mei verleende Z. D. H. Mgr. A. Godschalk, Bisschop van 's Bosch, eveneens zijne hooge goedkeuring aan de Broederschap.

DEN 1 Juni werd de kerk verrijkt met een prachtig kunststuk, voorstellende den zegevierenden Christus. Dit *ex-voto* was een nieuw en schitterend blijk van de edelmoedigheid en teedere bezorgdheid van den volijverigen Hoofdelateur van Loenersloot, zaliger gedachtenis.

NAARMATE Maria's gunsten en de blijken van innige erkentelijkheid harer kinderen zich vermenigvuldigden, groeide ook het aantal inge-

schrevenen der Broederschap op wonderbare wijze aan, zoodat ten jare 1879 de registers de namen bevatte'n van **8,100,000** leden.

DIT cijfer zou ongeloofelijk kunnen toeschijnen. Maar zoo men bedenkt, dat er omstreeks 3000 zelateurs en zelatricen over Nederland, België, Duitschland, Amerika, Azië, ja zelfs Oceanië, verspreid zijn, wier vurigste streven het is, lange lijsten naar Sittard ter inschrijving op te zenden, dan staat men niet langer over dit hooge cijfer verwonderd, maar heft men dankbare blikken ten Hemel voor den zegen des Heeren, welke zoo zichtbaar op dit werk rust. 't Ligt in den aard der zaak, dat met de uitbreiding der Broederschap het aantal processies naar Limburgs bevoorrechte Stede gelijken tred hield; uit alle oorden en streken stroomde men geestdriftig naar het gezegend centrum der teedere devotie tot de Sleuteldraagster van Jesus' Hart, naar Sittard samen, om de Hoop der hopeloozen in haar nieuw prachtig Heiligdom te komen vereeren en daar vóór haar liefdetroon schatten van gunsten en zegeningen te erlangen. Toch misten de pelgrims nog iets in het heerlijk genadeoord; met heilig verlangen verbeidden zij den stond, waarop het zoete Genadebeeld, nog altoos tijdelijk op eene verhevenheid achter het Hoog-Altair, geplaatst, op den prachtigen troon zou zetelen, welken het thans inneemt.

DEN 14 April 1880 richtte Z. D. H. Mgr. P. M. Snickers de Processie-Broederschap van Nederhorst-den-Berg, nabij Weesp, welke jaarlijks een pelgrimstocht naar Sittard doet, kerkwettelijk op. Wij betuigen bij deze onze hartelijke gelukwenschingen aan den Z. Eerw. Heer Pastoor J. B. Vismans, Directeur der Processie-Broederschap, alsmede aan den volijverigen Hoofd-Zelateur H. M. Werker, President der Pius-Vereeniging te Amsterdam, en aan de overige leden van het Bestuur, met den schitterenden uitslag, waarmede hunne volhardende pogingen bekroond zijn. O, wat een zoeten troost moeten zij niet gevoelen bij de opbeurende gedachte, dat de Processie-Broederschap van Nederhorst-den-Berg plechtig aan Sittards Aartsbroederschap geaffilieerd, d. i. zoo innig mogelijk daarmede verbonden is geworden!

IN Limburg vooral nam de zegenrijke devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart eene steeds hoogere vlucht, en allerwege sprak men met de levendigste belangstelling over het wonder, dat te Boorshein geschied was.

ZIEHIER, wat men ons in 't begin van 1880 schreef:

"Sedert den 17 November 1876 leed Maria Roox, een jong meisje van het dorp Boorshein, nog slechts twintig jaren oud, de vreeselijkste smarten. Verlamming had zich van hare ledematen meester gemaakt. De hevigheid der pijnen deed haar bij

wijlen op schrikbarende wijze het hoofd schudden; 't was huiveringwekkend om aan te zien, hoe zij zich soms tegen den muur sloeg; de geneesheeren dachten niet zonder grond, dat zij hier met eene ongeneeslijke kwaal te doen hadden. — Den 21 Januari hoorde de familie Roox spreken van de Broederschap van O. L. Vr. van het H. Hart en van de uitwerkende kracht der gebeden, welke vóór het Genadebeeld gestort werden. De zuster van het diep beklagenswaardige meisje onderneemt met vertrouwen eene bedevaart naar Sittard en vraagt aldaar eene noveen aan voor de arme kranke, die zich harerzijds met de gebeden der Broederschap vereenigt. Intusschen werd de kwaal steeds erger. Doch den 30 Januari, op den laatsten dag der noveen, terwijl men de aangeraden gebeden deed, stond de zieke op en kleepte zich aan; zij was oogenblikkelijk hersteld en genezen.

N. H. VAN DIJCK, Pastoor te Boorshein."

V.

DEN 8 Juni 1880 welde nieuwe feestvreugde voor de leden der Broederschap, daar Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis op dien heugelijken dag de altaren van het nieuwe Heiligdom op plechtige wijze den driewerf Heilige toewijdde.

Om het hoog-altaar ziet men als een krans van

kleine kapellen aangebracht, waar het H. Misoffer dagelijks wordt opgedragen.

HET altaar van de kapel der H. Angela biedt dit opschrift aan: "o Maria, zegen de familie Regout." Ja, dat O. L. Vr. van het H. Hart die familie zegene, welke zooveel heeft bijgedragen tot opluistering van haar Heiligdom! — In de tweede kapel, toegewijd aan den H. Augustinus, is het altaar een ex-voto der familie H. Arnoldts van Sittard. Vóór deze wereld te verlaten, smaakte de Burgemeester Arnoldts het onuitsprekelijk genoegen, er de eerste H. Mis door zijnen zoon te zien opdragen. — De kapel van den H. Joseph werd van alles voorzien door de familie F. Stolzenberg van Roermond. Uit het wijd en zijd zoo gunstig bekende atelier van den heer F. Stolzenberg zijn ook de overige kerksieraden afkomstig, die alle van echten kunstzin en hooge opvatting getuigen.

DE pelgrim, die de kleine kapel van den H. Aloysius bezoekt, mag zijne blikken verlustigen in het hartverteederend opschrift: "Laat de kleinen tot mij komen." 't Is de kapel van de Broederschap der kleine kinderen, kerkwettelijk opgericht te Sittard, onder den titel: "Kinderkrans van O. L. Vr. van het H. Hart".

EINDELIJK komt men aan de kapel der H. Ursula, waar alles doet denken aan de familie De Maret van Loenersloot, welke niets te veel is,

als het de eer geldt van O. L. Vr. van het H. Hart. Zeker zal die goede Moeder die familie op eene bijzondere wijze blijven beschermen.

Na de wijding der altaren bleef nog eene andere plechtigheid, naar welke men zoolang reikhalzend had uitgezien, te verrichten over. De triomfboog welke zich boven het hoog-altaar verheft, was voltooid, en het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, door een gordijn aan aller blikken onttrokken, was op den prachtigen troon geplaatst, waarop het voortaan zou rusten. — De gevierde Bisschop van Roermond, omstuwde door eene talrijke schaar Geestelijken, nadert plechtstatig het hoog-altaar. Nu was het oogenblik daar, door allen met heilig ongeduld verbeid. Eene plechtige en indrukwekkende stilte heerschte onder de pelgrims, die in en om het Heiligdom in dichte rijen geschaard waren. Weldra kondigen de klokken, de Harmonie en talrijke vreugdeschoten aan, dat het liefelijk Genadebeeld der Hemelkoningin zich in het volle daglicht zal vertoonen. — De Eerbiedwaardige Kerkprelaat verwijderd eigenhandig het gordijn, en terwijl de Harmonie op nieuw een zegehymne langs de gewijde gewelven doet klinken, heft de opgetogen menigte begeesterde blikken naar het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart. Daar zetelt Zij nu, de Koningin van hemel en aarde, op een Haar meer waardigen troon, in het midden harer onderdanen,

daar troont nu die liefdevolle Moeder in het midden harer kinderen.

DE WelEerw. Heer Herben, Kapelaan te Sittard, zich de plechtige stilte benuttigende, welke op dit oogenblik heerschte, richtte zich, namens alle aanwezigen, tot de Hoop der hopeloozen, om Haar, op haren heerlijken troon gezeteld, een hartelijk welkom toe te roepen.

Salve, Regina, Mater misericordiæ!

Deze jubelwoorden, door den Hemel ingegeven, paste de begaafde feestredenaar op gelukkige, zalvende, gevoelvolle wijze toe op de heugelijke gebeurtenis van den dag.

EN terwijl allen nog onder den diepen indruk waren van zijn wegslepend woord, kondigde het uit dankbare harten hemelwaarts golvende "*Te Deum*", nu en dan afgebroken door feestelijke vreugdeschoten, den geloovigen aan, dat de hartverteederende plechtigheid geëindigd was en dat het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, namens den Plaatsbekleeder van Jesus Christus, voor goed geplaatst was op den heerlijken triomfboog, dien des pelgrims opgetogen blik steeds met bewondering aanstaart.!

o Driewerf zaal'ge dag, zoo vurig afgebeden,
Gij hoort niet langer tot het rijk der toekomst meer;
Wij mogen in uw licht vol hemelweelde treden,
U groetende als den dag, gemaakt door d'Opperheer!

O doen wij nu op aard' den zegezag reeds hooren,
Vóór onze Koningin begeesterd neêrgeknielt;
't Is of deez' dag van heil ons voert naar de Englenkoren
En de echo van hun lied ons jub'lend hart bezielt!

ZOO mochten de pelgrims wel zingen en het van vreugde overstelpte hart in blijde zangen uitstorten, nu hun opgeheven blik mocht rusten op het Genadebeeld van O. L. Vr. van het H. Hart, boven het heilig Tabernakel haars beminden Zoons geplaatst. O wat al zalige gedachten doet de aanschouwing der plaats, waar O. L. Vr. van het H. Hart troont, als van zelve ontstaan! Bethlehem, het Huis des Broods, treedt ons levendig voor den geest. Gelijk Maria in Bethlehems stalletje het Goddelijk Kind in hare armen nam, om Het door de Herders en door de Wijzen uit het Oosten te laten omhelzen en aanbidden, zoo biedt Zij ons hier haren Jesus aan, verborgen onder de gedaante van brood, en schijnt Zij deze liefelijke uitnoodiging tot ons te richten: „Komt en eet het Brood des levens, voedt u met het H. Lichaam van Jesus, mijn Goddelijken Zoon; komt en verzadigt u aan den Wijn, die maagden voortbrengt, aan dat Goddelijk Bloed, dat mij door de aderen stroomde en het bloed was van mijn hart, vooraleer het Bloed te zijn van Jesus' Harte! Komt, dierbare kinderen, uwe Moeder noodigt u uit ten vreugdedisch, opdat gij in de

woestenij des levens niet van honger bezwijket!" TERWIJL deze en dergelijke gedachten de nog altoos in gebeden verzonken menigte bezig hielden, hoort men eensklaps eene stem zich verheffen tot O. L. Vr. van het H. Hart. 't Was de stem eener moeder, de stem van vrouw Bustinx van Overhoven, in de nabijheid van Sittard. Met den triomfdag van Maria viel juist de laatste dag in der noveen, welke zij voor haar zoontje hield. Die kleine jongen was op straat door een steen in het oog getroffen, met het noodlottig gevolg, dat de oogappel geheel verbrijzeld werd. Mijnheer A. Collaes, doctor in de genees- en heilkunde, had tot de bedroefde moeder gezegd: "Het oog is verloren: de oogappel is verbrijzeld, het netvlies gescheurd. God alleen kan uw jongen nog helpen; de menschen kunnen er niets meer aan doen." — Zij verwachtte dan ook nog slechts hulp van den Hemel en wendde zich met een groot vertrouwen tot de Hoop der hopeloozen, tot O. L. Vr. van het H. Hart. Op den grooten triomfdag, op het oogenblik dat Roermonds Kerkvoogd Maria's Genadebeeld onthulde, verdubbelde de vrome moeder hare vertrouwvolle gebeden tot de Sleutel-draagster van Jesus' Hart voor het heil van haar ongelukkig kind. Hare vurige smeekingen werden verhoord, en Jan Bustinx, toen 9 jaren oud, kreeg het gebruik van 't verloren oog terug. De oogappel was weêr helder en doorschijnend geworden, en

de geneesheer, die verzekerd had, dat de oogappel verbrijzeld was, verklaarde, dat den 8 Juni 1880 Jan Bustinx het oog had terugbekomen, en gaf volgaarne zijne handteekening ter bevestiging dezer wonderbare genezing.

SEDERT dien tijd nam het aantal processies naar Sittard al meer en meer toe, om de Hoop der hopeloozen in haar Genadeoord te komen bezoeken en vereeren. Maar inzonderheid op het Jaarfeest der Broederschap snellen uit alle oorden van Nederland en omliggende landen tal van pelgrims naar Sittard, dat met het volste recht "Maria's Stadje" genoemd wordt.

DEN 4 Juni 1881, dus daags vóór het Jaarfeest, kwam een aangeteekende brief te Sittard van dezen inhoud:

"Ter gedachtenis aan mijn welbeminden vader, schenk ik volgaarne aan O. L. Vr. van het H. Hart eene lamp van verguld zilver, welke voortdurend voor den dierbaren overledene zal branden. Tusschen de edelgesteenten, waarmede dit ex-voto prijken zal, zou ik gaarne lezen: "O. L. Vr. van het H. Hart, bid voor mijnen vader."

Een dankbare zoon."

DE brief was zonder handteekening. Maar O. L. Vr. van het H. Hart kent den naam van dezen milden schenker der lamp, welke 1000 gulden gekost heeft.

Z. H. Paus Leo XIII verleende, bij breve van den 13 December 1881, een volkomen aflat aan de leden der Processie-Broederschap van Rotterdam, die de kerk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard zouden bezoeken.

Ook deze Processie-Broederschap is plechtig aan de Aartsbroederschap te Sittard geaffilieerd en er alzoo door den innigsten band mede vereenigd. In den loop van 't jaar 1881 werd het Heiligdom van de Hoop der hopeloozen met kostbare ex-voto's verrijkt. De Kommuniebank is eene gift van Mevrouw de Wede Veiss van Maastricht. De vier schoone lampen, welke het Heiligdom versieren, zijn geschonken door de Processie-Broederschap van Rotterdam, door de familie De Maret van Loenersloot, door de Pius-Vereeniging te Amsterdam en door een Zelateur te Schiedam. De koorstoelen zijn een ex-voto van den Hoofdelateur z. g. van Loenersloot.

VI.

DE 2^e Juni 1881 was een ware jubeldag voor de kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart. Ter gelegenheid van Haar Jaarfeest zou een dubbele plechtigheid plaats grijpen. Z. D. H. Mgr. Paredis zou de nieuwe klok der kerk komen wijden en

tevens eene pontificale Mis opdragen. De eerbiedwaardige Prelaat werd geassisteerd door Mgr. P. J. Hoefnagels, President van het Groot-Seminarie te Roermond, door Mgr. Rutten, Kanunnik en Deken van de St. Servaas te Maastricht, en door den Hoogw. Heer J. Linders, Kanunnik en Deken te Sittard. De peter der klok was de WelEd.Achtbare Heer Arnoldts, Burgemeester van Sittard, en de meter, de HoogWelGeb. Jonkvrouw Louisa de Maret van Loenersloot.

NA de zegening der klok werd de Pontificale Mis opgedragen, tijdens welke de Z. Eerw. Heer G. Van Meyel, Sekretaris van het Bisdom, zijn talrijk gehoor kwam stichten door eene indrukwekkende feestrede, die nog steeds in dankbare herinnering bij de pelgrims blijft voortleven. Dit is niet de eenige keer geweest, dat de beminde Sekretaris van het Bisdom zijn redenaarstalent ter stichting der kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart aanwendde. Ongetwijfeld hebben Gods Engelen in het gulden boek der eeuwige vergelding alles opgeschreven, wat die volijverige Priester ter eere van hun Hemelkoningin gedaan heeft, en zal de Sleuteldraagster van Jesus' Hart zich niet in edelmoedigheid door haar gewijden Dienaar laten overwinnen.

VII.

EEN jaar later was de prachtige preekstoel der nieuwe kerk voltooid. Dit gaf al wederom gelegenheid tot een waar jubelfeest.

DE 6 Juni 1882 woonden de pelgrims de inwijding bij van dit heerlijk ex-voto, dat in alle opzichten verdient een meesterstuk van kunst en goeden smaak genoemd te worden. De Doorluchtige Kerkprelaat van Roermond, die reeds zoo vele parels aan Maria's gloriekroon gehecht had, besteede den nieuwen kansel en richtte een opperpriesterlijk woord tot de feestvierende menigte, dat een diepen indruk op alle aanwezigen maakte. Moge de goede God nog lang de dierbare levensjaren rekken van Maria's Bisschop, den volijverigen Beschermder der zegenrijke Broederschap, den veelgeliefden Vader, die door alle ware kinderen van Maria als op de handen gedragen wordt!

DE 27 Augustus 1882 telde de Broederschap meer dan **9,270,000** leden. Veertien boekdeelen, in marokijnleer gebonden, grooter dan de grootste missalen, zijn geheel gevuld met de namen der 9,270,000 Broederschapleden.

VIJFTIEN schoone kleine boekdeelen, welke de verzameling bevatten der Annalen van O. L. Vr. van het H. Hart, van den oorsprong der Broederschap tot onze dagen toe, bewaren de

wonderbare feiten, welke Maria's macht op Jesus' Goddelijk Hart verkondigen.

HIER voelen wij ons gedrongen onzen innigen dank te betuigen aan de Hoofdredakteurs van het „Blauwe Boekje”, aan den WelEd.Z.Gel. Heer Dr A. SMITS en aan de WelEerw. Z.Gel. Heeren: Professor E. MENTEN te Rolduc, Professor A. RUYTEN te Rolduc, J. ALBERDINGK-THIJM S. J. en MARIANUS, R. K. Priester, voor den onbezweken, ja steeds klimmenden ijver, waarmede zij onze pogingen ter uitbreiding der teedere devotie tot O. L. Vr. van het H. Hart zoo krachtig ondersteunen. Moge Gods zegen in steeds ruimere mate over hen en over hun arbeid nederdalen; mogen hunne aan Maria gewijde pennen nog lang de leden der Aartsbroederschap stichten! —

DE KONINKLIJKE KROON

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

I.

DE offervaardige liefde der kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart had voor hunne Hemelkoningin een prachtig paleis en een heerlijken troon doen verrijzen; de H. Kerk wilde nu op hare beurt aan de Hoop der hopeloozen een waarlijk koninklijk diadeem schenken.

DEN 5 Juni, op het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart, beklom de ZeerEerw. Heer G. Van Meyel, Sekretaris van het Bisdom Roermond, den kansel, en kondigde, in tegenwoordigheid van Z. D. H. Mgr. Paredis, van eene talrijke schaar geestelijken en van eene ontelbare menigte, de heugelijke tijding aan, dat het *Z. H. Paus Leo XIII* behaagd had, de *Broederschap te Sittard* te verheffen tot *AARTSBROEDERSCHAP* va

*O. L. Vr. van het H. Hart en haar Heiligdom
aldaar te vereeren met den hoogen titel van*

BAZILIEK.

Bovendien verleent Z. H. voor altoos aan de Aartsbroederschap van Sittard de navolgende aflaten:

1) Een volkomen aflat op elken dag van het jaar, onder vervulling der gewone voorwaarden, voor de pelgrims, die de Bazilik te Sittard bezoeken en bidden zullen tot de intenties van Z. H.;

2) Een volkomen aflat voor de Broederschapsleden op den dag hunner opname in de Aartsbroederschap;

3) Een volkomen aflat voor de leden in het uur des doods;

4) Een volkomen aflat op het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart en op elken dag van deszelfs Oktaaf;

5) Een volkomen aflat, elke maand te verdienen op een dag, ter keuze der leden;

6) Een aflat van 7 jaren en 7 quadragenen aan hen, die de Hoogmis bijwonen, welke alle Donderdagen in de Bazilik ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart wordt opgedragen.

7) Een aflat van 100 dagen voor hen, die een „Onze Vader” en een „Wees gegroet” in de Bazilik bidden.

Terzelfder tijd veroorlooft de H. Vader, het

groot getal priesters in aanmerking genomen, die jaarlijks te Sittard het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart komen vieren, dat op dien dag de Missen te middernacht een aanvang nemen.

Gegeven te Rome in het Paleis van de Kongregatie der Propaganda, den 10 Mei 1883.

D. Aartsbisschop van Tyrus,
SEKRETARIS.

II.

NAUWELIJKS was dit heugelijk besluit van Rome afgekondigd, of de klokken zetten zich in beweging, de Harmonie doet hare jubelakkoorden hooren, en vreugdeschoten kondigen den pelgrims aan, die in menigte rondom de Baziliek zich bewogen, dat Z. D. H. Mgr. Paredis, namens Z. H. Leo XIII, den Pauselijken Zegen gaat geven. De H. Vader had zich gewaardigd, hieraan een volkomen aflat te verbinden.

NOOIT had Sittard eene zoo groote menigte pelgrims binnen hare veste gezien. Onder de onoverzienbare schaar, was Maria's moederblik op meer bijzondere wijze gevallen op eene pachtster van Maasbree, met name Francisca Linders. Sedert 7 maanden leed deze vrouw aan eene verlamming in de keel, tengevolge waarvan zij geheele weken geen voedsel tot zich kon nemen.

Bij het ontvangen der H. Kommunie als teerspijs, had zij niet zonder veel moeite de heilige Hostie kunnen doorhalen. Vaakmalen was het haar onmogelijk het minste geluid voort te brengen. Van dag tot dag, van uur tot uur zag men hare krachten verminderen, en, naar aller meening, was haar stervensuur nabij. — In de maand Mei verzocht zij den kapelaan van Maasbree, eene H. Mis voor haar op te dragen ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart, terwijl zij er bijvoegde, dat zij, in weerwil van hare buitengewone zwakte en niettegenstaande zij bijna niet meer kon spreken, toch hoopte, den 5 Juni Maria's Jaarfeest te Sittard te kunnen vieren. Zij hield woord. Hoe groot was de verbazing, maar tevens de blijdschap niet van geheel het dorp, toen op den avond van het Jaarfeest Francisca Linders te Maasbree terugkeerde, onder het luide bidden van het Rozenhoedje! Zij was volkomen genezen. Men beloofde, dit wonderbare feit, Maria ter eere, bekend te maken. En als de gelukkige pachtster naar Sittard terugkeerde, om O. L. Vr. van het H. Hart warmen dank te betuigen en ons hare genezing mede te deelen, was zij vergezeld van twee personen uit Maasbree, die, als getuigen van het wonder, met haar hunne namen hebben geteekend.

FRANCISCA LINDERS,
C. H. TIMMERMANS-HELLERVEGEN,
C. PETERS, *te Maasbree.*

III.

DE kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart vergeten niet, dat Z. Exc. Mgr. Ant. Spolverini, Ap. Internuntius te 's Hage, krachtig bijdraagt tot uitbreiding en bloei der teedere devotie jegens de Sleuteldraagster van Jesus' Hart. In de huis-kapel van Z. Exc. is het altaar, waaraan deze Prelaat het H. Misoffer opdraagt, met een beeld van O. L. Vr. van het H. Hart versierd.

Groot en levendig is de erkentelijkheid onzer ingeschrevenen jegens Mgr. Spolverini, door wiens grooten invloed talrijke gunsten van Rome verkregen zijn. Met innig genoegen, ja met zalige geestdrift zullen zij van nu af tot den 8 September 1884 in hunne godvruchtige gebeden en smeekingen Mgr. den Internuntius gedenken, opdat de Goede God honderdvoudig de diensten moge vergelden, welke Z. Exc. aan de Aartsbroederschap en aan de Baziliek van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard bewezen heeft.

DE naam van dien hooggeplaatsten Dienaar van Maria, aan wien de Aartsbroederschap te Sittard zooveel te danken heeft, blijft Maria's kinderen ongetwijfeld steeds dierbaar, en ook door het verste nageslacht zal hij niet dan met een diep gevoel van warme erkentelijkheid, vergezeld van eene hartelijke bede, uitgesproken worden.

DE BLOEMKRANSEN

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART

OF

DE KINDERKRANSEN.

I.

DEZE schoone Vereeniging is den 8 Juli 1878 goedgekeurd door Z. D. H. Mgr. J. A. Paredis, Bisschop van Roermond, en kerkwettelijk opgericht in de Baziliek te Sittard.

TOT deze zegenrijke Broederschap worden toegelaten alle kinderen, die nog geen levensstaat gekozen hebben. Elke Kinderkrans bestaat uit 100 of 50 kinderen, aan wier hoofd een zelateur of eene zelatrice staat. Het doel dezer Vereeniging is, voor de kinderen te bekomen:

1° De genade om eene waardige eerste H. Kommunie te doen;

2° De genade om een levensstaat te kiezen in overeenstemming met Gods wil;

3° De gunst van gevrijwaard te blijven tegen alle besmettelijke ziekten.

DE kinderkransen genieten talrijke geestelijke voorrechten:

1° Elken morgen wordt in Maria's Baziliek het "*Memorare*" van O. L. Vr. van het H. Hart gebeden, om die Hemelsche Moeder te verzoeken, dat Zij de bevoorrechte kinderen, die de kinderkransen vormen, onder hare bijzondere bescherming gelieve te nemen.

2° Alle Donderdagen deelen de kinderen in de vruchten van het H. Misoffer, dat aan het Altaar van O. L. Vr. van het H. Hart wordt opgedragen, en na de H. Mis wordt de toewijdingsakte in hunnen naam gebeden.

3° Elken Zondag bidt men voor hen de Litanie van O. L. Vr. van het H. Hart.

4° Maandelijks wordt ter hunner intentie eene noveen gehouden.

5° In den loop van het jaar worden drie H. Missen voor hen opgedragen.

Elk kind ontvangt een fraai toelatingsbewijs, en de zelateurs en zelatrices worden met nette belooningen erkentelijk bedacht.

De cirkulaires, waarin het doel en de inrichting der kinderkransen nauwkeurig omschreven zijn, worden gratis uitgedeeld.

OM de kosten te helpen bestrijden, dragen de kinderen elken Zondag één cent bij, ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart, die er haar behagen in schept, dit kleine offertje met de grootste en rijkste gunsten voor tijd en eeuwigheid te vergelden.

II.

ZIEHIER een liefelijken trek, waaruit zonneklaar blijkt, welk eene bijzondere bezorgdheid de H. Maagd heeft voor de kinderen, welke als leden van de "Kinderkrans" aan Haar zijn toegewijd. 't Is eene christelijke moeder, aan wie wij hier het woord laten.

"Mijne kleine Elisa keerde eens met drie harer kameraadjes uit de school terug. Onderweg naar huis amuseerde zij zich in de nabijheid van een watermolen, met bloempjes te plukken. Doch zich te veel neêrbukkende, om de madeliefjes machtig te worden, welke zij zoo vurig verlangde in bezit te krijgen, gleed zij uit en viel in het water. Een man, die daar juist aankwam, hoort de noodkreten mijner Elisa, springt in de beek en redt haar het leven.

"Hoe wonderbaar! Die man had, naar hij zelf getuigd heeft, uit verstrooidheid den weg in-

geslagen, die naar den molen leidt, en juist, terwijl hij, slecht geluimd, zich zelven aan 't beknorren was, hoorde hij 't angstgeschrei van Elisa.

"Bij nader onderzoek, trof mij een ander wonderbaar verschijnsel. Uit haar boekentasch, welke ik haar, als zij naar school ging, om den hals hing, en waarin ik haar schoolbehoeften borg, was alles in de beek gevallen: boeken, cahiers, potlood enz.; nog slechts één voorwerp was er in gebleven, namelijk het keurig schoone bewijsje van haar lidmaatschap in de "Kinderkrans." — O. L. Vr. van het H. Hart heeft aldus willen toonen, dat zij mijn dochttertje gered had, omdat ik haar in een Kinderkrans had laten opnemen.

Mevr. de Wede JULIA DE REGGEN."

EEN WAARBORG

VOOR DE EEUWIGHEID.

WILT gij u een zekeren waarborg verschaffen, dat men na uwen dood voor u zal blijven bidden? Wilt gij deelen in den geestelijken schat van 6000 Missen, welke jaarlijks worden opgedragen? Welaan, vervul dan deze voorwaarden:

1° Neem een abonnement op het Blauwe Boekje van Sittard, zooals het Maandschrift van O. L. Vr. van het H. Hart doorgaans genoemd wordt.

2° Blijf op dit zegenrijk werkje geabonneerd tot uwen dood.

3° Doe jaarlijks eene H. Mis opdragen voor al de geabonneerden, zoowel voor hen die overleden zijn als voor hen die nog leven.

Zijt gij priester, draag dan zelf jaarlijks tot voornoemde intentie eene H. Mis op.

ONDER de 6000 geabonneerden op het Maandschrift van O. L. Vr. van het H. Hart zullen slechts zeer weinigen er iets op tegen hebben,

jaarlijks eene enkele H. Mis te laten opdragen. Vooronderstellen wij echter, dat 300 onder hen zich niet willen aansluiten bij deze vereeniging van gebeden; dan blijven er nog altoos 5700 Missen, of circa 14 Missen per dag over.

HELAAS! hoevelen worden na hun dood vergeten. En lijden in het vagevuur zonder eenige verlichting! Welnu! de geabonneerden op het Blauwe Boekje zullen voor u bidden, en zoo gij tijdens het jaar dat de Heer u uit dit leven zal roepen de voorgeschreven H. Mis hebt laten opdragen, zult gij na uw verscheiden uit deze wereld deelen in de duizenden Missen, welke datzelfde jaar zullen opgedragen worden. Voor geestelijke vereenigingen is het voldoende een enkel abonnement te nemen en eene enkele H. Mis te laten opdragen, om al hare leden te doen deelen in de 6000 Missen. Zoo is het eveneens, als meer personen zich vereenigen, om gezamenlijk een abonnement te nemen.

WAT is er alzoo gemakkelijker, dan zich zulk een waarborg voor de eeuwigheid te verschaffen! Behalve dit onschatbaar voordeel, genieten de geabonneerden op het Blauwe Boekje nog de volgende gunsten:

1° De overledenen worden in de gebeden der Aartsbroederschap aanbevolen.

2° Op het Jaarfeest van O. L. Vr. van het H. Hart wordt eene H. Mis opgedragen voor de

nog levende, en eene voor de afgestorven geabonneerden.

3o Eene nette belooning wordt toegezegd aan hen, die gedurende den loop van een jaar vijf nieuwe abonnementen op het Maandschrift van Sittard zullen bezorgd hebben.

4o de geabonneerden verkrijgen als premie twee boekdeelen over de jaarlijks naar Sittard getrokken Processies.

Men abonneert zich òf bij de Religieusen Ursulinen te Sittard òf bij den Uitgever J. J. ROMEN te Roermond.

SLOT

OF

WOORDJE TOT DE KINDEREN VAN

O. L. VR. VAN HET H. HART

EN TOT DE

ZELATEURS en ZELATRICEN.

G IJ kent nu de geschiedenis van het werk van O. L. Vr. van het H. Hart te Sittard. 't Is u thans duidelijk, hoe de teederhartige Hemelkoningin trapsgewijze den troon bestegen heeft, dien Zij nu inneemt. Gij kunt met rechtmatigen trots zeggen, dat dit werk uw werk is; immers door uw ijver, door uwe offervaardige liefde is dit schoone Heiligdom ter eere van de Hoop der hopeloozen opgetrokken. Doch hiermede is uwe taak nog niet afgelopen; met steeds aangroeienden ijver moet gij voortgaan, de vereering van en de liefde tot O. L. Vr. van het H. Hart uit al uwe krachten voort te planten en uit te breiden. Zoo gij zelf niet als Zelateur of Zelatrice kunt optreden, moet het uw edel streven zijn, in uwe omgeving het aantal zelateurs en zelatricen te doen aangroeien.

OM als zelateur of zelatrice van O. L. Vr. van het H. Hart te worden toegelaten, behoeven slechts drie vereischten aanwezig te zijn:

1° Men behoort van een voorbeeldig gedrag te wezen;

2° Men moet een verzoek tot de Ursulinen te Sittard richten;

3° Beloven, van geregeld de namen naar Sittard op te zenden van de personen, die in de Aartsbroederschap wenschen ingeschreven te worden.

De zelateurs en zelatrices worden na hun overlijden op geheel bijzondere wijze in de gebeden der Aartsbroederschapsleden aanbevolen.

Maandelijks wordt voor hen eene noveen gehouden, en viermaal in het jaar naderen alle Religieusen ter hunner intentie tot de Tafel des Heeren. Zij die 500 leden in de Aartsbroederschap hebben ingeschreven, ontvangen een schoon diploma.

Maar vooral in den hemel wachten u groote belooningen, zelateurs en zelatrices; zoo gij hier met onverdroten ijver gewerkt hebt voor de eer van O. L. Vr. van het H. Hart en menige ziel door Maria tot Jesus' Hart gevoerd hebt, o dan zal Zij op hare beurt als IJ veraarster voor u optreden, u met zoeten troost begunstigen in uw stervensuur en aan hare hand geleiden tot den Rechterstoel van Jesus, opdat gij uit Zijnen mond het „Komt tot Mij!” moget hooren en eeuwig jubelen in den Hemel!” —

PROCESSIONS NAAR SITTARD.

DEN 19 Maart, op den Feestdag van den H. Joseph, komt de eerste Processie naar de zoo bevoorrechte Stede van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, naar Limburgs Bethlehem gesneld.

HET stichtend Genootschap der *Weldenkende Christenen*, welks leden allen tot de werkende klas behooren, opent op dien heerlijken dag de lange rij der bedevaarten, welke van dit tijdstip af tot het Feest van Alle Heiligen elkaar bijna onafgebroken opvolgen. Ja zelden gaat er in dit tijdperk een Zondag voorbij, zonder dat men de blijde jubeltonen der Harmonie hoort, die de aankomende pelgrims naar de Baziliek begeleidt.

NIET slechts uit alle oorden van Nederland, maar ook uit België en Duitschland snellen Processies naar Maria's Genadeoord, om met elkander, in huldebetoon aan de Hoop der hooploozen, als het ware in heiligen wedijver te treden. Eenige dezer komen zelfs tweemaal den tol harer liefde en vereering aan de voeten van O. L. Vr. van het H. Hart neêrleggen, b. v. het

reeds genoemde Genootschap der *Weldenkende Christenen*.

TOT meerdere opwekking en stichting laten wij hier de schoone beschrijving volgen, gelijk zij uit de hooggewaardeerde en liefelijke pen van een der Broedermeesters, die tevens Hoofdzelateur is der Aartsbroederschap van Sittard, Gods Moeder ter eere, gevloeid is. —

P. J. YR. VAN SITTARD.

SITTARD, een lief stadje van Hollandsch Limburg, aan de spoorlijn Venloo—Maastricht gelegen, was reeds van oudsher bekend als een beëvaartplaats. In de Parochiekerk wordt nog altijd met eerbied bewaard het mirakuleuze Beeld van Maria. In onze dagen van ongeloof, is God zoo goed door nieuwe en vele wonderen het wankelend geloof der zwakken te versterken, het geloof der braven aan te wakkeren en het trotsche ongeloof te beschamen.

DOOR een nieuw wonder, waarbij de Moeder Gods is aangeroepen onder den titel „Onze Lieve Vrouw van het H. Hart” is de devotie tot Haar en het vertrouwen op Hare voorspraak in

Sittard opnieuw ontvlamd, en zijn de stralen dezer liefde zoover over Nederland uitgeschoten, dat van alle kanten pelgrims en processies naar Sittard toestroomden, om door de voorspraak van O. L. Vr. van het H. Hart, de Hoop der hopeloozen, redding en genezing van God af te smeeken.

TALLOOS zijn de gunsten, door O. L. Vr. van Sittard voor hare vereerders verkregen. Indien ik alleen zou vermelden de gunsten, door mij, mijne familieleden en kennissen van O. L. Vr. van Sittard verkregen, zou dit den geheelen Almanak vullen. Ziels- en lichaamslijden zijn genezen door Hare voorspraak. In Amsterdam kan ik personen noemen, die genezen zijn van kanker in de tong, van tering, van verrotting in het been, enz.

TEN einde het vertrouwen in de macht Harer voorspraak te bevorderen en mijne dankbaarheid voor Hare goedheid te toonen, meen ik dit openlijk te moeten melden en laat hier twee andere feiten volgen, voor de waarheid waarvan men zich kan overtuigen, van het eerste, door te schrijven aan den HoogEerw. Deken van Sittard, en voor het tweede, door zich te wenden tot den Heer G. Loman, Onderwijzer te Kamerik.

EEN brave en eenvoudige weduwe te Maastricht, die na den dood van haar man, vijf kinderen te haren laste hield, en door haar dagelijkschen arbeid, zoo goed mogelijk, in het onderhoud van

haar huisgezin voorzag, had in de laatst verloopenen maanden droeve dagen geteld. — Haar jongste kind, nagenoeg elf jaren oud, en sedert geruimen tijd ongesteld, was bedlegerig geworden; het lichaam met wonden overdekt, vermocht het niet meer zich overeind te houden, geen oogenblik kon het de hulp der moeder ontberen. De dood scheen niet verre meer; want de geneesheer had uitdrukkelijk verklaard, dat aan geen herstel meer viel te denken, en men de uiterste voorzorgen nemen moest. Het H. Sakrament des Oliesels werd aan het kind toegedicnd, en de moeder, hoe pijnlijk haar dit offer ook viel, had het alreeds in de handen van God aanbevolen.

ZIJ troostte zich met de gedachte, dat de dood voor het kind en voor haar een bevrijding wezen zou. Zij was niet meer in staat te arbeiden; hoe zou zij in het onderhoud van dit kind en van de overige kunnen voorzien? Wilde God dit kind tot zich nemen, zij kon dan ten minste voor de andere werkzaam zijn.

DOCH de liefde is vindingrijk en wanhoopt niet; de moeder nam daarop haar toevlucht tot O. L. Vr. van het H. Hart en deed het kind te Sittard inschrijven in *„De Kinderkrans”*.

De dood kwam niet; het kind, ofschoon het niet herstelde, werd aanmerkelijk beter.

HET was voor de moeder een troost, maar geen uitkomst. Zelfs de troost was van korten duur,

het kind herviel in zijn ziekte. Toch laat de moeder den moed niet zinken; want zij houdt zich overtuigd, dat O. L. Vr. van het H. Hart haar niet zal verlaten.

DE tijding, dat de *Compagnie van O. L. Vr. van het H. Hart* den laatsten Zondag van Oktober 1883 een bedevaart zal doen naar Sittard, is voor haar een lichtstraal. O. L. Vr. van het H. Hart wil helpen; doch niet hier, maar te Sittard, aan den voet van haar Genadebeeld.

ER was een bezwaar: zij had geen enkelen cent. Doch dit was licht verholpen, het geld voor de reis was spoedig gevonden. Een tweede bezwaar was het kind zelf, dat moeielijk, haast niet, te vervoeren was.

DIT bezwaar zou de moeder echter zelve overwinnen. Met al de kracht, die in haar was, nam zij het kind op en droeg het met zich, van hier naar het station; van het station te Sittard naar Maria's Heiligdom. Vermoeid en bijna uitgeput, knielt zij daar, met haar kind, op de Kommuniebank neder en wacht slechts het einde van de godsdienst-oefeningen af, om de volheid van haar gemoed voor O. L. Vr. van het H. Hart uit te storten.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, bad zij luidkeels, en heel de menigte met haar; Moeder van Christus, Moeder van Jesus, geef mij uitkomst in den strijd, waarin ik mij geplaatst zie! Schenk aan mijn kind de gezondheid weder, of zoo Gij

het beter acht, neem het dan tot U, in den schoonen Hemel! En het kind, door de moeder op hare armen gedragen, stamelt met haar: O. L. Vr. van het H. Hart, schenk mij genezing, terwijl het eenige kaarsen op de Kommuniebank nederlegt.

HET was de penning geweest der weduwe, de traan der moeder van Naïm.

Want bij het uitgaan der kerk, zegt het kind tot haar: Moeder, ik zal loopen, — en al de bedevaartgangers zijn er getuigen van geweest, allen, die het kind kennen, zien tot hunne groote verbazing, dat het kind hersteld is, en het gebruik zijner ledematen heeft terug ontvangen, terwijl, naar de getuigenis van den geneesheer, ook de laatste sporen der wonden verdwenen zijn.

SLECHTS met tranen in de oogen, en het hart van vreugde overstelpt, verhaalt de moeder de uitstekende gunst, welke O. L. Vr. van het H. Hart haar heeft bewezen, doordien Zij het kind aan zijne moeder, de moeder aan haar huisgezin heeft weêrgegeven.

ZOO ziet de Heer met welgevallen steeds neder op de kleinen en eenvoudigen; zoo heeft O. L. Vr. van het H. Hart het vertrouwen willen beloonen, waarvan de Maastrichtenaren jegens Haar zoo veelvuldige blijken gegeven hebben, en het einde van het pelgrimsjaar, waarin Haar Heiligdom tot Baziliek verheven werd, door een

uitstekende gunst kenmerkend, aan allen een bewijs te meer gegeven, hoe groot, hoe overwegend de invloed is, dien Zij op het Hart van haar Goddelijken Zoon weet uit te oefenen.

MIJNE vrouw had reeds jaren gesukkeld. Sedert November 1882 was haar toestand allertreurigst; zij was eene martelares. Een gevaarlijke waterziekte met aanwassen in het lichaam maakte haar het leven schier ondragelijk. Reeds drie geneesheeren hadden beproefd haar te genezen, doch te vergeefs. Noveen op Noveen tot O. L. Vr. van het H. Hart hadden wij gehouden en laten houden. H. Missen laten lezen, doch voorloopig was geen verbetering merkbaar.

DE hulp van professor van G. te U. werd ingeroepen. Deze zeide, dat eene zeer gevaarlijke operatie alleen nog kans gaf op genezing. Mijne vrouw vertrok daartoe den 25 Augustus II. naar het St. Andreas-gesticht te Utrecht.

WEDEROM werd de voorspraak van O. L. Vr. van het H. Hart ingeroepen; te Sittard werd eene Noveen en eene H. Mis aangevraagd, de Liefdezusters uit genoemd gesticht, de familie van ons, vele parochianen van Kamerik en wij verdubbelden de gebeden, en zie, wat gebeurt:

Zondag den 2 September werd de zieke door prof. van G., met behulp van zes doctoren en drie Liefdezusters, geopereerd. Aanvankelijk was er geen hoop op goeden uitslag. Men meende zelfs de

operatie te staken, omdat er menschelijkerwijze gesproken geen redding mogelijk was. Toch werd de operatie voortgezet. Niet minder dan veertig verbanden werden inwendig aangebracht, behalve de groote, uitwendig. Geen wonder dat de geneesheeren, na drie uren te zijn bezig geweest hoofdschuddend de patiente aan de Liefdezusters overlieten, te kennen gevende, dat de dood bijna was ingetreden.

MAAR nu de menschen hadden gedaan, wat zij vermochten, begon O. L. Vr. van het H. Hart. Anderhalf uur na de operatie ontving de wonderbaar geholpene reeds weër bezoek; zij is steeds in beterschap vooruitgegaan en Zaterdag den 20 Oktober kon zij reeds weder als genezen het ziekenhuis verlaten.

PROF. v. G., die niet Katholiek is, heeft openlijk gezegd: "Het is een wonder van God, dat die vrouw nog leeft." En op wier voorspraak heeft God dit wonder verricht? Op de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de Hoop der hopeloozen.

NOG heb ik vergeten te zeggen, dat ik in Mei ll. de bedevaart heb gedaan naar Sittard met de Processie van Nederhorst-den-Berg, om daar de genezing mijner vrouw door de voorspraak van O. L. Vr. van het H. Hart af te smeecken. Wij hebben toen tevens de belofte gedaan, om, als de zieke mocht herstellen, volgend jaar samen,

de zieke en ik, wederom de bedevaart mede te maken, om O. L. Vr. van het H. Hart in haar Heiligdom te Sittard te bedanken.

H. M. WERKER,

*Hoofdzelateur der Aartsbroederschap
te Sittard en Broedermeester der
Processie naar Sittard.*

DE NAJAARSZON.

1883.

De najaarszon beschijnt het pad,
Met gelend loof bedekt,
De herfst trekt gierend door het laad,
En reikt den wintervorst de hand,
Ten leven opgewekt.

De najaarszon glijdt over 't pad,
Door 't gelend loof getint,
En groet de schaamle stulp ter zij;
Daar zit een droeve weduw bij
Het ziekbed van haar kind.

- „Kom, arme kleine, aan 't bloedend hart
„Der moeder, zoo vol rouw!
„De macht'ge Maagd verhoort mijn beê:
„Wij gaan naar Sittard opter steê,
„Tot Onze-Lieve-Vrouw.
-

- „Wij gaan naar Sittard opter steê,
„Naar 't wijdvermaard konvent;
„Daar is de Troon van 't Heilig Hart:
„Ik klaag er mijne moedersmart,
„Wij beiden onze ellend.
-

- „Kom, kindlief, aan het bloedend hart,
„Der moeder, zoo vol rouw!
„Helpt hier geen kunst of artsenij,
„Daar is nog hoop en redding bij
„De goede Lieve-Vrouw.” —
-

- Zij torschte 't kindje op haar arm,
En 't kromp inéén van smart.
Zij prevelde met teedre stem:
— „Help, liefste Moeder! -- Bid voor hem,
„o Vrouw van 't Heilig Hart!” —
-

En scheen de weg ook nog zoo lang,
Schoon vliegend doorgerend —
Zij zag niets dan 't Genade-Beeld,
Dat pijnen stilt en wonden heelt,
In Sittard's vroom konvent.

Daar zeeg ze neer, haar kind op d'arm,
De droeve ziel doorboord;
Doch wat het moederharte sprak,
Terwijl geen stem de stilte brak,
Dat heeft slechts God gehoord.

Toen sloeg ze naar 't Genade-Beeld
Den vochten blik omhoog;
En, als ze, in nameloze smart,
Haar jongsken wijdde aan 't Heilig Hart,
Toen bleef geen wimper droog.

Er klonk geen stem; geen hand bewoog;
Toch ruischte iets om 't altaar;
En 't was of het haar lichter werd
Om 't angstig toegenepen hart;
't Werd in heur ziele klaar.

Er klonk geen stem; geen hand bewoog,
Maar in den eigen stond
Zag haar het kind zoo wonder aan:
"Mijn moeder, laat ons samen *gaan*," —
En 't knaapjen was gezond.

Toen sprak ze: "Kind, uw leven lang
"Zweer heil'ge liefde en trouw,
"Die u tot tweede moeder werd!"
Toen hield ze 't lang aan 't kloppend hart,
En dankte Ons-Lieve-Vrouw.

A. H. M. RUYTEN.

Rolduc, Febr. '84.

DE HOOP DER HOPELOOZEN

OF

P. J. VROUW VAN HET H. HART,

vereerd in hare Baziliek te Sittard.

E Aartsbroederschap van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart stelt zich ten doel, om door de veelvermogende voorspraak der H. Maagd van God uitkomst te verwerven in moeielijke, hachelijke, benarde, ja hopelooze omstandigheden, om in zulke toestanden door de tusschenkomst der *Smeekende Almacht* redding te erlangen, zoowel in tijdelijke als in geestelijke aangelegenheden.

VOORDEELN.

1. Bijzondere bescherming van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.
2. Elken Donderdag wordt te Sittard in de Baziliek eene Hoogmis opgedragen, ter eere van

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, voor de levende en afgestorven leden der Aartsbroederschap te Sittard.

Na de Hoogmis bidt de Priester, aan den voet van Maria's Altaar neêrgeknield, met luide stem de "Opdracht aan O. L. Vr. van het H. Hart" voor het welzijn der te Sittard ingeschreven leden.

3. Aanbeveling aller behoeften en aangelegenheden, waarvan men de Ursulinen te Sittard in kennis gesteld heeft.

4. Gemeenschap van alle gebeden en goede werken der leden. —

Noodzakelijk te vervullen

VOORWAARDEN:

1. Men moet zijn doop- en familienaam opgeven, die op het register wordt ingeschreven.

2. Eens des morgens en eens des avonds deze korte aanroeping doen: "*Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, bid voor ons!*"

Wij raden onzen leden aan, de Medailje te dragen van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart en zich te bedienen van het schoone boekje "*De Hoop der hopeloozen*" en dit stichtend werkje zooveel mogelijk alom te verspreiden.

OEFFENINGEN GEDURENDE DE WEEK

TER EERE VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

Zondag.

IN vereeniging met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aanbid ik, vol eerbied, den *Vader van alle licht*, en zijn Eeuwigen Zoon Jesus Christus, het *waarachtig licht*, dat *iedere menschen in deze wereld verlicht*, en den Heiligen Geest, die tegelijk *licht en liefde* is. Ik betuig nederigen dank aan de Aanbiddelijke Drieëenheid voor de onwaardeerbare gunsten, waarmede zij U verrijkt heeft; ik wijd in het bijzonder mijn innigen dank aan God den Zoon, wyl Hij U, o Gezegende onder de vrouwen, tot Zijne Moeder verkozen en daardoor U eene smekende macht over Zijn Aanbiddelijk Hart geschonken heeft.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, vraag voor mij aan de drie Goddelijke Personen het mij noodige licht, opdat ik Hen en ook U kenne, en

mijn hart door die kennis van wederliefde brande voor zoo vele uitstekende weldaden. Amen.

Voornemen. Ik zal heden met Gods hulp van tijd tot tijd herhalen: Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, verkrijg mij door uwe alvermogende voorspraak eene edelmoedige en offervaardige liefde tot Uwen Jesus.

Geestelijk ruikertje. Het lijden van dezen tijd is niet te vergelijken met de glorie, die eens in ons geopenbaard zal worden.

Maandag.

IN vereeniging met U, Onze Lieve Vrouw van H. Hart, aanbid ik heden op meer bijzondere wijze den H. Geest, die God is als de Vader en de Zoon, en van beide voortkomt. Verwerf voor mij van dien Goddelijken Geest, die U als Zijne teërbeminde Bruid begroet, en van het minnelijk Hart van Jesus, waarvan Gij de Schatuitdeelster zijt, het licht en de genade, die ik behoef, om den arbeid dezer week te heiligen, de lasten daarvan te kunnen dragen en alles te verrichten tot Gods glorie, tot Uwe eer, tot stichting van den naaste en tot mijne eigene heiliging.

WIL, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ook de arme zielen in het vagevuur gedachtig wezen. Amen.

Voornemen. Door de voorspraak van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hoop ik heden met geduld alles te verdragen wat mij onaangenaam is.

Geestelijk ruikertje.

Vandaag op aarde aan 't smartlijk kruis geklonken
En morgen in den Hemel vreugdedronken!

Dinsdag.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, ik groet
U heden met zaligen jubel als de *Koningin
der Engelen*.

Ik verzoek den Aartsengel Gabriël en alle Hemelkoren, inzonderheid mijnen Bewaarengel, dat zij U voor mij groeten, beminnen en aanroepen, opdat de volmaaktheid hunner hulde, de ijver hunner gebeden en het vuur hunner liefde mogen bewerken, dat ik een engel van deugd op aarde worde en alzoo verdiene in eeuwigheid met het geheele Hemelhof het vermogen en de goedheid van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart te loven en te prijzen. Amen.

Voornemen. Gelijk de Engelen alles doen om God, zoo wil ik heden mijne kruisjes dragen om God; — zóo is mijn lijden verdienstelijk voor de eeuwigheid, zóo wordt één dag met zijne kleine kruisjes voor mij een bron van altijddurende

vreugde in den Hemel, waar het minste lijden, om God, duizendvoudig beloond wordt.

Geestelijk ruikertje. Er is een oog, dat alles ziet, — een oor, dat alles hoort, — eene hand, die alles optee kent.

Woensdag.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, ik kom U op dezen dag groeten als Bruid en Echtgenoot van den H. Jozef. Dien roemwaardigen Aartsvader zeg ik hartelijk dank voor de eerbiedige en teedere zorg, die hij voor U en uw Goddelijk Kind gedragen heeft. Hoopvol wend ik mij tot het zoo getrouwe Hart van den H. Jozef, dat zooveel vermag op uw onbevlekt Hart, o Maria, en daardoor op het Goddelijk Hart van Jesus; met zoeten aandrang smee ik dien man naar Gods Hart, dat hij mij helpe, mijn hart steeds meer en meer gelijkvormig te maken aan die gulden trits van Harten, en hij alzoo uwe vermogende bescherming, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, voor mij verwerve. Amen.

Voornemen. Ik zal mij ernstig beijveren, heden naar het voorbeeld van den H. Jozef dikwijls mijn hart tot den God van liefde te verheffen.

Geestelijk ruikertje. Alles veroudert en vergaat; God alleen blijft dezelfde. Buiten Hem is er alzoo geen waar rustpunt voor het menschelijk hart.

Donderdag.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, deze dag is U bijzonder toegewijd, wijl het U gegeven is, ons naar eisch te stemmen, om morgen het H. Hart van Jesus te aanbidden. Wij bedanken nu reeds, in innige vereeniging met U, dat liefdevol Hart voor de instelling van het Goddelijk Liefdemaal, waardoor ons alle schatten van Hetzelve toevloeien.

MOGEN wij, dit is onze vurige hartebede, mogen wij den onder broodsgedaante verborgen God, aan Uwe moederhand, altoos waardiglijk ontvangen, en in onzen handel en wandel, de heilzame uitwerkingen van die Goddelijke spijs doen blijken. Amen.

Voornemen. Heden zal ik God verheerlijken, door alles te doen ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Zij is de Sleuteldraagster van Jesus' Hart, Zij is de Smeekende Almacht, Zij is de Hoop der hopeloozen.

Geestelijk ruikertje. De devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart is een teeken, dat men ter zaligheid is voorbeschikt.

Vrijdag.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, heden herdenken wij uwe naamlooze smarten, maar

tevens, dat Gij door uw heldhaftig offer den nieuwen titel hebt verworven, waaronder wij U met even veel liefde als vertrouwen aanroepen. Hoe meer wij deelen in de smarten, die U dat offer heeft gekost, des te meer vertrouwen wij, er de heilzaamste uitwerkingen van te ontwaren. Verkrijg ons van het Goddelijk Hart, met hetwelk Gij zooveel hebt geleden, de onschatbare genade, dat wij Jesus met U tot den Kalvarieberg moedig mogen volgen, om eens in den Hemel met U voor altoos vereenigd te worden. Amen.

Voornemen. Als ik heden een kruisbeeld aanschouw, zal ik mijne liefde tot den Zaligmaker, die zooveel voor mij geleden heeft, trachten te verlevendigen.

Geestelijk ruikertje. Bij het zien van een Crucifix moet men òf niets gelooven òf alles hopen.

Zaterdag.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, deze dag is U reeds sinds tal van eeuwen toegewijd. Gij zijt vereerd geworden onder verschillende titels, alle even roemvol voor U als heilzaam voor de wereld. Wij willen die te zamen vereenigen in den titel, welke de Kerk U heeft toegekend; deze is de zoetste voor ons hart en het meest geschikt, ons een onwankelbaar vertrouwen, zelfs bij de zwaarste

beproevingen, in te boezemen. Wij groeten U dan op den laatsten dag der week, Onze Lieve Vrouw van het **H. Hart**, als de *Hoop der hopeloozen*; help ons deze week goed te eindigen, help ons vooral onzen pelgrimstocht door dit leven zoo te volbrengen, dat wij U in eeuwigheid vóór den troon van het Lam mogen lof zingen. Amen.

Voornemen. Heden zal ik eenige kleine verstervingen doen, ter eere van Onze Lieve Vrouw van het **H. Hart**.

Geestelijk ruikertje. Een waar vereerder van Onze Lieve Vrouw van het **H. Hart** zal niet verloren gaan.

GEBED.

O Moeder van genade en barmhartigheid, sieraad des Hemels en hulp der aarde, al uwe namen zijn begrepen in den verheven en honigzoeten naam: "*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart*". — U onder dezen hartverkwikkenden titel te vereeren, is U een zoete spoorslag, voor ons van Jesus' Hart de genade te verwerven, om in dit leven braaf en godsdienstig te zijn en te blijven, en hiernamaals, in het Rijk van uwen Goddelijken Zoon, met U en alle Engelen en Heiligen, der **H. Drieëenheid** ter eere, het eeuwig Aleluja te mogen zingen. Amen.

LITANIE

TOT

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

HEER, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus, verhoor ons.

God hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.

God Heilige Geest, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons.

Koningin des vredes en der goedertierenheid,

Uitdeelster van Gods gaven,

Veroveraarster der harten,

Moeder der barmhartigheid,

Moeder der Goddelijke genade,

Zoet geschenk des Hemels,

Oppeerste Weldoenster,

Onvergelykelijke Schatmeesteres,

O. L. V. van het H. Hart,

bid voor ons.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Doorluchtige
Middelares, bid voor ons.

Zekere hulp in alle gevaren,
Hoop en bijstand der hopeloozen,
Moeder der weezen en verlatenen,
Gij, die de geslachten zegenen,
Gij, wier liefelijkheid de zoetheit van
honig ver overtreft,
Gij, wier gebeden bij den Almachtige alles
vermogen,
Gezegende aarde, die de Vrucht des levens
hebt voortgebracht,
Onbevleete lelie, welker geuren het heelal
vervullen,
Geheimzinnige bron,
O. Veilige schuilplaats tegen de gevaren der
wereld,

Zuiverste en beminnelijkste der schepselen,
Dat het U behage, onze lofzangen te aan-
vaarden en onze smeekingen te verhooren,
Dat de Hemel U eere,
Dat de aarde uwe weldaden verkondige,
Dat de jeugd onder uw maagdelijken schut-
mantel schuile,
Dat de moeders U haar huisgezin toevertrouwen,
Dat de grijsaards U aanroepen en zegenen,
Verkrijg de bekeering der verstoktste zondaars,
Vraag voor ons een vermorseld hart,
Verwerf ons tranen van berouw,

O. L. Vrouw van het H. Hart,

bid voor ons.

O. L. Vr. van het H. Hart.

Wees onze wapenrusting, als satan ons belaagt,
Onze Lieve Vrouw van het H. Hart,
Dat het U behage, ons in 't heiligen van ons
leed behulpzaam te wezen,
Dat het U behage, Gods zegen over onze
werkzaamheden af te smeeken,
Dat het U behage, ons onder uwe bescherming
te bewaren,
Laat U bewegen door onze wonden, gevaren
en kwalen,
Dat uwe liefde ons uwe armen ten toevluchts-
oord moge openen,
Dat uw mededoogen ons helpe onze fouten te
verbeteren,
Dat uwe teederheid ons nimmer moge verlaten,
Dat uwe nederigheid over onzen hoogmoed
moge zegepralen,
Dat uwe liefde ons tot het Hart van Jesus
moge geleiden,
Dat uw gebed ons in ons laatste uur moge
bijstaan,
Dat uwe verdediging ons voor Gods rechter-
stoel moge beschermen,
Bewaar door uwe tusschenkomst den Paus-
Koning,
Verkrijg, dat het ware geloof in ons Vaderland
steeds bloeie,
Verkrijg, dat de Bisschoppen en de Geestelijk-
heid op den weg der heiligheid bestierd

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

worden, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.
Bescherm de wereld tegen de pogingen der god-
deloosheid, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.
Breng door uwe voorspraak de ketters en scheur-
makers terug tot de Kerk van Christus, Onze
Lieve Vrouw van het H. Hart.

Verwerf, dat het licht van 't Evangelie schittere
voor de oogen der ongeloovigen, Onze Lieve
Vrouw van het H. Hart.

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt,
spaar ons, Heer!

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt,
verhoor ons, Heer!

Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt,
ontferm U onzer!

Christus, hoor ons. Christus, verhoor ons.

Heer, ontferm U onzer. Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

v. Bid voor ons, vermogende en onoverwinlijke
Vrouw van het H. Hart.

R. Opdat wij door U, verhevene Hoop der
hopeloozen, de beloften van Jesus Christus,
uwen Zoon, mogen waardig worden.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die, om de zegepraal uwer barmhartigheid
en het heil onzer ziel, aan Maria, de Onbevleete
Maagd, den grootsten invloed op het Hart van
Jesus hebt willen geven; verleen ons, door hare

gebeden en tusschenkomst, de onschatbare genade, in uwe heilige liefde te leven en te sterven. Dit vragen wij U, door denzelfden Jesus Christus, onzen Heer. Amen.

HET „MEMORARE”

VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

GEDENK, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, G het onuitsprekelijk vermogen, dat uw Goddelijke Zoon U op Zijn aanbidnenswaardig Hart verleend heeft. Vol vertrouwen op uwe verdiensten, komen wij uwe bescherming afsmeeken. Hemelsche Schatmeesteres van het Hart van Jesus, van dat Hart, hetwelk de onuitputbare bron van alle genade is, en dat Gij kunt openen naar uw welgevallen, om daarvan al de schatten van liefde en van barmhertigheid, van licht en van zaligheid, welke er in zijn opgesloten, aan de menschen overvloedig uit te deelen, verleen ons, smeeken wij U, de gunsten, die wij met aandrang verzoeken. Neen, wij kunnen van U wentwege geene weigering ondergaan; en omdat Gij onze Moeder zijt, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, neem onze gebeden goedgunstig aan, en gelief ze te verhooren. Amen.

DE KLEINE ROZENKRANS

TER EERE VAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

TALRIJK en drukkend zijn de kwellingen des levens; — de gevaren, waaraan de onschuld is blootgesteld, dreigen al meer en meer en nemen met den dag in menigte en verleidelijkheid toe; het ongeloof waart allerwegen met drieste onbeschaamdheid rond, om het zaad des bederfs met kwistige hand te strooien; de booze geest woedt met helsche razernij tegen den godsdienst, en brengt, door de behaalde schijn-overwinningen, de zwakken tot wankelen, zoodat zij de zoo duidelijk uitgesproken beloften van den God-mensch gaan betwijfelen en zich niet meer vasthechten aan de jubelwoorden: „Zie, Ik ben met U tot de voleindiging der eeuwen. Gij zijt Petrus en op deze steenrots zal ik mijne Kerk bouwen, en de poorten der hel zullen haar niet overmogen.” — Allertreurigst is de toestand der maatschappij, zij lijdt aan allerlei kwalen van de ergste soort; en al geeft ons het geloof de vaste, de onwrikbare overtuiging, dat aan het lijden een

einde zal komen, en dat de Kerk, de Bruid van Jesus, zegevierend uit den strijd zal te voorschijn treden, wij moeten met onverdroten ijver medehelpen, om die eindelijke overwinning te behalen en den duur van het lijden te verkorten. Dit kunnen we, door een eendrachtig, nederig, vertrouwwol en vurig gebed met onbezweken standvastigheid ten Hemel te zenden.

DOOR eene zoete ondervinding weten onze leden, dat de liefelijke hartebede: "*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*" een krachtig schietgebeedje is; wij bidden het met zoeten aandrang des morgens en des avonds; en wie weet, hoeveel rampen wij hierdoor reeds hebben afgewend. Maar laten wij ons toch, in deze hachelijke tijdsomstandigheden, niet tevreden stellen met die dubbele verzuchting tot de Hoop der hooplozen! Wij kunnen zooveel meer doen voor de zegepraal der Kerk, zooveel meer voor het heil der wereld, zooveel meer voor ons eigen geluk, voor onze eigene zaligheid. Helaas! hoe vele oogenblikken van den dag gaan in nietsdoen voorbij, die zonder moeite met veel vrucht konden aangewend worden! Besteden wij die kostbare oogenblikken in het vervolg, om het *Rozenhoedje van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart* met heiligen jubel ter hand te nemen.

DAT gewijde kransje met 33 koralen herinnert ons aan de 33 jaren van onzen Heiland en

Verlosser. Aan de medailje wordt het verdienstelijk schietgebed gestort: *"Moge het H. Hart van Jesus alom bemind worden!"* Aan de groote koralen wordt gebeden: *"Zoet Hart van Jesus, ontferm U over ons!"*; bij de kleine: *"Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!"*

MET het bidden van elk dezer schietgebeden is een afluut van 100 dagen te verdienen. Het geheele Rozenhoedje kan gemakkelijk in een paar minuten worden afgebeden. Wat al schatten van zegeningen en genaden kunnen we ons alzoo niet verwerven, door ons den tijd te benuttigen, met het bidden van den kleinen Rozenkrans van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Welk een dauw van hemelsche gunsten kunnen wij hierdoor over ons zelve, over anderen, over de geheele wereld doen neêrvloeien! O mogen wij toch vlijtig gebruik maken van dit zegenrijk Rozenhoedje, en het nu vooral dikwijls bidden voor de zegepraal van Jesus' strijdende en lijdende Bruid! Dan beleven wij wellicht nog den jubelstond, dat de satan opnieuw geveld en de Kerk in al haar glans en luister zal hersteld worden.

einde zal komen, en dat de Kerk, de Bruid van Jesus, zegevierend uit den strijd zal te voorschijn treden, wij moeten met onverdroten ijver medehelpen, om die eindelijke overwinning te behalen en den duur van het lijden te verkorten. Dit kunnen we, door een eendrachtig, nederig, vertrouwvol en vurig gebed met onbezweken standvastigheid ten Hemel te zenden.

DOOR eene zoete ondervinding weten onze leden, dat de liefelijke hartebede: "*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*" een krachtig schietgebedje is; wij bidden het met zoeten aandrang des morgens en des avonds; en wie weet, hoeveel rampen wij hierdoor reeds hebben afgewend. Maar laten wij ons toch, in deze hachelijke tijdsomstandigheden, niet tevreden stellen met die dubbele verzuchting tot de Hoop der hooplozen! Wij kunnen zooveel meer doen voor de zegepraal der Kerk, zooveel meer voor het heil der wereld, zooveel meer voor ons eigen geluk, voor onze eigene zaligheid. Helaas! hoe vele oogenblikken van den dag gaan in nietsdoen voorbij, die zonder moeite met veel vrucht konden aangewend worden! Besteden wij die kostbare oogenblikken in het vervolg, om het *Rozenhoedje van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart* met heiligen jubel ter hand te nemen.

DAT gewijde kransje met 33 koralen herinnert ons aan de 33 jaren van onzen Heiland en

Verlosser. Aan de medailje wordt het verdienste-lijk schietgebed gestort: *"Moge het H. Hart van Jesus alom bemind worden!"* Aan de groote koralen wordt gebeden: *"Zoet Hart van Jesus, ontferm U over ons!"*; bij de kleine: *"Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!"*

MET het bidden van elk dezer schietgebeden is een afluut van 100 dagen te verdienen. Het geheele Rozenhoedje kan gemakkelijk in een paar minuten worden afgebeden. Wat al schatten van zegeningen en genaden kunnen we ons alzoo niet verwerven, door ons den tijd te benuttigen, met het bidden van den kleinen Rozenkrans van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Welk een dauw van hemelsche gunsten kunnen wij hierdoor over ons zelve, over anderen, over de geheele wereld doen neêrvloeien! O mogen wij toch vlijtig gebruik maken van dit zegenrijk Rozenhoedje, en het nu vooral dikwijls bidden voor de zegepraal van Jesus' strijdende en lijdende Bruid! Dan beleven wij wellicht nog den jubelstond, dat de satan opnieuw gevelde en de Kerk in al haar glans en luister zal hersteld worden.

AKTE VAN TOEWIJDING

aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Moeder van barmhartigheid, Deur des Hemels, Uitdeelster van Gods gaven, ik werp mij met kinderlijk vertrouwen aan uwe voeten neder.

WEES Gij, *vermogende Maagd, Sleuteldraagster van Jesus' Hart, Toevlucht der zondaren, Troosteres der bedrukten*, wees Gij aller menschen heil, wees ook mij tot troost, tot bijstand en tot redding.

GIJ wordt met het volste recht *het Vertrouwen der rechtvaardigen, de Hoop der hopeloozen, de Kracht der zwakken, de Vrede der beangstigden* geheeten; daarom verhef ik uit dit dal van tranen mijn smeekend oog en hart tot U, O. L. Vr. van het H. Hart; daarom stel ik mij met zalige geestdrift voor immer onder uwe vermogende en moederlijke bescherming en wijd ik U heden mijn lichaam en al mijne zinnen, mijn hart en zijne neigingen, mijne ziel, al wat ik ben, al wat ik bezit, met zoete aandrifft des harten toe. Snel mij steeds te hulp, o goedertierene Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, verwijder van mij de strikken des duivels, doe mij God recht teederlijk beminnen, Hem getrouw dienen en in Zijne heilige liefde sterven, om met U eeuwig te mogen jubelen in den Hemel. Amen. —

NOVENEN.

OM eene noveen of negendaagsche oefening te houden ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, is het voldoende, dat men negen achtereenvolgende dagen dagelijks het een of ander gebed stort ter eere van die goede Moeder.

ZOO kan men bijv. volstaan, met dagelijks ééns of meermalen het *kleine Rozenkransje* te bidden, of het *Memorare* of de *Litanie van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart*.

MEN is geheel vrij in de keuze der gebeden en mag hierin gerust zijne devotie volgen. Ter bevordering echter van verscheidenheid en tevens om hun tot gids te verstrekken, die niet goed weten, hoe zij hierin te werk moeten gaan, laten wij hier eene "Negendaagsche oefening ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart" volgen.

Intusschen zij hier aangemerkt, dat het niet noodig is, wanneer men te Sittard eene noveen heeft aangevraagd, zelf meê te bidden.

OP verzoek van novenen gelieve men geen antwoord te verwachten. Zoodra de noveen aangevraagd is, wordt er meê begonnen; alleen dan, als er niet aan voldaan kan worden, zullen wij er bericht van geven. —

NEGENDAAGSCHE OEFENING

TER EERE VAN

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart.

WIJ raden ieder, die eene Noveen houdt ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart, ten dringendste aan, de negendaagsche oefening te eindigen met eene H. Kommunie, ten einde alzoo met meer zekerheid te verkrijgen, wat men, op voorbede van de Hoop der hopeloozen, zoekt te erlangen.

Eerste Dag.

De Geboorte des Heeren.

DE groote dag is daar, de dag waarnaar de Aartsvaders en Profeten des Ouden Verbonds zoo reikhalzend uitzagen: de aarde bezit haren Zaligmaker, en Gij, Maria, Gij hebt Hem aan ons geschonken. Dewijl Gij de Moeder van den Godmensch zijt, hebt Gij den grootsten invloed

op Zijn Aanbiddelijk Hart en moogt Gij de schatten uitdeelen, welke in deze peillooze Bron van ontferming en liefde zijn opgesloten.

WIJ komen tot U, Sleuteldraagster van Jesus' Hart, wij die zoo arm en hulpbehoevend zijn, en Gij, Goedertierene Moeder, zult ons, uwe kinderen, met goederen en zegeningen overladen.

Verzuchting. Put voor uwe kinderen, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uit die rijke Bron, welke Gij ons ten zegen hebt doen ontspringen!

Voornemens. Jesus is op aarde gekomen, om ons ten voorbeeld te zijn. Laten wij, gelijk Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, Hem in ootmoed des harten volgen en standvastig de paden bewandelen, waarop Hij ons is voorgegaan.

Het kleine Rozenkransje.

Tweede Dag.

Maria draagt Jesus op in den Tempel.

TER delging der zondenschuld van het ongelukkige menschedom wordt eest offer geëischt, en dat offer, Maria, kan geen ander zijn dan uw teêrbeminde Zoon..... Waarheen spoedt Gij U? Wat gaat Gij doen, Moeder der schoone liefde? O, Gij laat U alleen geleiden door de liefde, welke Gij ons toedraagt, en Gij offert uwen Zoon

den Heere op in Zijnen tempel; maar door die heldhaftige daad handelt Gij naar Zijn minnelijk Hart, dat U toebehoort en U altoos onderdanig wil zijn.

Verzuchting. Geef, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat ik naar uw verheven voorbeeld grootmoedig zij in het brengen der offers, welke God in Zijne vaderlijke en alwijze Voorzienigheid gedurende mijn levensloop van mij zal vergen.

Voornemens. Laten wij ons door Maria aan Jesus opdragen; ja doen wij deze zoete en verdienstelijke opdracht zelfs meermalen daags.

Het kleine Rozenkransje.

Derde Dag.

Maria met Jesus te Nazareth.

[N uwe nederige woning te Nazareth, mocht Gij, Maria, aan de zijde van uwen kuischen Bruidgom, Jesus zien toenemen in jaren en behagelijkheid bij God en de menschen. Daar vooral, in dat hemelsche huisje, hebt Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, uw moederlijk beheer over het Hart van Jesus uitgeoefend. Gij gebiedt, en Hij gehoorzaamt U; ja, wat meer is, Hij voorkomt zelfs uwe wenschen. Welk onuitsprekelijk geheim!

Verzuchting. Onder uw moederlijk beheer,

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, is de mensch oprecht gelukkig; daarom stel ik mij dan ook met zoete aandrifft des harten onder uwe vermogende moederlijke bescherming.

Voornemens. Betuigen wij geestdriftig, Maria's kinderen te willen zijn en blijven; laten wij die goede Moeder heerschappij voeren over ons hart en zijn wij Haar, gelijk van Jesus geschreven staat, in alles onderdanig.

Het kleine Rozenkransje.

Vierde Dag.

Maria op de Bruiloft te Kana.

BIJ het feest, dat te Kana gevierd werd, heeft uw Goddelijke Zoon, o Maria, zonneklaar doen blijken, wat uwe gebeden op Zijn Hart vermogen. Gij vraagt Hem een wonder, en hoewel Zijn uur nog niet gekomen is, doet Hij het wonder, om aan de wereld te toonen, dat Hij U niets zal weigeren. Met het volste recht mogen wij U dus met den H. Ephrem als de *Smeekende Almacht* begroeten en de *Hoop der hopeloozen* noemen.

Verzuchting. Leer mij, beminnenswaardige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, geduldig het oogenblik afwachten, waarop het in Gods liefdeplannen ligt mij hulp te doen geworden.

Leer mij met een grenzenloos vertrouwen de gunsten afsmeeken, waaraan ik behoefte heb; doe mij zelfs dan nog vertrouwen, wanneer volgens menschelijke berekening alle hoop ijdel schijnt.

Voornemens. Nemen wij in de verschillende noodwendigheden, waarin wij verkeerden, steeds en aanstonds, met kinderlijk vertrouwen onze toevlucht tot Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart; bevelen wij Haar inzonderheid onze geestelijke behoeften en belangen aan.

Het kleine Rozenkransje.

Vijfde Dag.

Maria beklimt den Kalvarieberg.

[INDIEN ooit uw Hart, Maria, innig vereenigd was met het Hart van uwē Goddelijken Zoon, dan was het, toen Gij met Hem den kruisberg besteeft; nooit toch hecht zich eene liefdevolle moeder nauwer aan haar teērgeliefd kind, dan als het gedrukt gaat onder vreeselijke kwelling en naamlooze smart. Door alzoo met uwen Jesus te lijden en in Zijne smarten te deelen, hebt Gij meer aanspraak gekregen op de liefde van Zijn Goddelijk Hart.

Verzuchting. Ondersteun mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bij het leed dat mij

treft; wees Gij mijne liefdevolle Troosteres bij alle lijden, dat ik te verduren heb.

Voornemens. Scheiden wij ons, bij de kwellingen en kruisen des levens, al drukken zij nog zoo zwaar, nimmer van onze teêrbeminde Moeder; blijven wij met Haar innig vereenigd, dan zal onze zwakheid zich minder doen gevoelen en het kruis ons minder zwaar vallen.

Het kleine Rozenkransje.

Zesde Dag.

Maria aan den voet van het Kruis.

TOEN Gij daar, o smartvolle Moeder Maria, onder de lijdensarmen van het Kruis stondt, zaagt Gij een soldaat met zijn lans het Heilig Hart van Uwen Zoon openen; toen hebt Gij de stroomen van genade en ontferming, welke uit die zegenrijke Bron vloeiden, met heilige geestdrift vergaderd, om in uwe liefde ons, uwe aangenomen kinderen, daarvan rijkelijk mede te deelen.

Verzuchting. Met U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vang ik den laatsten zucht van Jesus op; ik dring met U tot in de heilige wonde van Zijn Hart, die Hij zich, uit matelooze liefde jegens ons, heeft doen toebrengen.

Voornemens. Verzuimen wij niets, om de

gunsten en genaden te verwerven, waarvan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart de milde Uitdeelster is; smeecken wij dikwijls hare hulp af, vooral door het zoo krachtig en honigzoet schietgebeedje: "*Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!*"

Het kleine Rozenkransje.

Zevende Dag.

Maria bij de Verrijzenis.

UW Goddelijke Zoon, o Maria, is verrezen, en Gij kunt, o gelukkige Moeder, weder op Zijn heilige borst, aan Zijn Goddelijk Hart rusten. Gij moogt weder dat liefdevol Hart voelen kloppen; Jesus biedt U Zijn Aanbiddelijk Hart aan, het is uw Rijk, Gij moogt daarin door uwe moederbeden voor den tijd en de eeuwigheid heerschen.

Verzuchting. Ik wil, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, eindelijk eens uit het graf mijner geestelijke lauwheid en onverschilligheid opstaan en voor goed een nieuw leven gaan beginnen. 't Is waar, uit mij zelven vermag ik niets, doch met uwe hulp, vermag ik alles. Help mij dan, o goede Moeder!

Voornemens. Ik zal voortaan de goede gedachten, welke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart

mij ingeeft, terstond met offervaardigen ijver opvolgen, om alzoo aan de zonde meer en meer te sterven en voor God en mijne zaligheid, door de beoefening der deugd, meer en meer te leven.

Het kleine Rozenkransje.

Achtste Dag.

Maria in den Hemel.

NIET langer meer, o Maria, verkeert Gij in dit aardische jammerdal van tranen; voor altoos zijt Gij in den Hemel met het verheerlijkt Hart van uwen Zoon vereenigd. Wilt ik U thans op uwen glorietroon aanschouw, noem ik U niet alleen Koningin des Hemels en der aarde, Koningin der Engelen en der Heiligen, maar tevens Gekroonde Moeder Gods en Smeekende Koningin van Jesus' Hart.

Verzuchting. Moge ik eenmaal, beminnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bij Uwen Goddelijken Zoon en bij U jubelen in den Hemel! Ik stel mijne ziel geheel in uwe moederlijke handen; help mij hier gelooven, hopen en beminnen, opdat ik eenmaal door onverbreekbare liefdebanden met uwen Goddelijken Zoon en met U, o lieve Moeder, in het eeuwige Jerusalem moge vereenigd worden!

Voornemens. Dikwerf zal ik denken aan de spreuk van den H. Ignatius: "*Hoe vuil is mij de aarde, als ik den Hemel aanschouw!*" Ik wil voortaan alles met eene zuivere meening doen, voor den Hemel, het ware Vaderland van den Christen..... Daar zullen wij Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in al den luister harer heerlijkheid zien en met Haar jubelen in het zalig bezit van onzen God.

Het kleine Rozenkransje.

Negende Dag.

Maria onze Middelaress.

"*Door Maria tot Jesus!*" Hierin bestaat de geheele devotie tot U, o zoete, o allerbeminnelijkste Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Breng ons dan tot Jesus, o Hoop der hopeloozen! Voer ons op het einde dezer noveen aan uwe moederhand tot uwen Goddelijken Zoon! Vereenig ons zoo innig met Hem, dat wij nooit meer van Hem gescheiden worden door de zonde, ten einde wij Zijn aanschijn eeuwig mogen genieten in den Hemel! Verwerf mij ook de gunst, die ik U door deze noveen gevraagd heb.

Verzuchting. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, sluit mij in de liefdevolle Hartewonde van

uwen dierbaren Jesus, opdat ik voortaan slechts in en voor Hem leve!

Voornemens. Ik zal mijn uiterste best doen, om de teedere en zegenrijke devotie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart meer en meer in mij zelven aan te kweeken; ik zal mij bovendien beijveren, die schoone devotie allerwegen meer en meer te verspreiden en te bevorderen.

Het kleine Rozenkransje.

TOEWIJDING VAN EEN KLEIN KIND

AAN

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, onvergelykbare Moeder, ik kom mij vertrouwvol vóór uwe beeltenis neêrwerpen, om de teedere spruit, welke uw Aanbiddelijke Zoon Jesus mij op aarde heeft toevertrouwd ter opleiding ten Hemel, onder uwe moederlijke bescherming te stellen en geheel aan U toe te wijden. Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart, zie toch met een waakzaam oog uit den hoogen Hemel

op mijn dierbaar pand neder, neem het onder uwen moederlijken schutmantel, beveilig mijn geliefd kind voor alle onheilen en aanstekelijke ziekten.

ZOO Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, over mijn lieveling waakt, dan ben ik volkomen gerust. Dan zal de telg, door Gods goedheid ons geschonken, in eer en deugd opgroeien, onze vreugde hier op aarde uitmaken en eens met ons vóór uwen genadetroon jubelen in het Hemelsche Sion. Amen.

VIJFTAL VERZUCHTINGEN

TOT

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART,
in moeilijke omstandigheden.

1. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, gedenk, bid ik U, dat Gij de Hoop der hopeloozen zijt, en help mij!

2. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, zekere hulp in alle gevaren, red mij!

3. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, machtige Voorspreekster in hachelijke omstandigheden, snel mij toch ter hulp!

4. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aan wie de sleutels zijn toevertrouwd, om de Bron van alle heil te openen, verkrijg mij redding en uitkomst!

5. Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, veilig toevluchtsoord in alle wisselvalligheden des levens, op U is mijn vertrouwen gevestigd; reik Gij, o teederhartigste der moeders, mij uwe moederhand ter redding toe.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART,
VÓOR HAAR GENADETROON IN
HARE BAZILIEK TE SITTARD.

EINDELIJK dan, o liefderijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mogen mijne voeten rusten op de dierbare plek, welke U bijzonder is toegewijd! In uwe doorluchtige Baziliek mag ik thans smeekende handen ten Hemel heffen, en, vóór uw genadetroon neêrgeknielt, is het mij vergund uwe moederlijke blikken te vangen, die mij zoo welsprekend zeggen, dat ik niet ongetroost uw Heiligdom zal verlaten, waar Gij zoo gaarne door uwe kinderen aangeropen en vereerd wordt als de Lieve Vrouw, die alles op Jesus' Hart door hare moederbeden vermag! Reeds zoovelen hebben hier aan uwe voeten troost, opbeuring, verlichting, kracht en heil gevonden; doe ook mij, o Hoop der hopeloozen, de zoete ervaring smaken, dat Gij vooral hier, in uwe schoone Baziliek, schatten van ontferming en genade, overvloedige zegeningen en gunsten uit Jesus' minnelijk Hart over uwe kinderen gelieft uit te storten! Amen.

GEBED VÓOR DE BIECHT

TOT

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

ONZE Lieve Vrouw van het H. Hart, wat jubelde uw medelijdend Hart, toen uw Goddelijke Zoon, heerlijk uit het graf opgestaan, aan Zijne Apostelen de wondermacht verleende, om de zondeboeien te slaken, van wie rechtzinnig en berouwvol hunne ongerechtigheden zouden belijden! Verwerf mij, o genadige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door uwe moederlijke voorbede de onschatbare genade, dat ik mijne zonden moge kennen, moge beweenen en verfoeien, met het vaste voornemen, Uwen Zoon nimmer meer te zullen beleedigen! Verwerf mij door uwe veelvermogende tusschenkomst den moed, om den Priester, den Plaatsbekleeder van Jesus Christus, al mijne overtredingen oprecht te belijden, opdat ik aan zijne voeten de rust mijner ziel weêrvinde, en zij schoon gewasschen worde in het Bloed van het Lam, dat wegneemt de zonden der wereld! Amen.

GEBED NA DE BIECHT

TOT

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

DANK, duizendmaal dank, o teederhartige Moeder, o zoete Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Aan uwe veelvermogende tusschenkomst bij uwen Goddelijken Zoon dank ik de zoete rust, den hemelschen vrede, welken ik thans wederom smaak. Gij hebt door uwe machtige moederbeden de boeien verbroken, waarin ik door de zonden gekluisterd was. Wat zou er van mij geworden zijn, als Gij, o teërbeminde Moeder, voor uw kind niet ten beste gesproken hadt bij den Vader aller ontferming! Verwerf mij nu nog de genade, dat ik in deze goede stemming moge volharden, dat ik de zonde steeds als het grootste, als het eenige kwaad moge aanzien en de gevaarlijke gelegenheden voortdurend met de grootste zorg vermijde, opdat ik de kostbare parel der heiligmakende genade nimmer meer verlieze, maar door de beoefening der deugd en door goede werken U navolge en dagelijks behagelijker worde aan uwen Goddelijken Zoon. Amen.

GEBED VÓOR DE H. KOMMUNIE

TOT

ONZE LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

TOT wie zou ik mij beter kunnen wenden dan tot U, o minnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, om mij waardig voor te bereiden tot het ontvangen van uwen Goddelijken Zoon? Door uw levendig geloof, door uwe diepe ootmoedigheid, door uw vast vertrouwen, door uwe brandende liefde riept Gij het Eeuwig Woord des Vaders op deze aarde, om in uwen kuischen schoot te rusten. Verwerf mij door uwe veelvermogende voorbede, o machtige en goedertierene Maagd, eene zoodanige gesteldheid der ziel, dat mijn hart een welgevallig verblijf worde voor den God van heiligheid, dien ik ga ontvangen. Doe de stem der wereld voor mij zwijgen, opdat ik slechts luistere naar de zoete stem van mijnen Goddelijken Bruidgom, en uit de innige vereeniging met den God van liefde nieuwe kracht putte, om mij meer en meer aan de wereld te onthechten en een Gode behagelijk leven te leiden. Leid mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aan uwe moederhand tot de Tafel des Heeren, opdat ik waardiglijk en met de grootste vrucht uwen Jesus moge ontvangen. Amen.

GEBED

TOT O. L. VROUW VAN HET H. HART,
NA DE KOMMUNIE.

EENMAAL hebt Gij, o beminzenswaardige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, in het zalige bewustzijn van het bezit van uwen God, verrukt en opgetogen, een lofzang gezongen, zooals de wereld er nog geen gehoord had. Ook mij trilt thans het "*Magnificat*" op de lippen; want de Heer heeft ook aan mij groote dingen gedaan, ook ik bezit mijnen Heer en God. Help mij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mijnen God bedanken voor de onwaardeerbare gunst, welke mij, hoe onwaardig dan ook, is ten deel gevallen. Help mij deze kostbare oogenblikken benuttigen, opdat ik uit de Hemelspijs, waarmede ik gevoed ben, overvloedige sterkte ontvange, om den strijd tegen den duivel, de wereld en mijn eigen bedorven vleesch, kloekmoedig te strijden en, steeds inniger, met mijnen Jesus, den Koning en Bruidegom mijner ziel, vereenigd te blijven. Amen.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART
OM EEN ZALIG STERVENSUUR.

ALS ik aan het gewichtig, aan het albeslissend oogenblik van mijn verscheiden uit deze wereld denk, bevangt mij eene kille huivering en siddert mijne ziel voor de oordeelen Gods. Doch als ik dan mijne blikken tot U verhef, o Hemelsche Moeder, o genadige en medelijdende Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die uwe kinderen, vooral op het einde hunner levensbaan, niet zult verlaten, gevoel ik mij bemoedigd en maakt de vreeze plaats voor de zoete hoop, dat ik onder het getal der uitverkorenen, der vrienden van uwen Jesus zal behooren.

O, toon in dat beslissend oogenblik vooral, dat Gij mijne Moeder zijt, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Verwerf mij de gunst, dat ik steeds in de vreeze des Heeren moge leven, dat mijn levenswandel steeds naar de eeuwigheid gericht zij, dat de genade der volharding mijn deel zij, en dat ik, aan uwe moederhand vóór den Rechterstoel uws Zoons gebracht, deze zoete woorden uit Zijnen mond moge vernemen: "*Treed binnen in de vreugde des Heeren!*" — Amen.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART,
OM DOOR HAAR 'S MORGENS DE
WERKZAAMHEDEN VAN DEN DAG
AAN JESUS OP TE DRAGEN.

DE eerstelingen van den dag zijn bij voorkeur dierbaar en welgevallig aan het Hart van uw Goddelijken Zoon, o teërbeminde Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, en door de goede meening, die men 's morgens maakt, worden alle bezigheden van den geheelen dag geheiligd. Doch daar ik mij van mijne onwaardigheid bewust ben, wend ik mij tot U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, met de vurige bede, dat Gij al mijne gedachten, woorden en werken, al mijne begeerten en verzuchtingen, ja iedere ademhaling gedurende dezen dag, aan Jesus gelievet op te dragen, opdat elk oogenblik strekke tot Zijne meerdere glorie en mij verdienstelijk zij ter eeuwige zaligheid. Amen.

GEBED OM ZICH DES AVONDS DOOR
O. L. VR. VAN HET H. HART EENE
VEILIGE SCHUILPLAATS IN JESUS'
HART TE VERZEKEREN.

IN de zoete overtuiging, dat Gij, Onze Lieve
Vrouw van het H. Hart, de zekerste weg zijt, om
tot Jesus' Hart te geraken en toegang te krijgen
tot dat veilig Toevluchtsoord, waar men niets van
den satan te vreezen heeft, richt ik, vooraleer mij
ter ruste te begeben, hoopvolle blikken tot U, o
Hemelsche Moeder, en bid ik U met zoeten aan-
drang, mij in Jesus' dierbare Hartewonde te willen
verbergen. Open mij, o minnelijke Onze Lieve
Vrouw van het H. Hart, die zekere, die zoete
schuilplaats, opdat ook mijne nachtelijke uren
niet verloren gaan, maar door mijn Engel-
Bewaarder in het Boek der eeuwige vergelding
worden opgeteekend. Amen.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART
VOOR EEN GOEDEN LEVENSTAAT.

IN den wil en het verlangen van Jesus' Hart
te volbrengen, bestaat alle volmaaktheid, alle

heil en geluk voor tijd en eeuwigheid. Hierom wend ik mij tot U, o Sleuteldraagster van Jesus' Hart, met de kinderbede op de lippen, dat Gij door uwe alvermogende voorbede de onschatbare genade voor mij verwervet, dat ik den weg moge kennen, dien ik hier op aarde moet bewandelen, om het zekerst mijne zaligheid te bewerken. Dat uw voorbeeld mij leere, in den gewichtigen stap der keuze van een levensstaat, slechts Gods wil te volgen en dikwijls tot de Bron van alle licht te verzuchten: "Mij geschiede naar uw woord!" O duld toch niet, o Hemelsche Moeder, dat ik door eigenzinnigheid of door een zondigen levenswandel het spoor bijster worde, dat mij Gods Voorzienigheid heeft afgebakend! En zoo mij eenmaal Gods wil door de stem Zijner plaatsbekleeders hier op aarde is kenbaar geworden, o, ondersteun mij dan door uwe moederlijke voorbede, opdat ik over alle hinderpalen moge zegevieren en God blijhartig en standvastig dienen in dien staat, waarin Jesus' Hart verlangt, dat ik mijne zaligheid bewerke! Amen.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART
VOOR HET WESLAGEN DER STUDIE'S.

O teerbeminde Bruid van God, den H. Geest, van wien alle ware verlichting des verstands afdaalt, o zoete Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, wend U voor mij tot Uwen Goddelijken Bruidegom, en ik ben verzekerd, dat mij overvloedig licht zal toevloeien, om mij die kundigheden eigen te maken, welke ik zal behoeven in dien staat, waartoe de goede God mij gelieft te roepen. Verkrijg voor mij de genade, dat ik in mijne studiën niets anders zoek dan Gods meerdere glorie en het heil mijner medemenschen. Verwerf mij een leerzaam hart, den wären geest van ondergeschiktheid aan hen, die zich beijveren mijn geest met nuttige kundigheden te verrijken en mijn hart door echte deugdzaamheid en godsvrucht te vormen.

MOGE, naar uw voorbeeld, mijne aangenaamste studie steeds zijn, het Goddelijk Hart van Jesus meer en meer te kennen, en mijn hart aan het Zijne meer gelijkvormig te maken. Amen.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART
VOOR EEN ZIEKE.

MET het volste recht wordt Gij, o medelijdende Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door Jesus' Bruid begroet met den eervollen titel: *"Behoudenis der Kranken."* — Hierom wend ik mij thans met een onbegrensd vertrouwen tot U, o minnelijke, o nooit volprezen Sleuteldraagster van Jesus' Hart. Een persoon, die mij dierbaar is, mist den schat der gezondheid, ligt op het bed van smarten uitgestrekt en heeft veel te lijden. O genadige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, zend een troostengel uit den hoogen Hemel naar de lijdenssponde van uw kind; Gij zijt immers aan den voet van het Kruis ons aller Moeder geworden. Verlicht zijne smarten, droog zijne tranen af, herstel zijne gebroken krachten, geef uw kind de gezondheid weder door uwe moederlijke voorbede, o Behoudenis der zieken! Is echter de gezondheid den persoon, waarvoor wij bidden, niet dienstig ter zaligheid, verwerf hem dan, o liefdevolle Moeder, de genade, om met voorbeeldig geduld en algeheele berusting in Gods aanbiddelijken wil den lijdenskelk, in vereeniging met Jesus' bitter lijden, te drinken,

opdat elke smartdruppel uit dien beker hem een parel te meer worde aan zijne eeuwige gloriekroon in den Hemel. Amen.

GEBED TOT O. L. VR. VAN HET H. HART
OM DE GENADE DER BEKEERING
VOOR IEMAND TE VERWERVEN.

MEER dan achttien eeuwen roemen U, o teederhartige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als de *Toevlucht der zondaren*. Hoe vele en hoe schitterende voorbeelden van oprechte bekeering, door uwe machtige voorbede verkregen, heeft de dankbare pen der geschiedenis niet te boek gesteld! Hoe vele bekeeringen zien wij nog dagelijks plaats grijpen door uwe veelvermogende tuschenkomst bij uwen Zoon, o liefdevolle Onze Lieve Vrouw van het H. Hart! Ik kniel alzoo met een onbegrensd vertrouwen vóór uwen genadetroon neder, o machtige, o goedertierene Maagd, en smeeke U met volle aandrift des harten, niet te willen gedoogen, dat de ongelukkige ziel, voor welke ik U bid, verloren ga. O, spoed U voor haar tot Jesus' medelijdend Hart, doe uit dat fornuis van liefde en licht, door uwe moederlijke voorbede, een straal, ter verlichting en verwarming, tot

haar doordringen, opdat zij haar deerniswaardigen toestand inzie en, bij zooveel liefde van Uwen Zoon, een traan van wederliefde moge schreien. Dan zal er groote vreugde zijn in den Hemel; en ook Jesus' Bruid hier op aarde zal jubelen, als de verloren zoon, uit het land der zonde, naar de vaderlijke woning zal zijn teruggekeerd, om voortaan in Jesus' armen, ja in Jesus' Hart de rust te vinden, welke het schijngenot dezer wereld wel belooft, maar niet geven kan. O, teerbeminde Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, red de ziel, voor welke uw Jesus gestorven is aan het Kruis en die mij zoo dierbaar is; red haar, o Hoop der hopeloozen, en mijne dankbare tong zal uwen lof zingen. Amen.

GEBED VAN EEN KIND VOOR ZIJNE
OUDERS EN OVERSTEN TOT ONZE
LIEVE VROUW VAN HET H. HART.

O zoete, o beminnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hoe hartelijk hebt Gij eens als kind hier op aarde den goeden God voor uwe vrome en dierbare ouders, Joachim en Anna, gebeden! Wat al zegeningen en genaden heeft Jehovah, op uwe kinderbeden, over dat heilig

Echtpaar doen afdalen! — Ik wil uw voorbeeld hierin navolgen, o liefdevolle Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; ik wil ook bidden voor mijne ouders en oversten, aan wie ik zooveel verschuldigd ben. Maar om hierin des te beter te slagen, wend ik mij vertrouwwol tot U, die zooveel vermoogt op het Hart van uwen Goddelijken Zoon. O, spreek bij dat Goddelijk Hart ten beste voor mijne dierbare Ouders en Oversten, opdat hun uit die peillooze Bron van zegening rijke vergelding toevloeië voor de zorgen en opofferingen, welke zij zich met zooveel toewijding voor mij getroosten. Verwerf hun door uwe machtige tusschenkomst de genade, dat zij hier op aarde steeds naar Gods inzichten wandelen en hiernamaals de eeuwige kroon der vergelding erlangen in den Hemel. Amen.

GEBED TOT ONZE LIEVE VROUW VAN
HET H. HART OM IN HET GOEDE TOT
DEN DOOD TE MOGEN VOLHARDEN.

VAN alle kanten, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dreigen ons hier in dit tranendal vele en groote gevaren. De duivel loopt allerwege, als een brullende leeuw, rond, zoekende, wien hij zal verslinden; de wereld spant mij overal en te allen tijde verleidende strikken; bovendien draag

ik steeds, in mijn eigen bedorven vleesch, een vijand mede, die mij elk oogenblik gevaar doet loopen, den schat der heiligmakende genade te verliezen.

HOE zal in dien geweldigen en onophoudelijken strijd de zege aan mijne zijde blijven, zoo Gij, o Hulp der Christenen, zoo Gij, machtige Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mij niet gestadig helpt! Hoe zal ik op deze holle wereldzee alle klippen gelukkig voorbijvaren en in de eeuwige haven van heil en zaligheid geraken, zoo Gij, o Zeester, mijn hulkje niet verlicht en geleidt!

TOON dan, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dat Gij mijne Moeder zijt! Onder uw schild ben ik veilig, heb ik niets te vreezen! Beschut dus uw kind door dat machtig schild, waarop al de pijlen mijner vijanden gebroken worden! Zoo blijf ik op aarde Uwen Jesus steeds getrouw, zoo ga ik, onder het uitspreken der zoete namen: "JESUS, MARIA, JOZEF" de poorten der eeuwigheid binnen, zoo jubel ik eens voor alle eeuwigheid met U, de Redster mijner ziel, in het Hemelsche Sion! Amen.

GEBEDEN ONDER DE H. MIS.

Voorbereidend Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart.

O dierbare Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, die bij de instelling van het H. Misoffer mocht tegenwoordig zijn in het laatste Avondmaal, en die aan den voet van het Kruis getuige waart der voltrekking van het bloedig Offer des Nieuwen Verbonds, verkrijg voor mij van Uwen Goddelijken Zoon de genade, dat ik met een levendig geloof, een vast vertrouwen en eene brandende liefde, met U het onbloedig Offer der H. Mis moge bijwonen, dat door den Priester, ter verheerlijking Gods, tot heil en zaligheid der strijdende en tot lavenis der lijdende Kerk, den driewerf Heilige zal opgedragen worden.

De Introïtus.

DE Aartsvaders en de Profeten van het Oude Verbond hebben reikhalzend naar U uitgezien,

Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, als naar de Beloofde in het Paradijs, die den kop van het helsche serpent moest verpletten. — Looft den Heer, gij alle volken; want de langverwachte Maagd heeft Emmanuël gebaard, die den dood overwonnen heeft! Door Hem zijn onze boeien gebroken, is de aarde met den Hemel verzoend! Aleluja! Aleluja! Eere zij den Vader, den Zoon en den H. Geest, gelijk het was in den beginne en nu, en altoos, en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Kyrie eleison.

HERHAALDELIJK verzuchten wij met den Priester om ontferming, o Heer! Neen, wij zullen niet afgewezen worden, en zeker erlangen wij barmhartigheid, omdat Onze Lieve Vrouw van het H. Hart met ons en voor ons om erbarming smeekt, en Gij, o liefdevolle Heiland, niets aan Uwe Moeder kunt weigeren.

Gloria.

HOE liefelijk klonk U eens, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, het verrukkelijk lied der Hemelsche Geesten in Bethlehems velden, waardoor zij Jehovah eer en den menschen van goeden wil vrede toezongen! Verwerf ons de genade, dat

wij steeds in al ons doen en laten Gods meerdere eer en glorie zoeken, en ons zoetste streven zij, de uitbreiding van Zijn Rijk hier op aarde voortdurend bevorderlijk te wezen. Zoo zullen wij onzen goeden wil toonen en deelachtig worden aan den vrede, welke ons door de Engelen in den schoonsten der nachten is toegezegd.

Epistel.

MET recht worden op U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door Jesus' Bruid de woorden toegepast: *"Die mij zal gevonden hebben, zal het leven vinden en heil scheppen van den Heer"*. Immers die U vindt, o liefdevolle Moeder, vindt ook uwen Jesus, en die Jesus vindt, vindt alles voor tijd en eeuwigheid. Toen de herders en de Wijzen uit het Oosten U vonden, dierbare Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vonden zij ook Jesus. Zij zijn alzoo door U tot Jesus gekomen, Gij hebt hun Jesus doen kennen. O mogen ook wij steeds door U tot Jesus geraken, mogen wij gestadig U vinden en door U Jesus, dan zijn wij rijk genoeg, dan verlangen wij niets meer! —

Graduale.

VELE dochters hebben zich schatten vergaderd; Gij echter, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, hebt ze allen overtroffen! Aleluja!

Evangelie.

HET schoonste woord dat in het Evangelie van U, tot onze onderrichting, staat opgeteekend, is zeker het: "*Mij geschiede naar uw woord!*" — O, moge deze jubeltoon van geheele berusting in Gods wil ook mij steeds van hart en lippen vloeien in al de wisselvalligheden dezes levens, om het even of de Heer mij dorheid of zoetheid in Zijnen dienst, vóór- of tegenspoed, vreugde of droefheid, ziekte of gezondheid overzendt! Moge ik in dezen jubeltoon altoos kracht vinden, moge hij mijn dierbaarste leus blijven, ook dan, als mijn levenspad slechts met doornen beplant is, en ik geen enkele vreugdebloem op mijne baan ontmoet! Zoo zal ik, beminnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, mij den schoonsten levensregel van het Evangelie benuttigen en Jesus navolgen, die in het Hofje van Gethsemani de woorden herhaalde: "*Niet mijn, maar uw wil geschiede!*" —

Credo.

HET geloof, die heerlijke gave Gods, welke mij bij de toediening van het H. Doopsel is ingestort, is mijn grootste schat hier op aarde, o liefdevolle Onze Lieve Vrouw van het H. Hart. Ik vertrouw alzoo dezen mijnen schat aan U toe.

Duld niet, dat de verpestende adem van onverschilligheid en ongeloof mijne kostbare ziel vergiftige, maar verkrijg voor mij de genade, dat mijn geloof steeds aangroeie en verlevendigd worde, en dat het zich ook openbare door goede werken en een den Heere behagelijk leven.

Offerande.

DE opdracht van het brood en den wijn, welke weldra zullen veranderd worden in het Lichaam en Bloed van Uwen Goddelijken Zoon, herinnert mij, o Lieve Vrouw van het H. Hart, aan het offer, dat van mij gevegd wordt, om aan uwen Jesus te behagen. Het liefdewoord van Zijn minnelijk Hart: *"Mijn kind, schenk mij uw hart"*, klinkt mij liefelijk in het oor, en volgaarne wil ik dit offer met dat des Priesters vereenigen. Het moet echter een vermorzeld en ootmoedig hart wezen, om niet door den Heer versmaad te worden. Verkrijg derhalve, o Hemelsche Moeder, voor uw kind een dusdanig hart, opdat ik rijkelijk moge deelen in de genadegaven, welke aan het godvruchtig bijwonen van het H. Misoffer verbonden zijn, en mijn hart een voortdurend aangenaam brandoffer worde in de oogen des Heeren.

Orate, fratres!

DE Priester keert zich tot ons, met de dringende uitnoodiging om vurig te bidden. Leer Gij ons

dus bidden, o minnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; help ons, om vurige gebeden hemelwaarts te stieren; bid met ons, opdat onze verzuchtingen, als welriekende wierook, tot den troon van den God van liefde mogen doordringen, en de Hemelsche Vader met welgevallen op ons neêrzie. —

Praefatie.

NOGMAALS en met nog meer aandrang wekt ons de Priester tot bidden op. En wij geven hem ten antwoord, dat wij onze harten van de aarde ten Hemel verheven hebben. Moge uw heilig voorbeeld, moge uwe veelvermogende voorbede, o nooit volprezen Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ons meer en meer losmaken van de gehechtheid aan het aardsche en vergankelijke en ons vervullen met verlangen naar het hemelsche! Zoo zullen wij hier reeds de echo van het lied der Engelen opvangen en met de hemelsche geesten instemmende, het "*Heilig, Heilig, Heilig*" op waardige wijze over het aardrijk doen schallen.

Canon.

WIJ hooren den Priester niet meer, hij is in stille gebeden verzonken. Hij bidt voor de

Kerk, voor haar zichtbaar Opperhoofd, den Paus van Rome, voor onzen Bisschop, voor allen die het H. Katholiek geloof belijden. Ondersteun, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dit priesterlijk gebed, dat namens Jesus' Bruid ten Hemel wordt gestierd. Bid voor den Priester, opdat hij waardiglijk de bediening vervulle, welke de macht der Hemelsche Geesten te boven gaat. Bid ook voor ons, die reikhalzend uitzien naar de komst van Uwen Goddelijken Zoon in 'ons midden, en voor de levenden, die ons vooral dierbaar zijn, inzonderheid voor.....

O, had ik thans iets van de vlamme de begeerte, waarmede Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, naar de komst van den Messias verlangt! O, had ik op dit oogenblik iets van uw geloof en uwe liefde! Kom, Jesus, kom! Daal neder in de handen uws Dienaars! Wij knielen eerbiedig neder, om U, o lang verwachte Verlosser, te aanbidden.

Elevatie of opheffing.

'k Aanbid godvruchtig U, o diepverborgen God
o Heilig Hemelbrood, o Bron van 't hoogst genot!

'k Aanbid U, dierbaar Bloed, gevloeid uit
Jesus' wonden,
Op 't smartbed van het kruis, tot delging onzer
zonden!

dus bidden, o minnelijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart; help ons, om vurige gebeden hemelwaarts te stieren; bid met ons, opdat onze verzuchtingen, als welriekende wierook, tot den troon van den God van liefde mogen doordringen, en de Hemelsche Vader met welgevallen op ons neêrzie. —

Praefatie.

NOGMAALS en met nog meer aandrang wekt ons de Priester tot bidden op. En wij geven hem ten antwoord, dat wij onze harten van de aarde ten Hemel verheven hebben. Moge uw heilig voorbeeld, moge uwe veelvermogende voorbede, o nooit volprezen Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, ons meer en meer losmaken van de gehechtheid aan het aardsche en vergankelijke en ons vervullen met verlangen naar het hemelsche! Zoo zullen wij hier reeds de echo van het lied der Engelen opvangen en met de hemelsche geesten instemmende, het *"Heilig, Heilig, Heilig"* op waardige wijze over het aardrijk doen schallen.

Canon.

WIJ hooren den Priester niet meer, hij is in stille gebeden verzonken. Hij bidt voor de

Kerk, voor haar zichtbaar Opperhoofd, den Paus van Rome, voor onzen Bisschop, voor allen die het H. Katholiek geloof belijden. Ondersteun, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, dit priesterlijk gebed, dat namens Jesus' Bruid ten Hemel wordt gestierd. Bid voor den Priester, opdat hij waardiglijk de bediening vervulle, welke de macht der Hemelsche Geesten te boven gaat. Bid ook voor ons, die reikhalzend uitzien naar de komst van Uwen Goddelijken Zoon in 'ons midden, en voor de levenden, die ons vooral dierbaar zijn, inzonderheid voor.....

O, had ik thans iets van de vlamme de begeerte, waarmede Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, naar de komst van den Messias verlangt! O, had ik op dit oogenblik iets van uw geloof en uwe liefde! Kom, Jesus, kom! Daal neder in de handen uws Dienaars! Wij knielen eerbiedig neder, om U, o lang verwachte Verlosser, te aanbidden.

Elevatie of opheffing.

'k Aanbid godvruchtig U, o diepverborgen God
o Heilig Hemelbrood, o Bron van 't hoogst genot!

'k Aanbid U, dierbaar Bloed, gevloeid uit
Jesus' wonden,
Op 't smartbed van het kruis, tot delging onzer
zonden!

Vervolg van den Canon.

WIJ werpen ons op dit zegenrijk oogenblik met U, o Hemelsche Moeder, o liefderijke Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, aan de voeten van het Lam neder, dat wegneemt de zonden der wereld. Andermaal smaakt Gij de zoete, de onuitsprekelijke moederweelde, welke U verrukte, toen Gij, met uwen kuischen Bruidegom, in Bethlehems stal, het Kindje Jesus mocht aanbidden. O, dat de gloed uwer liefde mij verwarme, opdat ook mijn hart voortaan alleen voor Jesus kloppe, en alle aardsche liefde er voor eeuwig uitgesloten blijve! Mogen ook de zielen in 't Vagevuur, inzonderheid....., aan de heilzame uitwerkselen van dit onbloedig Offer der Nieuwe Wet deelachtig worden; moge spoedig voor die arme zielen het verlossingsuur slaan, mogen zij weldra, aan uwe moederhand, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, opvliegen tot Hem, naar wien zij gestadig verlangen, gelijk een dorstend hert naar heldere waterbronnen!

TE dien einde aanroepen wij U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, door het U zoo dierbaar schietgebedje herhaaldelijk van onze lippen te doen vloeien: *"Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, bid voor ons!"*

Pater noster.

HET gebed des Heeren, het waardigste, het verhevenste, het zinrijkste aller gebeden, vloeide ook U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, vaakmalen van hart en lippen, als Gij U in de stille eenzaamheid met uwen Schepper onderhieldt.

VERKRIJG voor mij de genade, o Sleuteldraagster van Jesus' Aanbiddelijk Hart, dat ik den zin van dit "Gebed der gebeden" meer en meer vatte, de heilzame wenken, die er in liggen opgesloten, in toepassing brenge, en geen dag mijns levens late voorbijgaan, zonder herhaaldelijk het "Onze Vader" te hebben gebeden. Maar ook nog om eene andere genade, wend ik mij tot uwe machtige voorspraak; verwerf voor mij de gunst, dat ik, na het "Onze Vader", het meest genoeg smaak in het bidden van het "Wees gegroet", waarin Gij, o Smeevende Almacht, zoo volheerlijk geprezen, op zoo waardige wijze aangeroepen wordt.

Agnus Dei.

TOT driemalen toe richt zich de Priester in nederige houding tot het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, en smeekt hij dat vlekkelooze Lam om ontferming en vrede. Ook wij bidden door uwe voorspraak, Onze Lieve

Vrouw van het H. Hart, om ontferming en vrede. O, als Gij slechts voor ons ten beste spreekt, o Esther van het Nieuwe Verbond, dan zal zich Jesus zeker over ons ontfermen, en zal ons gewis uit Zijn liefdevol Hart de vrede, de kostbaarste der schatten, toevloeien.

Gebed vóór de nutting.

DIEP buigt zich de Priester voor zijn' God en Schepper, Dien hij weldra in zijne ziel door de H. Kommunie zal mogen ontvangen. O, ware het ook mij op dit oogenblik vergund, mij te verzadigen aan het Hemelsche Manna, dat alle zoetheid in zich bevat! Maar ik ben hiertoe thans niet waardig, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, doch smee U met zoete aandrifft des harten, dat Gij voor uw onwaardig kind de gunst verwervet, dat het zich spoedig, na eene goede voorbereiding, aan de Bron van alle heil moge laven, en zich thans reeds, vol van heilig verlangen, op geestelijke wijze met uwen Jesus vereenige. —

Domine, non sum dignus.

HEER, ik ben niet waardig, dat Gij onder mijn dak komt, maar spreek slechts één woord, en mijne ziel zal gezond worden! (*driemaal*).

Kommunie des Priesters.

(Doe hier de Geestelijke Kommunie, in vereeniging met O. L. Vr. van het H. Hart.)

GEBED.

O Minnelijke Moeder, o zoete Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, smeeke uwen Goddelijken Zoon voor mij, dat mij niets ter wereld meer scheide van uwen Jesus, den Bruidegom mijner ziel! Hoe zoet zijn Zijne tabernakelen! Een enkel oogenblik in het bijzijn van uwen Jesus overtreft alle genoegens dezer aarde! —

Post-Kommunie.

MIJNE ziel maakt groot den Heer, en mijn geest is van vreugde opgesprongen in God, mijn heil. Aleluja! Aleluja!

Laatste gebeden des Priesters.

O Schatbewaarster van Jesus' nooit volprezen Hart, draag uwe zoete moederbeden voor ons, uwe kinderen, op, teneinde het H. Misoffer, dat wij weér hebben mogen bijwonen, bestendige vruchten van zaligheid in ons voortbrengende. Amen.

Benediktie.

MOGES, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de zegen van den drieëenigen God, met Wien Gij zoo nauw, zoo innig verbonden zijt, in vollen overvloed op ons allen neêrdalen!

Evangelie van den H. Joannes.

IN den H. Joannes hebt Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, onder de smartarmen van het Kruis, ons allen als kinderen aangenomen. O, mogen wij ons steeds, naar het voorbeeld van den lieveling van Jesus' Hart, deze onwaardeerbare gunst, dat wij uwe kinderen zijn, door een godvruchtigen levenswandel waardig betoonen! —

Gebed na de H. Mis.

BETUIG Gij, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, namens ons, innigen dank aan Jesus' Goddelijk Hart, voor al de zegeningen en genaden, welke ons tijdens het H. Misoffer uit die peillooze Bron van ontferming zijn toegevloeid. Verkrijg ons tevens de genade, dat wij die schatten zorgvuldig mogen bewaren en ze nimmer door de zonde verliezen! Amen.

In gezelschap van Onze Lieve Vrouw
van het H. Hart

OEFENING VAN DEN H. KRUISWEG.

VOORBEREIDEND GEBED.

DAAR ik weet, dat de oefening van den H. Kruisweg een krachtig middel is, om mijne ziel met afschuw voor de zonde en met liefde tot Jesus te vervullen, kom ik U, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, recht kinderlijk verzoeken, mij op dezen lijdensweg, welken Gij zoo dikwijls hier op aarde betreden hebt, goedgunstig te willen vergezellen. Verkrijg mij, o Moeder, de genade, dat ik mijne zonden, die uwen Jesus zooveel hebben doen lijden, door zoete tranen van leedwezen moge beweenen, opdat ik, meer en meer gezuiverd, in liefde toeneme tot mijnen Heiland, en de aflaten, welke aan deze oefening verbonden zijn, verdiene, zoowel voor mij, als voor de geloovige zielen in het Vagevuur. Amen.

EERSTE STATIE.

Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.
JESUS, de onschuldige Jesus, die gekomen was
om te zoeken en zalig te maken, wat verloren
was, Jesus, die rondging al weldoende en niemand
ooit eenig leed had aangedaan, werd ter dood
veroordeeld door hen, wien Hij zoo gaarne het
leven der genade zou hebben geschonken. Kalm
en nederig hoort Jesus zijn doodvonnis uitspreken.
O, wat eene schoone les voor mij, als de menschen
mij verkeerd en onrechtvaardig beoordeelen, als
mijne beste bedoelingen liefdeloos uitgelegd en
met ondank vergolden worden! o Maria, Lieve
Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik
voortaan nederig en kalm blijve, als de wereld
mij onrechtvaardig beoordeelt. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! Ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

TWEDE STATIE.

Jesus neemt het Kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

MET wat een heilig zielsverlangen neemt de liefdevolle Jesus, ter redding van het zondige menschdom, den zwaren kruisbalk op Zijne doorwonde schouders! Geen klacht komt over Zijne lippen, maar zijn blik, ten Hemel geheven, zegt ons welsprekend, dat het Zijn grootste behagen is, den wil Zijns Hemelschen Vaders te volbrengen. O moge ook ik, zoo al niet met verlangen, dan toch ten minste met berusting in Gods vaderlijken wil, de kruisjes opnemen, waarmede dit dal van tranen beplant is!

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik zonder morren de kruisjes aanvaard, welke Gods Vaderhand mij toereikt. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! Ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

DERDE STATIE.

Jesus valt voor de eerste maal onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

JESUS, de God van sterkte, valt hier machteloos ter aarde neder. O, wat een geheim van liefde, wat een afgrond van ontferming, dien zelfs de

hoogste onder de hemelsche geesten niet vermogen te peilen! Jesus, het Eeuwig Woord des Vaders, de Bron van alle kracht en sterkte, valt hier voor mij, zwakken en ellendigen mensch, als in bezwijming, opdat ik den moed niet zou laten zinken, als ik soms onder de felheid der kruisjes bezwijk, of, na de beste voornemens, in mijne vorige ongetrouwheden hervал.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik niet moedeloos worde, wanneer ik onder de kruisjes bezwijk of het ongeluk heb in mijne fouten en gebreken te hervallen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

VIERDE STATIE.

Jesus ontmoet Zijne Moeder.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

JESUS, de liefderijke Heiland, wil op Zijn lijdensweg Zijne dierbare Moeder ontmoeten, om ons te leeren, dat wij in lijden en kommer troost en opbeuring moeten gaan zoeken bij Maria, de Troosteres der bedrukten, die, als Koningin der Martelaren, weet, wat lijden is, en, als Lieve

Vrouw van Jesus' minlijk Hart, niets vuriger verlangt, dan harteleed te verzachten en balsem van troost in lijdende zielen te storten.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik, wanneer lijden mijn deel is, steeds tot U mijn toevlucht neme, die zoo gaarne uit het Goddelijk Hart uws Zoons troost en opbeuring over uwe lijdende kinderen doet neêrvloeien. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onze !

God, wees ons zondaren genadig!

VIJFDE STATIE.

Simon van Syrene helpt Jesus het Kruis dragen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

HOEWEL Simon gedwongen moest worden, Jesus het Kruis te helpen dragen, was toch die hulp voor hem en zijn huisgezin een rijke bron van overvloedige zegen. Welke schatten van zegen moeten dan niet verbonden zijn aan de gretige hulpbetooning, die wij Jesus bieden, door met offervaardige liefde onze lijdende broeders en zusters de kruisen te helpen dragen, die hun zoo zwaar op de schouders drukken! Immers, Jesus

zelf zegt het ons: "Wat Gij aan de minsten der mijnen gedaan hebt, dat hebt gij aan Mij gedaan."

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik voortaan mijnen lijdenden Heiland gewillig het Kruis helpe dragen, door het lot mijner lijdende broeders en zusters, met woord en daad uit al mijn vermogen te verzachten. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! Ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

ZESDE STATIE.

Veronica zuivert Jesus' aangezicht.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

DEZE heilige vrouw baant zich een weg door de menigte, om haren liefdevollen Meester van dienst te kunnen zijn. O, met wat liefde en eerbied droogt zij het met bloed en stof overdekte aangezicht van Jesus af! En voor dezen dienst wordt zij in 't bezit gesteld van Zijne gelaatstrekken, welke in haren doek staan afgedrukt. Zoo kunnen ook wij Jesus' aangezicht zuiveren, door de zieken op hun lijdensbed bij te staan en hiervoor onze gemakzucht gaarne ten offer te brengen. Zoo zullen

ook Jesus' gelaatstrekken in ons hart worden geprent, en wij ons aan dit Goddelijk Toonbeeld meer gelijkvormig maken.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik gaarne de zieken bezoeke, hen trooste en opbeure, en alzoo met Veronica het zweet van Jesus' aangezicht wissche. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

God, wees ons zondaren genadig!

ZEVENDE STATIE.

Jesus valt ten tweeden male onder het Kruis,

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

JESUS, onze liefdevolle Heiland, wil aan de poort van Jerusalem, welke de Oordeelspoort heette, voor de tweede maal onder het Kruis vallen, om ons te herinneren, dat wij, willen wij eenmaal een genadig oordeel ondervinden, ons niet mogen verheffen, maar, naar Zijn voorbeeld, zachtmoedig en ootmoedig van harte moeten wezen. Ja zelfs hier op aarde is aan deze twee deugden als loon toegezegd de ware vrede der ziel, die alle genoegens dezer wereld ver in genot overtreft.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik van Jesus en U leere, zachtmoedig en ootmoedig van harte te zijn, en alzoo de ware rust mijner ziel moge vinden op aarde en zonder vrees eenmaal de oordeelspoort binnentrede. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

ACHTSTE STATIE.

Jesus vermaant de weenende vrouwen.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

„Weent niet over Mij, maar over u zelve en over uwe kinderen.” Deze woorden vloeiden van de liefdevolle lippen van Jesus, onzen Goddelijken Meester, om ons te leeren, dat de tranen over onze eigene zonden en over die van anderen de echte parelen zijn, die wij Zijn Goddelijk Hart als geschenk moeten aanbieden. Aan zulk weenen is ook voor ons ware troost verbonden, want zulke tranen vervullen onze ziel met het zoetste vertrouwen, dat de God van liefde ons onze ongerechtigheden heeft kwijtgescholden.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid

voor mij, opdat ik de gave van tranen erlange over mijne eigene zonden en over die van anderen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

NEGENDE STATIE.

Jesus valt voor de derde maal onder het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

AAN den voet van den Kalvarieberg gekomen, wil Jesus voor den derden keer ter aarde nedervallen, om ons de groote waarheid in 't geheugen te roepen, dat het Rijk der hemelen geweld lijdt, en slechts de geweldigen het innemen. Niet met een halven wil, niet met halfslachtigheid, niet met een geest, verdeeld tusschen God en de wereld, klimt men den berg van heil op, maar eene offervaardige, Gode geheel toegewijde stemming geeft aan onze ziel vleugels, om over den lijdensberg naar het eeuwige Thabor te vliegen.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik met grootmoedige offervardigheid Jesus op Zijn lijdensweg volge en alzoo eenmaal in Zijne glorie deele. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.
Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

TIENDE STATIE.

Jesus wordt ontkleed en met gal gelaafd.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

OM onze gehechtheid aan het aardsche en onze al te groote zinnelijkheid, bij het gebruik van spijs en drank, wil Jesus ontkleed en met gal gelaafd worden. Zoo geeft ons Jesus, vooraleer Hij aan het kruis geklonken werd, nog eene gewichtige les, dat wij ons moeten losmaken van de gehechtheid aan de schepselen en onze zinnelijke neigingen besnoeien, willen wij op waardige wijze Hem, met Zijne Moeder, aan den voet van het Kruis gezelschap houden.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik der wereld meer en meer afsterve, en mijne zoetste spijs zij, den wil te volbrengen van mijn Vader, die in den Hemel is.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

ELFDE STATIE.

Jesus wordt aan het Kruis genageld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

ZOO wordt dan Jesus, het onschuldige Lam,
aan het smartbed des kruises met plompe nagels
vastgeklonken, om de zonden der wereld weg
te nemen. In handen, in voeten, in alle ledematen
wil de minnelijke Heiland naamlooze smarten
lijden, omdat de zondige mensch al zijne ledematen
misbruikt heeft, die hij slechts moest aanwenden
tot meerdere eer en glorie van Zijn Vader.

O zonde, nu begrijp ik, hoe afschuwelijk gij
zijt in de oogen van den driewerf Heiligen God!
Iedere hamerslag, die de wreede nagels door de
handen en voeten van mijn Jesus drijft, roept mij
luider toe, dan de geopende afgrond der hel het
zou vermogen, dat de zonde het grootste, het
eenige kwaad is hier op aarde.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid
voor mij, opdat in mij de afschuw van de zonde
steeds aangroeie, welke Uwen en mijnen Jesus
zoo vreeselijk heeft doen lijden. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

TWAALFDE STATIE.

Jesus sterft aan het Kruis.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

VOORALEER te sterven, wil de liefdevolle
Verlosser, die in het laatste Avondmaal reeds
Zich zelve aan ons gegeven heeft, ons het
dierbaarste schenken, wat Hij op aarde bezit,
namelijk Zijne Moeder. "Vrouw, ziedaar uw zoon!
Zoon, ziedaar uwe Moeder!" Zoo uitte Jesus'
liefdevol Hart, dorstend naar het heil der zielen,
Zijn laatsten wil.

Zoo ontvingen wij van den stervenden Heiland
bij testament Maria tot Moeder. O liefdewoord
der liefdewoorden! O Geheim van ontferming!
O Bron van Zegen en genaden!

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid
voor mij, opdat ik steeds door woord en daad
toone, hoezeer ik het voorrecht op prijs stel, U
tot Moeder te bezitten. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

O God, wees ons zondaren genadig!

DERTIENDE STATIE.

*Het lichaam van Jesus wordt van het Kruis
genomen.*

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

WELKE pen is in staat de zee van smarten te beschrijven, waarin Maria's liefdevol Hart gedompeld is, nu Zij haren Jesus dood in hare armen ontvangt! En toch richt de droevige Moeder geen enkel verwijt tot de wreedaards, die haren Jesus aan het kruis klonken. O! wat eene schoone les voor mij! Dus mag ook ik, kind van Maria, hun geen bittere verwijtingen doen, die mij leed of nadeel berokkend hebben, maar moet ik, naar Haar voorbeeld, vurige gebeden voor hen ten Hemel stieren.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik mijne vijanden van harte beminne en voor hen vuriglijk bidde. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!

O God, wees ons zondaren genadig!

VEERTIENDE STATIE.

Jesus wordt in een nieuw graf begraven.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,
Omdat Gij door uw Kruis de wereld verlost hebt.

DE begrafenis van Jesus doet mij denken, dat ook mijn lichaam eenmaal naar het kerkhof zal gedragen worden. Maar zal mijne ziel dan in den schoot van Abraham, in het Hemelsche Sion jubelen? Ziehier cene vraag, die mij gedurig moest bezig houden, en welke ik toch, helaas! als mijn Engel-Bewaarder ze ingeeft, niet zelden uit mijn geest zoek te verwijderen.

Voortaan wil ik mij dikwijls deze vraag stellen, om mij hierdoor meer en meer aan het vergankelijke dezer wereld, aan het onvergankelijke van den Hemel te doen denken.

O Maria, Lieve Vrouw van Jesus' Hart, bid voor mij, opdat ik dikwijls denke aan het lot, dat mij na den dood wacht. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

Ontferm U onzer, o Heer! ontferm U onzer!
God, wees ons zondaren genadig!

SLUITGEBED.

ZOO heb ik dan in Uw gezelschap, Onze Lieve Vrouw van het H. Hart, de oefening van den H. Kruisweg gedaan. Dank Uwen liefdevollen Zoon, namens uw onwaardig kind, voor de vele goede gedachten en gevoelens, welke, als zoovele liefdestralen, op Uwe voorbede, uit Zijn Goddelijk Hart, in mijn arm en ellendig hart zijn doorgedrongen. Verkrijg voor mij de genade, dat ik de heilzame voornemens, die mij Jesus' Hart heeft doen nemen, getrouw ten uitvoer legge, dat ik voortaan de zonden en de gevaarlijke gelegenheden schuwe en mij met hart en ziel toelegge op de beoefening der deugden, waarin Uw Zoon en Gij mij zijt voorgegaan. Zoo zal ik hier op aarde op mijn lijdensweg door U getroost en gesterkt worden en eenmaal het lied der overwinning met U mogen zingen in het Hemelsche Sion. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader, enz. (vijfmaal).

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader, enz. (eenmaal, ter intentie van Z. H. den Paus van Rome.

IMPRIMATUR.

Ruræmundæ 27 Martii 1884.

P. J. H. RUSSEL, *Can. et Prof.*,
ad hoc delegatus.

INHOUD.

	BLZ.
De Dageraad van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	7
De Hoop der hopeloozen	9
De Eerste Triomf van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	31
De Tweede Triomf van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	46
De Groote Triomf van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	57
De Koninklijke Kroon van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	79
De Bloemkransen van O. L. Vr. van het H. Hart of de Kinderkransen	84
Een Waarborg voor de Eeuwigheid	88
Woordje tot de kinderen van O. L. Vr. van het H. Hart en tot de Zelateurs en Zelatrices	91
Processies naar Sittard	93
De Najaarszon. 1883	101

De Hoop der hopeloozen of O. L. Vr. van het H. Hart, vereerd in hare Baziliek te Sittard	105
Oefeningen gedurende de week ter eere van O. L. Vr. van het H. Hart	107

INHOUD.

Litanie tot O. L. Vr. van het H. Hart . . .	114
Het Memorare van O. L. Vr. van het H. Hart	118
De kleine Rozenkrans ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart . . .	119
Akte van Toewijding aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	122
Novenen	123
Negendaagsche Oefening ter eere van Onze Lieve Vrouw van het H. Hart . . .	124
Toewijding van een klein kind aan Onze Lieve Vrouw van het H. Hart . . .	133
Vijftal Verzuchtingen tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart in moeilijke omstan- digheden	135
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart, vóór Haar Genadetr. in hare Baziliek te Sittard	136
Gebed vóór de Biecht tot O. L. Vr. van het H. Hart	137
Gebed na de Biecht tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart	138
Gebed vóór de H. Kommunie tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart . . .	139
Gebed tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart na de Kommunie	140
Gebed tot Onze Lieve Vrouw van het H. Hart om een zalig stervensuur . . .	141
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart, om door Haar 's morgens de werkzaamheden van den dag aan Jesus op te dragen .	142

INHOUD.

Gebed om zich des avonds door O. L. Vr. van het H. Hart eene veilige schuilplaats in Jesus' Hart te verzekeren	143
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart voor een goeden Levensstaat	143
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart voor het welslagen der Studie's	145
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart voor een zieke	146
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart om de genade der bekeering voor iemand te verwerven	147
Gebed van een kind voor zijne Ouders en Oversten tot O. L. Vr. van het H. Hart	148
Gebed tot O. L. Vr. van het H. Hart om in het goede tot den dood te mogen volharden	149
Gebeden onder de H. Mis	151
In gezelschap van O. L. Vr. van het H. Hart Oefening van den H. Kruisweg	163

De Aartsbroederschap ter eere van Onze Lieve
Vrouw van het H. Hart telt onder hare leden:

Z. H. PAUS LEO XIII,

die reeds als kardinaal deze schoone devotie
krachtdadig heeft bevorderd.

Ook telt zij onder hare leden:

Z. D. H. Mgr. J. A. PAREDIS,

Bisschop van Roermond, die er tevens Hoofd-
bestuurder van is, en zijne hooge goedkeuring
heeft geschonken aan de werkjes der Aarts-
broederschap, welke goedkeuring ook verleend
is door:

Z. D. H. den Aartsbisschop van Utrecht.

" " " den Bisschop van Haarlem.

" " " den Bisschop van 's-Bosch.

" " " den Bisschop van Breda.

" " " den Aartsbisschop van Mechelen.

" " " den Aartsbisschop van Westminster.

" " " den Aartsbisschop van Keulen.

" " " den Aartsbisschop van Sirace.

BASILIEK